

5th September 1959]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (அ), (ஆ), (இ) & (ஈ) Investigations are being conducted into the rebate claims made by certain Weavers' Societies in Srivilliputhur and Kadayannallur areas. It will not be in the public interest to disclose any details regarding this matter, pending the completion of these enquires.

SRI A. VEDARATHNAM : இனிமேல் இந்தமாதிரி அவர்கள் தவறான முறையில் இந்த ரிபேட்டைப் பெற இடம் இல்லாதபடி அரசாங்கம் தடை செய்ய ஏதாவது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்களா? அதன் விபரம் என்ன?

THE HON. R. VENKATARAMAN : இப்பொழுதே அவர்கள் பெற்று விடவில்லை. "Claim" வந்தபோதே அதைக் கொடுக்காமல் நிறுத்திவிட்டோம். எந்த விதமான தவறுதலும் ஏற்படாது.

MR. SPEAKER : Questions are over.

II.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS BUILDINGS (LEASE AND RENT CONTROL) AMENDMENT BILL, 1959.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I beg leave to introduce the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959^a.

MR. SPEAKER : The question is :

That leave be granted for the introduction of the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1959.

The motion was put and carried.

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I introduce the Bill.

MR. SPEAKER : The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS HINDU RELIGIOUS AND CHARITABLE ENDOWMENTS BILL 1959 (L.A. BILL NO. 7 OF 1959)—*cont.*

MR. SPEAKER : We shall now continue the general discussion on the Hindu Religious and Charitable Endowments Bill. I have got with me a list showing the names of three speakers. I would like leaders and whips to give me more names so that I can decide whether I should fix a time limit on speeches. Otherwise, I will allow fifteen minutes for each speaker. If I get more speakers, then I shall reduce the time.

* **SRI T. T. DANIEL :** Mr. Speaker, Sir, the object of the Bill seems to be to ensure the proper management of the temple properties. The object appears to be quite laudable. But I would say, Sir, whether the step taken by this Government in order to realize this quite laudable object is according to the principles of democracy and also according to the religious sentiments and affections prevalent in the temples. I would say, at the very outset, that the Bill, as it now stands, unfortunately places the axe

[Sri T. T. Daniel]

[5th September 1959]

at the very root of the democratic set up of the village administration of the temple and the temple properties. It is one of the social laws which we are enacting, and I am afraid that this law will encroach to a large extent into the social activities of the people of the State. What was very dear to the village has been taken away by this Bill from the village and placed under the complete control of the Government. In ancient days or I would say till very recently, in this part of our State, the management of the temple was entirely a matter for the villagers. But after this Bill becomes law, it appears to me that the village will have practically no place in the matter. The Government almost take it upon itself to manage the temple and the temple properties through Area Committees and the Commissioner. I would say, Sir, that the position of the trustees has been practically reduced to nullity. They cannot even frame the budget for the management of the temple. The Commissioner has got the power to alter or modify the budget that will be prepared by the trustees. The trustees have not got even the power to lease out or mortgage the lands belonging to the temple nor can they even evict the people from the properties of the temples leased out. All these powers are given to the Commissioner. Even the Area Committee is a creation of the Government.

(Sri N. K. Palanisami in the Chair.)

I would say, Sir, that the scheme for the temple is also framed not by the villages and not by the trustees, but only by the Commissioner. It is open to the aggrieved people to take the matter to a civil court. I would suggest that instead of this roundabout way of giving the power to the Commissioner first to frame a scheme for the temple, if there are points at variance between the trustees in regard to the scheme of the management of the temple, the matter can straightaway be placed before the District Court within whose jurisdiction the property is situated. That would be quite proper instead of the Commissioner framing a scheme for the temple. It is always better to go into the question properly and indicially even at the outset and frame a scheme for the management of the temples and temple properties.

Sir, the Commissioner is given a very important place in the Bill. If the Government are anxious to have some sort of supervision over the management of the temples and temple properties and if the Government are anxious to see that no defalcation is committed in respect of the temple funds, a sort of a State Board can be constituted under suitable provisions which may be incorporated in the Bill, consisting of the Hindu members of both the Houses of the Legislature elected by the Hindu Members of both the Houses and also some non-official Members nominated by the Hindu members of the Cabinet. I think that will be in accordance with the democratic notion and also fit in with the democratic set-up and democratic sentiments of the people having regard

5th September 1959]

[Sri T. T. Daniel]

to the management of temples and temple properties. Now, it appears as if the Government have extended the tentacles of control to the temples and temple properties with the noble object of preserving the temples and their properties. With this object, they have taken upon themselves the power to manage the temples and their properties. If the suggestion that I have placed before the House just now is accepted, the Commissioner will go out of the picture and the Government servants will go out of the picture and at the same time, the laudable object that is before the Government, viz., proper governance of the temples and temple properties will be achieved by the constitution of the State Board consisting of the Hindu representatives of both the Houses of the Legislature elected by the Hindu representatives of both the Houses.

Coming to the Definitions clause, that is, clause 6, even though the Government may say that it has no application to the corporate and incorporate Devaswoms in the Kanyakumari district, by the definition of the term 'Area Committee', the Bill as it stands, will be made applicable also to the corporate and incorporate Devaswoms of Kanyakumari district. The proviso to sub-clause (2) says — 'Provided that in respect of the transferred territory, the powers and duties of the Area Committee shall, until the date of the constitution of the Kanyakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 . . . be exercised and discharged by such authority or officer, as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee.' So, the destiny of that Board is already written even in this Bill. I would ask the Hon. Minister whether it will not be proper to delete this proviso so that the powers and functions of the Devaswom Board for the corporate and incorporate Devaswoms in Kanyakumari district may be dealt with in a separate Bill, which I believe the Government will shortly be bringing forward in this House. At that time, the Members of the Legislature will have an opportunity to express their views clearly on that Bill and can suggest to the Government what should be the powers of the Devaswom Board so far as those Devaswoms are concerned. At the present juncture, I would like to reiterate that so far as the management of Hindu temples in the Kanyakumari district is concerned, it is entirely different from the management of the Hindu temples in other districts of the State. There, the trustees are being elected only by the villagers concerned and connected with the temples. A meeting of the villagers is held for that particular purpose and people who have got a right over and interest in that temple assemble in a mandanam within the temple and the trustees for the temple are elected by those present. Thus there, the trustees are not nominated by the Government as is being done in the rest of the districts in the State. The trustees elected there are those who belong to the village concerned and who have got long dealings with the temple and its properties. Only such people who have some interest in the temple and who are connected with

[Sri T. T. Daniel]

[5th September 1959]

the temple are elected as trustees and associated with the management of the temple and its properties. Further, when there is any dispute with regard to the management of the trust or the temple properties, the scheme will be drafted only by the Civil Courts. That is the procedure which is being adopted there. Also, the appointment of an Executive Officer for each temple is a thing which is not prevalent there. Perhaps, certain conditions and circumstances might have prompted the Government to make certain changes in the administration of the temples and their properties here. I, however, request the Government to bear in mind all the factors which I have mentioned before they enact this Bill into law.

I would once again repeat that according to my conscience and conviction, I am of the view that the Bill will certainly offend the feelings of the people of the Kanyakumari district. If the Bill becomes law with the proviso to sub-clause (2) of clause 6, I am sure it will be considered by the people of that district as a clear step on the part of the Government to interfere with their social and religious sentiments which they have associated with the temples and the management of those temples and the temple properties. Thank you, Sir.

SRI V. S. MANICKASUNDARAM : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்துமத பரிபாலன சட்டத்தின் பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஒரு அங்கத்தினராகப் பணியாற்றிய காரணத்தால் என் மனதிற்குத் தோன்றிய சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன்பு வைக்க விருப்பப்படுகிறேன்.

இந்தச் சட்டத்தைப்பற்றி விமரிசனம் செய்யும் பல பேரும், இது அரசியல் சட்டத்தில் நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்னும் தன்மையைப் பாதிப்பதாகச் சில பேர் பயப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அம்மாதிரி பயப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது தான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அரசியல் சட்டப்படி ஒரு மனிதனுடைய சார்பான போக்கிலோ மத வழிபாட்டிலோ, அரசாங்கமோ அல்லது தனிப்பட்ட மனிதரோ புதுந்து அதை மாற்றவோ தடுக்கவோ அல்லது அதற்கு இடையூறு செய்யவோ இடமளிக்கவில்லை என்பது உண்மைதான். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் நமது அரசாங்கம் மக்களுடைய மதச் சார்புள்ள ஒரு போக்கைத் தடுப்பதற்கோ அல்லது ஒரு வகையிலுள்ளவரை வேறு வகையில் திருப்புவதற்கோ முயற்சி செய்வதாக நான் கூடப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. இந்த ராஜ்யத்தை பொறுத்தவரையிலும் பெரும்பாலான சொத்துக்கள் கோயில்களுக்கு என்றும் மதக் காரியங்களுக்கு என்றும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பவைகள் பெருவாரியாக துர்வினியோகம் செய்யப்பட்டும், அவை எதற்காக ஒதுக்கப் பட்டனவோ அந்தக் காரியங்கள் சரியான முறையிலே கவனிக்கப்படாமலும் இருப்பது நம் அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரிந்த விஷயம். அம்மாதிரி சொத்துக்களைப் பரிபாலிப்பதற்கும், மதத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் எந்தக் காரியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டனவோ அந்தக் காரியங்கள் நிறைவேறும் வகையில் அவைகளை உபயோகப்படுத்தும் பொருட்டு ஒரு ஒழுங்கான நிலைமையைக் கொண்டு வரவேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகக் கருதியே அவர்கள் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாக நான் புரிந்துகொண்டிருக்கிறேன். எந்த மனிதன் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுவதைப்பற்றியோ, மதத்திலே இருக்கும் ஒழுக்கங்களைக் கடைபிடிப்பதைப்பற்றியோ இந்தச் சட்டம் கொஞ்சங்கூட தலையிடாது என்பதைப் பற்றி யாரும் சந்தேகம் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதை நான் மிகவும் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5th September 1959] [Sri V. S. Manickasundaram]

பெருவாரியான சொத்துக்கள் மத காரியங்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தும் அவைகள் எல்லாம் இப்பொழுது துர்விநியோகம் செய்யப்பட்டு வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம்தான். அவைகளை உபயோகப்படுத்தாமல் சுமமா இருப்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம்தான். அந்த விஷயத்தை உணர்ந்துதான், அந்த சொத்துக்கள் சரியான முறையில் உபயோகப்படுத்த வேண்டும் என்றும், அதன் மீது இருக்கும் பொறுப்பை உணர்ந்து அதை சரியானபடி நிர்வகிக்க வேண்டும் என்பதற்காக அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வர முன் வந்திருப்பதைக் கண்டு நான் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஷரத்துக்களைப் பொறுத்த வரையில் அவைகளைக் கண்டு முக்கியமான சில பயத்தை தெரிவித்திருப்பதைப் பார்த்தால் எனக்குக் கொஞ்சம் வேடிக்கையாகத்தான் இருக்கிறது. இந்த சட்டத்திலுள்ள ஏரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்களையும், அட்வைசரி கமிட்டி அங்கத்தினர்களையும் தேர்தல் மூலமாகக் கொண்டுவர வேண்டும் என்று தெரிவித்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது அது ஆச்சர்யத்தைக் கொடுக்கிறது. தேர்தல் வேண்டும் என்பதையும் ஜனநாயக அடிப்படையில் தேர்தல் நடத்துவதில் நம்பிக்கையுள்ளவன் நான் என்பதையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி தேர்தல் நடத்தவேண்டுமானால் யாரைக் கொண்டு தேர்தல் நடத்துவது. அரசாங்கத்திற்கோ அல்லது அந்த இலாகாவுக்கு தலைமை வகித்து நடத்தும் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கோ தேர்தலைப் பற்றி பயம் கிடையாது. அவர்களுக்கு இதற்கு பின்வாங்கும் எண்ணம் இருப்பதாகவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. அந்தமுறையில் தேர்தல் வைத்து யாரைத் தேர்ந்தெடுப்பது என்கிற நிலைமையில் இருக்கக்கூடிய கஷ்டத்தைப் பார்த்தும்போது தேர்தல் அவசியம் இல்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அங்கத்தினர் அதற்கு யாரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அதை யோசித்துப் பார்த்தால் நமது அமைச்சர் அவர்கள் சென்னை அரசாங்க தலைமையில் இருக்கக்கூடிய அமைச்சர், அவருக்குக் கீழ் இருக்கும் இலாகாவால் நியமிக்கப்பட போகும் அந்த அட்வைசரி கமிட்டி அங்கத்தினர்கள், ஏரியா கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் யாவரும் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையையும் ஆதரவையும் பெற்றுத்தான் இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்ல தேவையில்லை. கனம் அமைச்சர் அவர்கள் அவர்களுக்கு ஒரு துணையாக இருப்பார் என்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. பொது தேர்தலில் சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுத்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியும் எப்படி இருந்தால் பொது மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெறலாம் என்று. அதனால் அங்கு அமையக்கூடிய அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் ஜனங்களுடைய அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமாக நடந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்பது நிச்சயம். ஆகவே தேர்தல் இல்லையே என்று பயப்படவேண்டிய, அவசியம் இல்லை. இந்த விஷயத்தைப்பற்றி பொறுக்குக் கமிட்டியில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை பேரும் ஒன்றுபட்டு யோசனை செய்த பிறகுதான் தேர்தல் முறை அவசியம் இல்லை என்ற முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணத்தால் அதை கைவிட்டு விட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு முக்கியமான கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸைப்ரெஸ் கொள்கை என்று சொல்லக்கூடிய, அதாவது கோவில்களுடைய உபரியான பணத்தை எந்த வகையில் செலவழிப்பது என்பதைப்பொறுத்து சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் ஷரத்திற்குப் பெருவாரியான கண்டனங்கள் வந்திருப்பதை நாம் பார்த்தோம். மதக் காரியங்களுக்கு என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கும் பணத்தை சேக்கலர் பரப்பளஸ், அதாவது கல்வி, மருத்துவ உதவி போன்ற காரியங்களுக்கு ஒதுக்குவது எவ்வளவு தூரம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்பதைப்பற்றி சிலர் சந்தேகப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அது மாதிரி சந்தேகப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் சொல்லுகிறேன். இரண்டு விஷயங்களை இப்பொழுது இந்த சட்டத்தின் அடிப்படையில் சபையின் முன் வைக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

[Sri V. S. Manickasundaram] [5th September 1959]

மத காரியங்களுக்காக சேவை செய்து வரும் ராமகிருஷ்ண மடம் தங்களுடைய காரியங்களை இந்த இரண்டு துறைகளும் மிகவும் முக்கியம் என்று கருதி இந்த இரண்டு வகையில் செலவு செய்ய கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்ததே. ஒன்று கல்வி, இரண்டு மருத்துவ உதவி, இந்த இரண்டு காரியங்களுக்கும் பொது ஜன சேவை செய்தால்தான் மக்களுக்கு நல்லது செய்வதாக ஏற்படும் என்கிற ஒரு காரணத்தால்தான் அவர்கள் அப்படிச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் இதன் உண்மையை அறிந்து இந்த வகையில் முக்கியமாக கவனம் செலுத்தி வருகிறார்கள். அதைப்போலவேதான் கிருஸ்தவ மிஷனிகளும் கல்வித் துறையிலும் மருத்துவ உதவித் துறையிலும் செலவு செய்ய முக்கியத்துவம் கொடுத்து வருகிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இதிலேயே இவர்களும் பெருவாரியான பணத்தை செலவு செய்து வருகிறார்கள். இது யாவரும் அறிந்த விஷயம். ஆகவே ஹிந்து மதம் மட்டும் ஏன் கல்விக்கும் மருத்துவத்திற்கும் பெருவாரியாக சேவை செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். அந்தப் பணத்தை எதற்கு ஒதுக்குவது என்பதைப்பற்றி யோசித்து இதற்குப் பரையாரிப்பு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு விஷயத்தில் மட்டும் இந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியில் தீர்மானிக்கப்பட்டு அந்த வகையில் செய்திருக்கும் பட்சத்தில் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். டிபுடி கமிஷனர், கமிஷனர் இவர்களை ஜூடிஷியல் க்வாலிபிகேஷன் உள்ளவர்களைப் போட்டிருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருந்திருக்கும். ஒன்பதாவது ஷரத்தில் டிபுடி கமிஷனர், கமிஷனர் இவர்களுடைய நியமனம் பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதில் ஒரு டிபுடி கமிஷனராவது ஜூடிஷியல் டிபார்மெண்ட்டிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று அதில் காணப்படுகிறது. டிபுடி கமிஷனருக்கு ரீஜனல் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் தான் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுது மூன்று டிபுடி கமிஷனர்களை நியமிக்க அரசாங்கம் அதிகாரம் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி மூன்று டிபுடி கமிஷனர்கள் வருகிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொண்டால் ஒரு பகுதி வரைக்கும் ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்றவர் தீர்ப்புக் கொடுக்கிறார். மற்ற இரண்டு பகுதிகளில் ஜூடிஷியல் அனுபவம் இல்லாதவர்கள் தீர்ப்பு கொடுக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது என்பதை நான் ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

நேற்றைய தினம் பேசியபோது கனம் லாஸர் அவர்கள் சில கருத்துக்களை வெளியிட்டார். இந்தச் சட்டத்தில் ஜூடிஷியல் சம்பந்தமாக கணக்குப்போட்டுப் பார்க்கும்போது சுமார் 35 ஷரத்துக்கள் இன்டிரிகேட் க்வெஸ்டன் ஆப் லா எழுகிறது. சட்ட சம்பந்தமாக விஷயங்கள் இருப்பதால் அந்த விஷயங்களை சார்ந்து கவனிக்கவும் அவற்றின் பேரில் தீர்ப்பு அளிக்கவும் ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இருக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி ஜூடிஷியல் அனுபவம் பெற்ற டிபுடி கமிஷனர்கள் இருந்தால்தான் சரியான தீர்ப்புகள் கொடுக்கமுடியும் என்பதை நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் தெரிவிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. மடங்களைப் பொறுத்த மட்டில் தீவிரமாக சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று கனம் கோதண்டராமன் அவர்கள் வாதாடினார். அவருடைய வாதாட்டம் ஆச்சரியத்தைத்தான் கொடுத்தது. மடங்களை மடாதிபதிகள் எந்த நிலைமையில் நடத்துகிறார்கள், அவர்களுக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் எவ்வளவு தூரம் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது எவ்வளவு உரிமை இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்போது முக்கியமாக கோதண்டராமன் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும்கூட, கனம் கோதண்டராமன் மடங்களைப்பற்றி எவ்வளவு தீவிரமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறாரோ அதை விட அதிக தீவிரமான அபிப்பிராயத்தை நமது அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அவருக்கு நான் தெரிவித்திக் கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு அரசியல் நிர்ணய சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பார்க்கும்போது அதற்கு தகுந்தார்போல்தான் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார் என்று சொல்லலாம்.

5th September 1959] [Sri V. S. Manickasundaram]

இதற்கு மேல் மடங்களின் மீது தலையிடுவது கூடாது என்று தயங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக இந்த மசோதாவை நான் வர வேற்று என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI P. S. CHINNADURAI: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் ஹிந்து மத அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதா இப்பொழுது கொண்டு வரக்கூடியது அல்ல, தேவையற்ற ஒரு மசோதா என்பது என்னுடைய கருத்து. இவ்வாறு நான் குறிப்பிட்டால் நான் வைதிக பழக்க வழக்கத்தில் அதிகமாக நம்பிக்கை கொண்டவன் என்றோ, நாஸ்திகத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவன் என்றோ எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம் என்று முதலில் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். ஹிந்து மதக் கோவில்களையும், மற்ற மடாலயங்களையும் தேவைப்படுகிறபோது ஜெயின் கோவில்களையும் மடாலயங்களையும் இந்த மசோதாவின்றி கொண்டு வந்து அங்கே இருக்கிற நிர்வாகத்தையும் பல்வேறு செலவுகளையும் ஒழுங்குபடுத்துவதற்காக கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார். இந்த மசோதாவை நாம் கொண்டு வருவதன் மூலம், நாம் ஒரு மதசார்பற்ற அரசாங்கத்திலே நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எப்படி நிரூபிக்கிறோம் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. மத சார்பற்ற ஜனநாயகக் குடியரசை நாம் நடத்துகிறவர்களானால், அதிலும் ஜனநாயகக் குடியரசை ஜனநாயக சமதர்ம குடியரசை மலரச் செய்வதில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பது உண்மையானால் இப்படிப் பட்டதொரு மசோதாவுக்கு அவசியமே இல்லை. இதைவிட அவசியமாகவும், அவசரமாகவும் நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய பல்வேறு மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. இன்று காலை கூட கூட்டுறவு மசோதா சம்பந்தப்பட்ட கேள்வி கேட்கப்பட்டபோது விரைவில் கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டதே தவிர கடந்த 2½ ஆண்டுகளாகக் கொண்டு வருவதற்கு விரைவு காட்டப்படாத நிலைமையையும் தாமதப்படுத்தக்கொண்டு வருகிற நிலைமையையும் நாம் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஹிந்து மத பரிபாலன மசோதாவைப் போன்ற மசோதாக்களைக் கொண்டு வருவதற்கு இந்தக்கால கட்டத்தில் அவசியமும் இல்லை, அவசரமும் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவை நாம் எப்படிப்பட்ட கால கட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்? மதச் சார்பற்றவர்கள் என்று நம்மைக் கூறிக்கொள்ளும்போது கொண்டு வருகிறோம். இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வருவதற்காக மதச் சார்புள்ள அரசாங்கமாகத்தான் நாம் அரசியல் நடத்துகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வார்களேயானால் அப்போது இன்னும் கடுமையானதாக, தீவிரமானதாக இந்த மசோதா அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படியும் இல்லை. அப்படியின்றி மதச் சார்பற்ற அரசியலுத்தான் நாம் நடத்துகிறோம் என்று சொல்வதாக இருந்தால் இந்த மசோதாவுக்குத் தேவையில்லை என்ற நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்க வேண்டும். இதற்குப் பதிலாக வேறு பல மசோதாக்களைக் கொண்டு வந்து அவற்றின் மூலமாக நல்ல பலனைப் பெற்றிருக்க முடியும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று ஆரம்பத்திலேயே நான் நாஸ்திகன் இல்லையென்று கூறினேன். அதே நேரத்தில் நான் ஒரு தெய்வ நம்பிக்கை உள்ளவன் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தெய்வ நம்பிக்கையுள்ள நான் இந்த மசோதாவை எதிர்ப்புகின்றேன் என்று சொல்கிறபோது அதைக் கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன். எல்லாவகையிலும் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற, விஞ்ஞானத் துறையில் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிற உலகத்தில் பல்வேறு ஜனநாயக நாடுகளிலே பெரிதும் மக்களாலே அனுசரிக்கப்படுகிற மடாலயங்களிலே அரசாங்கம் தலையிட்டுக் கட்டுப்படுத்தக்கூடிய மசோதா எதுவும் கொண்டு வரப்படவில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. உதாரணமாக இங்கிலாந்து நாட்டில் மிகச் சிறந்த நிலையில் இருக்கிற மாதா கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவற்றை அந்

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th September 1959]

நாட்டு அரசாங்கத்தின்கீழ் நிர்வாகத்திற்குக் கொண்டு வரக்கூடிய மசோதா ஒன்று இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் அறிந்து கொண்ட வரையில் அப்படிப்பட்ட மசோதா வேறு எந்த நாட்டிலும் எந்த ஜனதாயக நாட்டிலும் கொண்டு வரப்படவில்லை. அங்கெல்லாம் இல்லாத போது இங்கே ஏன் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள் என்றால் இங்கே ஊழல் நடைபெறுகிறது, அந்த ஊழல்களைக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும் என்பதாகக் கொண்டு வந்திருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படியென்றால் இந்த மத அல்லது வேறு எந்த நிர்வாகமாக, கோவில்கள் இவற்றில்தான் பெரிய அநியாயம், ஊழல்கள் எல்லாம் நடக்கிறது என்பதை நாம் ஒத்துக் கொள்கிறோமா? மற்றவைகளில் இல்லையா? எந்த மதத்தைச் சேர்ந்த மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி, கோவில்களாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த நிர்வாகமாக இருந்தாலும் சரி ஒன்றிரண்டு ஊழல்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அப்படி ஊழல்களைச் செய்கின்றவர்களும் இந்த மசோதாவை எதிர்க்கின்றார்கள். அவர்கள் எதற்காக இந்த மசோதாவை எதிர்க்கின்றார்களோ அப்படியே நானும் இதை எதிர்ப்பதாகக் கொண்டுவிட்டு கூடாது என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்கள் சொல்வதோடு நான் சொல்வதை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த ஊழல்கள் எல்லாம் எங்கே இருந்து வருகிறது? பணத்தில் இருந்து வருகிறது. கோவில்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி அதிக வருமானம் உள்ள இடத்தில் ஊழல்களும் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த மசோதாவின்படி நாம் வருமானம் அதிகமுள்ள இடத்திற்குக் கண்காணிப்பு, மேல்பார்வை எல்லாம் போடுவதற்கு வகை செய்கிறோம். அங்கெல்லாம் இதை விஸ்தரிக்கிறோம். ஆனால் வருமானம் இல்லாத கோவில் இருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். இந்த மசோதாவை அங்கெல்லாம் விஸ்தரிக்க நேரிடையான ஏற்பாடு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. ஆகவே ஊழல்கள் வரக் கூடிய இடத்தை ஒழுங்குபடுத்தி மேலும் அவை அப்படியே நீடித்துக் கொண்டிருக்க மட்டும் நாம் வகை செய்கிறோமே தவிர ஊழல் அடியோடு கிள்ளியெறிவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை. கொசுவிலில் மலேரியா வருகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு கொசுவாகப் பிடித்துக் கொல்ல முடியாது. மலேரியாவை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் அந்த நோய்க்கு மூல ஸ்தானமாக இருப்பதையே அழிக்க நாம் முற்படவேண்டும். அப்படி ஊழலுக்கு அடிப்படையான காரணம் எது என்று பார்த்தால்தான் ஊழல் இல்லாத நிலைமையையே உண்டாக்க முடியும். சரண்டல் என்று சொன்னால் அது பொருளாதாரச் சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி, கழக ரீதியில் சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி, மத ரீதியான சரண்டலாக இருந்தாலும் சரி அதை எல்லாவற்றையும் ஒழிக்க நாம் தீவிர நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும். அப்படி மேற்கொள்வதற்கு இந்த மசோதா வகை செய்கிறதா என்றால் இல்லை. ஆகையால்தான் நான் சொன்னேன், இது தேவையில்லாத மசோதா என்று.

இன்னொன்று. நான் நம்புகின்ற தெய்வ சக்தியை உருவ வழிபாட்டின் மூலமாகத்தான் நான் வழிபடுகிறேன். ஆகவே கோயில்களுக்குப் போவதன் மூலம் என்னிடத்தில் நல்ல தன்மைகள் எப்போதும் அதிகரித்திருக்கவேண்டுமென்பது என் ஆசை. அந்த முறையில் தெய்வ சக்தி நிறைந்துள்ள கோயில்களுக்கு நான் அடிக்கடி செல்வது உண்மை. தனியாக இருந்து தெய்வ சக்தியை வளர்த்துக்கொள்வதற்குச் சிலருக்கு ஆற்றல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்த தெய்வ சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ள நான் கோவில்களுக்குத்தான் போகிறேன். அப்படிப் போகிற போது சில சில சமயம் என்னுடைய கருத்துக்கு மாறாக சலனம்வரக்கூடிய இடங்களும் இருக்கின்றன. சில இடங்களில் தெய்வ சக்தி எழையாகவும், சில இடங்களிலும் பணக்கார நிலையில் வெள்ளி ரத்ததிலும், தங்க ரத்ததிலும் வருவதைப் பார்க்கிறேன். இது ஒரு வகையில் பக்தர்களுடைய உள்ளத்தில் கூட நல்ல எண்ணத்தை ஒரே மாதிரியாக ஏற்படுத்துவது

5th September 1959] [Sri P. S. Chinnadurai]

இல்லையென்று நான் கருதுகிறேன். கோயில்களுடைய சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி, மடாலயங்களுடைய சொத்துக்களாக இருந்தாலும் சரி ஏன் அரசாங்கமே எல்லாவற்றையும் எடுத்துக்கொண்டு விடக்கூடாது—பத்தர்களுடைய நம்பிக்கைக்கு ஏற்றவாறு கண்காணித்து எல்லாக் கோயில்களிலும் அவரவர்களுடைய தகுதிக்கு ஏற்றவாறு உதவல்களோ, விழாக்களோ நடத்துமபடியாக விட்டுவிடக்கூடாது என்று நான் கேட்கிறேன். ஒரிடம் ஏழ்மை, ஒரிடம் பணப் பெருமை என்பது இல்லாதவாறு ஏன் செய்துவிடக்கூடாது? அப்படித் தலையிபாத வரையில் இந்த மசோதாவில் கண்டுள்ளபடி தலையிட அவசியம் இல்லை இப்போது என்றைக்கோ யாரோ அந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்துக்கள் விட்டுச் சென்றார்கள் என்ற காரணத்திற்காக அவற்றை அப்படியே விட்டு வைத்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும் என்கிற அவசியம் இல்லை. இன்றைய காலகட்டத்தில் கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவற்றிலும்கூட சமதர்மக் கொள்கையைக் கொண்டு வரலாம். சரண்டல் இல்லாத தன்மையை அப்போதுதான் செய்ய முடியும். இந்து மதத்திற்கு மாத் திரம் அல்ல. ஊழல்களையும், சரண்டல்களையும் தவிர்க்கவேண்டுமென்றால் இந்து கோவில் மடாலயங்களாக இருந்தாலும் சரி, கிரிஸ்தவர்களுடைய கோவில், முஸ்லிம்களுடைய கோவில் எல்லாவற்றையும் கண்காணிக்கவேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. அதற்குத் தகுந்த வேறு நடவடிக்கைகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. இதைதவல்லாம் நீனைத்துப்பார்த்தால் நமது அரசாங்கம் மதத்தை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது என்ற அச்சம் ஏற்படுகிறது. உபரி பணத்தை என்னென்ன வகையில் யார் யாருக்கு உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த உபரி பணத்தை பயன்படுத்துவதற்கு இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் என்று பார்த்து அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்படுவதால், ஒரு குஷ்டரோகியாக இருந்தாலும், அவன் இந்து குஷ்டரோகியாக இருந்தால் அவனுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்று சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. இதைதவல்லாம் பார்த்தால் நமது அரசாங்கம் மதத்தை நோக்கி ஓடுவது போல் இருக்கிறது. ஆனால் மதச்சார்பற்ற அரசாங்கம் நடக்கிறது என்று ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். எரியா கமிட்டியில் இருக்கும் அங்கத்தினர் இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறது. அப்படியென்றால் அறநிலைய பாதுகாப்பு இலாகா அமைச்சரகூட இந்துவாக இருக்கவேண்டும். இந்து கோட்டாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவராக இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் ஆச்சரியப்படமாட்டேன். சொல்வதிலே நியாயம்கூட இருக்கலாம். கோயில்கள் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் இந்து மதத்தில் நம்பிக்கை உடையவர்களாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்வதனால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த பிற்பாடு எப்படி நிலைமை ஆகிறது என்பதை உண்மையிலேயே சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஜனங்கள் இதை செய்கொள்ளுமா? ஏன் இந்த முயற்சியில் சர்க்கார் ஈடுபடவேண்டுமென்று எனக்குப் புரியவில்லை. வைஷ்ணவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் சைவர் கோவில்களில் இருந்தால் அந்தக் கோவில்கள் பாதகம் அடையும். சைவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வைஷ்ணவ மதத்தை சேர்ந்த கோயில்களில் இருந்தால் அவர்கள் பாதகம் அடையும் என்ற பிரச்சனை எழலாம். இந்தத் தொல்லைகளைல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லாமல், மத சம்பந்தமான பிரச்சனையை இந்த ஜனங்களுக்கே விட்டுவிட வேண்டும். தெய்வத்தை வழிபடுவது அவரவர்கள் மனப்பான்மையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நாம் ஏன் இதில் தலையிட வேண்டும்? அவரவர்கள் இஷ்டப்படி எப்படிச் செய்யவேண்டுமோ அப்படி விட்டுவிடலாம் என்று இருப்பதற்கு பதிலாக ஏற்கெனவே இருக்கும் ஊழல்களுக்கு வேலி போட்டு இப்பொழுது இருக்கும் ஊழலை வளர்ப்பதற்கு சர்க்கார் ஏன் உதவ வேண்டும்? இந்த சபைக்கு இதைவிட எத்தனையோ முக்கியமான காரியங்கள் செய்யவேண்டியிருக்கும்போது இதில் ஏன் அரசாங்கம் தலையிட வேண்டும்? இந்த மசோதா சம்பந்தமாக என்னுடைய கருத்துக்களை நான் தெரிவிக்கும்போது சில பேர்களுக்கு நான் மத விரோதி போலவும் தெய்வ நம்பிக்கை இல்லாதவன் போலவும் இருப்பதாகத் தோன்றலாம். அதைப் பற்றி எனக்குக் கவலைமில்லை.

[Sri P. S. Chinnadurai] [5th September 1959]

ஆனால் நான் தெய்வ சக்தியில் நம்பிக்கை உள்ளவன் என்று சொல்லிக் கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மசோதா தேவையற்ற மசோதா, பொறுத்தமான மசோதா அல்ல என்று கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. K. KRISHNAMURTHI: கனம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, “தென்னுடைய சிவனேபோற்றி” என்று தமிழகத்தில் நூத்தமும்பேறே நூத்திகம் பேசி மிண்டிய மாயாவாதமென்னும் சண்டமாருதத்தை அரசியலில்—சமுதாயத்தில்—மொழியில்—கலையில்—கட்டுரையில்—உரையாடலில் பிணைத்து இன்மையாம் இருளை உலவ வைத்திருக்கும் இக்காலத்தில் மேலாம் சமயமாம் சிவசமய ஒளியை ஒளிர வைத்து இல்லற நல்வாழ்வியலில் சமுதாயத்தை ஈடுபடுத்தி இறையடி சேர்ப்பிக்கும் இம்மசோதாவைப் பாராட்டி வரவேற்கிறேன்.

சமயச்சிறகு உடன்படாதவர்கள் சமயத்தை எள்ளி நகையாடுமியல்பு வளக்கிற்கும் பண்பாட்டிற்கும் உதங்கதல்ல என்று தாழ்மையுடன்—வருத்த துடன் கூறுகின்றேன். நெறநெறி, சமுதாயத் தொடர்பற்றதென்றும் அரவிலார் தலையிடக்கூடாதென்றும் கனம் சின்னதரை அவர்கள் கூறினர். சமயத்தால் பல சமயங்கள் ஏற்பட்டு பிரிவினை ஏற்படுகிற தென்று ஏதமுறவாதமிட்டார்.

சுமியர் கண்ட சிவநெறி கட்டமைந்த ஒழுக்கமும் கனிவுறும் கற்பும் முறையே அடவரும், மகளிரும்பெற்று இல்லத்தில் நடாத்தும் அறவாழ்வே அரனடி சேர்ப்பிக்குமென்றும் கடவுள்—உயிர்—உலகம் உட்பொருளென்றும்; சுவலயம் கானல் நீர் போன்றதென்று நவிலும் தன்மையற்றது சிவநெறி என்று கூறுகிறேன்.

சமுதாயம் மேன்மையுற அரசியல், பொருளாதாரத்தை முன்னிறுத்தி காங்கிரஸ், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சிகள் தோன்றியிருப்பதைப் போல் உயிர்மாயையினின்று விடுதலை எய்தி இறையடி எய்த பல சமயக் கொள்கைகள் தோன்றியுள்ளன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இவ்வயிரிய சீர்மையை உணராத இவர் சிவநெறியைச் சிதைவுறப் பேசுவது இழிவும் தாழ்வுமாகும்.

இல்லறக் கொள்கையையுடைய சிவ நெறியைச் சிதைக்க ஐந்து புதந் கனக்குடன்பாடில்லாத சமய நெறியும், ஆணை நீத்துப் பெண்ணும், பெண்ணை நீத்து ஆணும் வாழ்தல் வேண்டுமென்னும் “புணர்ந்த துன்பம், பிரித்த துன்பம், உருவிலா என் ஒருக்கும் துன்பம், புரிசூழல் மாதர் புணர்ந்தோர்க்கல்லது ஒரு தனிவாழ்க்கை உறவோர்க்கில்லை” என்ற சமயக் கொள்கையும், உலகம் களவு போன்றது என்ற சமயக் கொள்கையும் தோன்றியதால் மீண்டும் இல்லறத்தை முன்னிறுத்தி சைவக் கொள்கையைப் பரப்ப மூவர் தேவாரம் பாடி, மாணிக்கவாசகர் திருவாசகம் பாடினர். சைவத்தை நிலைக்க வைத்த திருவிசைப்பா, திருமந்திரம், பெரிய புராணம் முதலிய நூல்கள் தெய்வத் தமிழ்ப் புலவர்கள் சிவனருள் பெற்று விளக்கினர்.

SRI P. S. CHINNADURAI. நான் பேசுகிறபோது இழிவாக பேசுவதாக கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிடுகிறார்கள். நான் அப்படி இழிவாக ஒன்றும் பேசவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். என் அவர்கள் அப்படித் தவறாகப் புரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

SRI V. K. KRISHNAMURTHI: யான் வைணவத்தைப் பற்றியோ, பிற சமயங்களைப் பற்றியோ இழிவாக மொழியவில்லை. அச்சமயங்கள் கூறும் வாசகங்களைக் கூறியதன்றிப் பிரிதொன்றும்வில்லை. என்னுடைய கனம் சின்னதரையவர்கள் சிவநெறியை இழித்து இயம்பி பழித்து பகர்ந்து படிந் துறையெரிந்தமை அறங்கடந்த செயலாகுமென்று தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

5th September 1959]

SRI P. S. CHINNABURAI : கனம் தலைவர் அவர்களே, இழிவாக நான் எதுவும் பகரவில்லை என்று இங்கே குறிப்பிடப் பிறகும் கூட மறுபடியும் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்படியே பேசிக் கொண்டு போவது முறைதானா?

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI) Sri V. K. Krishnamurthi may continue his speech.

SRI V. K. KRISHNAMURTHI : தொல்காப்பியத்திலும், சிவஞான போதத்திலும் “என்மனார் புலவர்” என்று கூறியிருப்பதால் சிவஞான போதத்தை அறிய தொல்காப்பியமும், தொல்காப்பியத்தை அறிய சிவஞான யோகிகள் உரையும் இன்றியமையாதன. இவைகளைப் பயிலாது சிவத்தைப் பழிப்பது பழிநுழையாதும்கூட. ஆதலால் விலக்கும் இயல்புடைய இலக்கணத்தைப் பயிலாது சிவ நெறியை சீர்குழையப் பேசுவது அறமலை. தொல்காப்பியம் எழுத்து, சொல், பொருள் அதிகாரத்தைப் படித்தாலொழிய சிவ நெறியை அறிய இயலாது. மாதவ சிவஞான யோகிகள் கண்ட சிவஞான போதவரைக்கும், தொல்காப்பிய உரைக்கும் தொடர்பு உண்டு. இசையறியாது சைவத்தைப் பழிப்பது அறங்கடந்த செயலாகும். தமிழ் மொழி அமைப்பே தெய்வத் தத்துவம்; சைவ சித்தாந்தம் ருரலோசை உடன் கூவிக்கும் ஒலி என்ற முறையில் அல்லாமல் உயிர், மெய், உயிர், மெய்யென்றும், மெய்யெழுத்தில் உயிர் நுணுந்தால் மெய் வடிவம் தோன்றி உயிர் எழுத்து அருவமாகுமென்றும் மெய்யிலிருந்து உயிர் நீங்கினால் இயக்கமில்லை என்ற தத்துவ முறை சைவ சித்தாந்தமென்றும் காணும் உடலை எழுத்தும் உயிருக்கு உருவமில்லை என்றும் ஆதலால் உயிரை எழுக்கும் இறைக்கு உருவமே தேவை இல்லை என்ற சைவ சித்தாந்தக் கொள்கையை தொல்காப்பியச் கூறியுள்ளார்.

உயிர்-மெய்-உயிர் மெய் : மெய்யின் வாரியது உயிர் தோன்றும். உயிரில் இயக்கபின்மையால், மெய்யோடிக்கையின் உயிரியல் திரியாதென்றும், இறை, உலகு-உயிர் இவைகளுக்கு அன்றே இலக்கணம் கண்டிருக்க, உயிர் ஒந்து புத்தகனின் கலவையா அல்லது காற்றே உயிரா என்று தெளிவு காண முடியாது திண்டாடும் மார்க்சிய வாரிசான திரு கோதண்டராமன் அவர்கள் நேற்று இறைநெறியை இன்னலுற இயம்பியது புறம் படுத்த ஒன்றென்று வருந்தி தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI D. S. AUTHIMOOLAM : கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஏதாவது பேசி, பிறகு இப்படிப் பேசினால் “என்டெர்பெயினிங்” ஆக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்த மசோதாவையே விட்டு விட்டு பூராவும் சமயப்பிரச்சாரம் செய்வதுபோல் பேசுவது சரியா?

SRI V. K. KRISHNAMURTHI : நான் கருதியதைப் பேச எனக்கு உரிமையுண்டேயன்றி, தாங்கள் நினைத்ததை நான் பேச வேண்டுமென்று சொல்ல கனம் அங்கத்தினருக்கு உரிமையில்லை. (சிரிப்பு).

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI) : டிஸ்கஷனே அப்படித்தான் இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNABURAI : சபாநாயகர் அவர்களே, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசுகின்றபோது வைஷ்ணவ தத்துவத்திலுள்ள நம்பிக்கையைக் குறைவாகப் பேசி புண்படுத்துகிறார் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே தலைவர் தீர்ப்பு அளிக்கவேண்டும்.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMI) : பல மதங்களைச் சேர்ந்தவர்களும் இங்கு இருக்கிறார்கள். ஆகையால் எந்த மதத்தினரையும் புண்படுத்த வேண்டாம். Let the hon. Member resume his speech.

[5th September 1959]

* **SRI V. K. KRISHNAMURTHI :** சில ஆலயங்கள்தான் தமிழ் இசையை—தமிழ் இலக்கியத்தை—தமிழ்நாடகத்தை வளர்த்தன. தேவாரம் இஸ்ஸையேல் இசைத் தமிழேது? திருவாசகமில்லையேல் திருப்பொற்கண்ணம்—திருப்பொண்ணாசல்—திருவெம்பாவை—திருச்சாழல்—இன்ன பிற திருக் கூத்துகள் ஏது?

காப்பியங்களை வென்று சங்க இலக்கியத்துடன் போட்டியிடும் பெற்றிமை எய்திய புரை தீர்ந்த முழுமை எய்தி மன்னுளாடுநரால் அடி எடுத்துக் கொடுக்க சேக்கிழாரால் புனைந்த தெய்வத் தமிழ் பெரியபுராணம் தில்லை சிறம்பலத்திலன்றோ அருளப்பெற்றது.

சிந்தாமணியும், கந்த புராணமும் ஆண் நடையுடையன. கம்பர் படைத்த காவியமோ பெண் நடையுடையது. பாக்கிழாரான சேக்கிழார் படைத்த தெய்வ சைவத் தமிழ்க் காப்பியம் பெரியபுராணமோ இரு நடைகளையும் உடையது. சங்க கால தமிழ் நாகரிகமாம்—தமிழ் அறம்—திணையொழுக்கம்—திணை மயக்கம் இவைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு இல்லற அரண் வாழ்வுக்கு அடிகோலி கருவி கரணங்கள்ஓடும் தூய்மையாம் மெய்வாழ்க்கையில் நன்னம்பிக்கையுடைய அன்பையும், அருளையும், அறிவையும் நல்கும் முழுமை எய்திய பழுதிய இலக்கியம் பெரியபுராணமே செய்யுளியலில் சிறந்த இலக்கியமான பெரியபுராணம் ஆலயத்தில் அரும்பியதைப் போன்றே மெய் கண்ட நூல்களும் அந்தாதி கலம்பகங்களும் உலாகளும் மடத்தில் மலர்ந்தன. அற ஒழுக்கம்—தெய்வீகம்—நீதி நூல்கள் மடத்திலன்றோ தோன்றின.

அன்றைய சர்க்காடல் முதல் இன்றைய பெர்ட்ரண்ட் ரஸல் வரை தோன்றிய உலக ஞானிகள் அருளிய இறை விளக்கங்கள் அனைத்தையும் வென்ற மாதவ சிவஞான யோகிகளின் பேருரை—சிவ ஞான போதத்திற்கு மெய்ப்பொருளை விளக்க அறிவியலையும் அளவியலையும் கையாண்ட சிறப்புக்கு உலகில் உவமையில்லை. இவர் தம் உரைநடை தமிழுக்கு மூலமும் முதலும் மாதலின் உரைநடை மன்னர் இவரே. இயல், இசை, நாடகம், உரை நடையாகவும் ஆலயத்திலும் மடத்திலும் தோன்றின. ஆதலினாலே இம்மசோதா ஆலயத்துக்கும், மடத்துக்கும் அரண் செய்யும்.

எஞ்சிய பணத்தால் யாழைப் புதுப்பித்தல், சைவ சித்தாந்த தமிழ்க் கல்லூரி நிறுவல், சிற்பக் கலை வளர்த்தல், இன்ன வற்றிற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுகிறேன். இம்மசோதாவை நான் ஆதரிக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன். கனம் அங்கத்தினர் தூய தமிழில் பேசியதால் ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

தொன் நெறியைப் பற்றியும், தனித் தமிழ் சிறப்பைப் பற்றியும் இங்கு விரிவாக விளக்கிய திருவாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி என்னும் கருப்பண்ணன் இந்து சமயமே சைவ சமயம் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறாரா, அப்படியானால் இந்த அறநிலைய பாதுகாவல் மசோதாவை முழு மனதுடன் வரவேற்கிறாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இம்மாதிரி அமைச்சர்கள் யாராவது கருத்து தெரிவித்திருந்தால் விளக்கம் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு அங்கத்தினர் சொல்லும் கருத்துக்களுக்கு விளக்கம் கேட்பது சரியல்ல.

TEMPORARY CHAIRMAN (SRI N. K. PALANISAMY) : உங்களுக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்கும்போது நீங்கள் அதைப் பற்றி பேசலாம்.

* **SRI T. R. RAMAMURTHA THONDAMAN :** கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த சபையில் இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்த அறநிலைய மசோதா சட்டமாகின்ற நேரத்தில், கனம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள்

5th September 1959]

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

இங்கு, சமயத்தைப்பற்றியும், சென்ற காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட மடாலயங்களின் அமைப்புகள் அதன் மூலம் சித்தர்கள் எவ்வளவு திறமையாக காரியங்களை நடத்திவந்தார்கள் என்பதைப்பற்றியும் இதன் காரணமாக நாம் சமயமும் ஹிந்து மதமும் எத்தகைய முறையில் வளர்ந்து கொண்டிருந்தது என்பதைப் பற்றியும் விரிவாக விளக்கச் சொன்னார்கள். அதை நான் மிக மிக வரவேற்கிறேன். ஆனால் எங்கள் ஜில்லாவில் இருக்கும் திருக்கயிலாய பரம்பரை என்று சொல்லும் பண்டார சன்னிதிகளை எடுத்துக் கொண்டால் அவர்கள் நிர்வாகத்தில் உள்ள அந்த மடாலயங்களுக்கு நமது கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் ஆசிரியராக அம்ருவார்களானால் நல்லதாக இருக்கும். ஆனால் அவர்கள் அனுமதிப்பது சந்தேகம்தான். இருப்பினும் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருக்கக்கூடிய அன்னார் இவ்விதமான மடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு ஆசிரியர்களாக இருப்பார்களானால் மிகவும் பாராட்டற்குரியதாக இருக்கும். சென்ற காலத்தில் சித்தர்களால் போற்றப்பட்ட பல நல்ல ஸ்தாபனங்கள் இன்று ஆங்காங்கு பல பண்டார சந்திகளின் நடவடிக்கைகளினால் மோசடைந்து வருகின்ற காரணத்தினால் இம்மாதிரியான ஒரு மசோதா கொண்டு வரவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கின்றது. அவர்கள் செய்யக்கூடிய ஆபாசமான காரியங்கள் அவர்கள் நடத்தக்கூடிய மோசமான, இந்து சமயமே வெட்கப்படும் செய்கைகளை ஆயிரக்கணக்கான அளவில் நம்மால் காட்ட முடியும். மேலும் இதைச் சொல்லுகின்ற நேரத்தில் இம்மாதிரியுள்ளவர்களை மாற்றுவதற்கோ அல்லது இவர்களது அமைப்பை மாற்றுவதற்கோ இந்த சட்டத்தில் இடம் கொடுக்கவில்லை என்றிருந்தாலும்கூட இவர்களை திருத்தவும், நீக்கவும் இடமிருக்கும் என்று நம்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை இப்போது இருக்கும் நிலைமையில் பார்த்தால், தேவஸ்தானங்களில் நடைபெறும் ஊழல்களை ஒரளவு களைவதற்கு பயன்படும் என்று கருதுகிறேன். குறிப்பாக பல மடங்கள் இருக்கின்றன. என் ஜில்லாவில் தர்மபுரம் மடம், திருவானுதேயை மடம், திருப்பனத்தான் மடம் இன்னும் இது போன்று எத்தனையோ மடங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ்நாட்டை எடுத்துக்கொள்வோமானால் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில்தான் அதிகமான அளவில் மடங்களும், தேவஸ்தானங்களும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அங்கு தான் மடங்களாலும், தேவஸ்தானங்களாலும் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டவர்கள் அதிகம். அந்த மடங்களில் எல்லாம் நடைபெறுகின்ற ஆபாசங்கள் அக்கிரமங்கள், இந்து சமயத்தையும் மக்களையும் பழிவாங்குகிறது. இந்து மதத்தின் பெயரால், இந்து தர்மத்தின் பெயரால் நடைபெறுகின்றவைகளை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்களோ அல்லது அவர்களால் அனுப்பப்படுகின்ற மனிதர்களோ வந்து நேரில் தெரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக தர்ம ஸ்தாபனமான மணலி எண்டோமெண்ட்களுக்குட்பட்ட பல கிராமங்களில் அக்ரமங்கள் நடைபெறுகிறது. குறிப்பாகக் கள்ளப்புலியூர் என்ற கிராமத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அங்குள்ள மக்கள் பல விதத்தில் துன்பப்படுகிறார்கள். வீடுகளுக்கு முன்னால் வேலி வைப்பது, ஹரிஜனங்களை அடிப்பது, அவர்கள் ஆடு மாடுகளைப் பட்டியில் அடைப்பது, சமுதாய மண்டபங்கள் கட்டிக்கூடாது என்று தடுப்பது, அது மட்டுமல்ல, கிராமத்திலுள்ளவர்களுடைய குறிப்பாக ஹரிஜனங்களின் கோழிகளையும் இதர சாமான்களையும் பலாத்காரமாக எடுத்துப் போடுவது, இவையெல்லாம் தர்மத்தின் பேரால் நடைபெறுகின்றன. பண்டமண்டல்ரைட் என்று புறம்போக்கு நிலங்களில் அக்கிரமமான நடவடிக்கைகளில், கொடுமையான நடவடிக்கைகளில் அவர்கள் இறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதை நேரில் போய்ப்பார்த்தால் அவர்கள் செய்யும் அக்ரமங்கள் போலீஸ் உடந்தையுடன் நடக்கின்றன என்பது நன்கு தெரியும். இந்த நடவடிக்கைகளை எல்லாம் பார்ப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்கு முன்னால் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சரிடமும் காட்டியிருக்கிறேன். இவ்வளவும் ஷே கிராம மொத்த குத்தகைதார ராமசாமி பண்ணையில் நடந்தகொண்டு வருகிறது. காரணம் அந்தக் கிராமத்தை கூட்டுறவு சொசைட்டிக்கு கேட்டதால் இந்த அக்ரமம் நடக்கின்றது. இதை நிவர்த்திக்க வேண்டும். மேலும் திருப்புக்மூர் என்ற இடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கு இருக்கின்ற தேவஸ்தானத்தை எற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள், தர்ம எண்ணத்தை மனதில் கொண்டு,

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [5th September 1959]

தர்மத்திற்கு வேலை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற எண்ணத்தோடு பல நல்ல காரியங்களை செய்து வருகிறார்கள். அதன் காரணமாக அங்கு பல முன் நேற்றகரமான காரியங்கள் நடைபெற்றிருக்கின்றன. அங்கு இருந்த கோடுகளை எல்லாம் அழித்தார்கள். அவ்வாறு அழிக்கப்பட்ட இடத்தை எல்லாம் மக்களின் உபயோகத்திற்காக கொண்டு வந்தார்கள். மக்களின் வசதிக்காக ரோடு வசதி, போக்குவரத்து வசதி எல்லாம் செய்தார்கள் இவ்வாறு வேண்டிய வசதிகள் எல்லாம் செய்து கொடுத்ததின் பலனாக இப்போது இங்கு சாரி சாரியாக பக்தர்கள் வந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு காரணம் மக்கள் இறைவனிடத்தில் வந்து பக்தியைப் பெற்றுப் போகவேண்டும் என்கின்ற நல்லெண்ணத்தில் பலவித முன்னேற்ற கரமான காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, கோவில் நிலங்களை எல்லாம் சுட்டுறவு சாகுபடியில் விவசாயிகளுக்கு பிரித்துக் கொடுத்து சுட்டறவு பண்ணை ஏற்படுத்தி, சர்க்கார் கொடுக்கின்ற சலுகையை யும் பெற்று அங்குள்ள ஏழை விவசாயிகளுக்கு பயன் தரத்தக்க முறையில் நிலங்களை எல்லாம் நல்ல முறையில் சரியானபடி விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதோடு அங்குள்ள உழவர்கள் பொருளாதாரமும் உயர்ந்திருக்கிறது. தேவஸ்தானத்தினுடைய வருமானமும் வளர்ந்திருக்கிறது. பாலவனம்போல் காசியளித்த திருப்புகளில் இவ்வளவு முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது.

(Mr. Speaker in the Chair.)

இது மட்டுமல்ல, அங்குள்ள மக்களுக்கு வைத்திய வசதி செய்து கொடுப்பதற்காக, வைத்தியத்திற்கு வேண்டிய மூலிகைகளை தயார் செய்து எல்லா மருந்துகளையும் தயார் செய்து வைத்திய உதவி அளித்து வருகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல, இவ்வாறு மருத்துவத்திற்கு வேண்டிய மூலிகைகளை கண்டு பிடித்து அதை மேலும் பெருக்குவதற்காக தனியாக தோட்டங்களையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் பால்பண்ணைகள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். பசுமாடுகளை கோவில் பணத்திலிருந்தே வாங்கி பசுவளர்ப்பு பண்ணை உண்டு பண்ணி யிருப்பதோடு அதிகமாக உற்பத்தி செய்து அங்குள்ள ஏழை குழந்தைகளுக்கும், அரிஜன குழந்தைகளுக்கும் பால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. மேலும் கல்வி நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வருபவர்கள் தங்க வசதிகளும், குடி தண்ணீர் வசதியும், அனாதை விடுதியும், மதிய உணவு கொடுப்பதற்காக பல காரியங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். இம்மாதிரி பல நல்ல காரியங்களை செய்து கொண்டிருக்கின்ற தேவஸ்தானத்தின் தர்ம கர்த்தாவாக இருக்கின்றவர் இங்கு இருக்கின்றபடியினால், இந்த தேவஸ்தானத்தில் ஒரு நடவடிக்கை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதனால் பிச்சைக்காரர்கள் பிரச்சனை. இது எப்போதும் இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் எங்கள் பகுதியை பொறுத்த வரையில் பிச்சைக்காரர்கள் தொல்லை அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு ஏதாவது நிவாரணம் அளிக்கின்ற முறையில் ஒரு பிச்சைக்காரர்கள் விடுதி ஆரம்பித்து இருந்தால் மிகவும் நன்மையாக இருக்கும். அவர்களுக்கு கொடுக்கப் படும் உதவிக்கு பதிலாக அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கிவிடுவது என்ற முறையில் ஒரு கைத்தொழிலை ஆரம்பித்து பிச்சைக்காரர்களுடைய தொல்லை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை அங்கு தர்ம கர்த்தாவாக இருக்கக்கூடிய திரு. எம். டி. தியாகராஜ பிள்ளை அவர்கள் நிறைவேற்றி வைப்பார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் எடுத்த காட்டாக இதை அவர் செய்வதன் மூலம், மாகாணம் பூராவும் இம்மாதிரி ஏற்பட முடியும். பக்தத்தில் உள்ள திருவாடுதரை பண்டார சன்னதி கிராமத்தில் காரைக்கால் சமீபம், கன்னிமார்கள் மடம் விடுதிகள் பண்டார சன்னதியால் கட்டப் படுகிறது என்றால் மடமைய தர்மம் எப்படி யென்பது புரியும். ஆகவே தர்மம் நல்ல முறையிலும் மக்களுக்கு உபயோககரமான முறையில் உதவக்கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும். இவர்கள் கொடுக்கும் தர்மத்தை எடுத்துக்கொண்டால் அவர்களின் நோக்கம் என்ன என்பதை மேற்சொன்ன இரண்டு விஷயங்களில் நாம் அறிந்துகொள்ளலாம். ஆகவேதான், பண்டார சன்னதிகள் அக்ரமத்தை

5th September 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

ஒழித்து திருகளுர் தர்மகர்த்தா போன்றவர்களை, மடாலய நிர்வாகத்தை ஏற்கச் செய்யலாம். இது மட்டுமல்ல, பெரிய கோவில்களிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய வருமானத்தைக் கொண்டு சிறிய கோவில்களுக்கும், அதாவது ஏழை கோவில்களுக்கும் உதவி கொடுக்கவேண்டும் என்று போடப்பட்டிருப்பது மிகவும் வரவேற்கக்கூடியதுதான். இன்றைக்கு பல இடங்களிலும் ஏழை கோவில்களை எடுத்துக்கொண்டால் அவைகளிலுள்ள மண்டபங்கள் எல்லாம் இடிந்து விழக்கூடிய நிலைமையில்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஏழை கோவில்களுக்கும் உதவ வேண்டும் என்கின்ற நல்லெண்ணத்தோடு, இந்த சர்க்கார் ஆண்டவன் சொத்தாக இருந்தாலும் அவைகளும் சோஷியலிஸ பாணியில் உயர்வு தாழ்வற்ற நிலையில் இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு, ஆண்டவனுடைய சொத்தாக இருந்தாலும் சரி, அவைகளை பகிர்ந்து கொடுப்பதிலும் ஆண்டவனுக்கும் அஞ்ச மாட்டோம் என்ற எண்ணத்தோடு இதில் தைரியமாக வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதே முறையில்தான் வரப்போகும் நிலச்சீர்திருத்தத்தையும் நாம் கொண்டு வரப்போகிறோம். அதிலும் நம் அமைச்சர்கள் ஆண்டவனுக்கே அஞ்சாதவர்கள், நில முதலாளிகளும் பயப்படமாட்டார்கள். சீக்கிரமாகவே எந்தவிதமான தயக்கமும் இல்லாமல் கொஞ்சமும் பயமில்லாமல், பெரிய பணக்காரர்களிடமும் பெரிய மடாதிபதிகளிடமும் இருக்கின்ற நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து தைரியமாக, தயவு தாட்சணியமில்லாமல் ஏழை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் கூட்டுறவு முறையில் சாகுபடி செய்ய வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். மேலும் மடங்கள், கோவில்கள், தேவஸ்தான தர்மஸ்தாபனங்களிலிருந்து கிடைக்கக்கூடிய மிகுதி பணத்திலிருந்து பிரபந்த பாட்சாலைகளையும், வேதாந்த பாட்சாலைகளையும் இந்து மதத்தைப் பரப்புகின்ற வழியில் எல்லா நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவதற்கும், அதற்கு வேண்டிய கல்வி ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும், வைத்திய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதற்கும், இது போன்ற பல ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் வகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதில் ஒரு ஜாதி பங்கு கொள்வது என்றில்லாமல் சகல ஜாதிகளும் உரிமைகொண்டிருக்கவேண்டும். மேலும் இம்மாதிரி எல்லாம் வகை செய்யப்பட்டிருப்பதோடு ஒவ்வொரு தேவாலயங்களிலிருந்தும், ஒவ்வொரு அரிஜன ஹாஸ்டல்கள் கட்டிக் கொடுத்து அதன் மூலமாக அரிஜனங்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருந்தால், அதன் மூலம் அதிலிருந்து பாமர மக்கள் கடவுள் பக்தியை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், கடவுளை காப்பாற்றக்கூடிய பொறுப்பை உணர்ந்து கொள்வதற்கும், வழியாகவும் வாய்ப்பாகவும் அமையும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஒவ்வொரு மடம், கோவில்களிலும் ஹரிஜன ஹாஸ்டல்களும் மதிய உணவுக்கு வழி செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவிக்கின்றேன். அதோடு, அனாதைகளின் துன்ப நிலையையும் பிச்சைக்காரர்களின் துன்ப நிலையையும் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் சீக்கிரம் ஒழித்துவிட முடியும். தஞ்சாவூரில் தான் பிச்சைக்காரர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். அங்கே மடங்கள் நிறைய இருப்பதால் அங்கே பிச்சைக்காரர்கள் மடத்தைச் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறார்கள். ஆனால் மடங்களில் எச்சல் கையால்கூட காக்காய் ஒட்டு வதில்லை. ஆகவே மடங்களிலும் கோயில்களிலும் பிச்சைக்காரர்கள் விடுதிகளை ஏற்படுத்தி இவர்களுக்கு தொழிற்சாலையை அமைத்து இவர்கள் தொல்லை ஒழித்துவிட முடியும். கனம் அமைச்சர் இதை கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருக்கும் தேவஸ்தானங்களுக்கும் மடாதிபதிகளுக்கும் அவைகளின் டிரஸ்டிகளுக்கும் இந்த யோசனையை அறிவித்து பிச்சைக்காரர்களின் தொல்லை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, ஒவ்வொரு மடத்திலும், கோவிலிலும் பிச்சைக்கார விடுதிகளையும் அனாதை விடுதிகளையும் ஏற்படுத்தி அவர்களுக்கு தொழிற்சாலைகளை அமைத்துக் கொடுத்தால் எவ்வளவோ நன்மை ஏற்படும். ஏரியா கமிட்டிகளைப்பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏரியாக் கமிட்டி அடுத்து மெம்பர்கள் வருஷா வருஷம் மாற்றி அமைக்கவேண்டும். இப்போது பல கோயில்களில் யார் டிரஸ்டியாக இருக்கிறார் என்பது தெரியவில்லை. சிறு சிறு கோயில்களில் 3 அல்லது 5

10-40
a.m.

[Sri T. R. Ramamirtha Thondaman] [5th September 1959]

வருடங்களுக்கு ஒரு முறை டிராஸ்டியை நியமிக்கவேண்டும் என்று விதித்திருந்தாலும் 10 அல்லது 15 வருஷங்களாக டிராஸ்டிகளை நியமிக்கப்படாத அனேக கோவில்கள் இருக்கின்றன. யார் டிராஸ்டி என்றே தெரியவில்லை. டிராஸ்டிகளை நீண்டகாலத்திற்கு நியமித்தால் அவர்கள் பொறுப்பற்ற முறையில் நடந்துகொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தடவையும் புது டிராஸ்டிகளை பெரும்பகுதி ஹரிஜனங்களை நியமிக்க வேண்டும். கிராமங்களிலுள்ள கோயில்களில் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறையாவது டிராஸ்டிகளை நியமிக்க வகைசெய்யும் முறையில் எரியாக் கமிட்டிகளை அமைக்க வேண்டுமென்றும், எரியாக் கமிட்டியில் சகலருக்கும் குறிப்பாக பின்தங்கியவர், ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் சலுகை கொடுக்கப்படவேண்டும் என்றும் தெரிவித்து கொள்கிறேன். கல்விக்காகவும் கலைக்காகவும் செலவழிக்கப்பட கோவில், மடம் தேவஸ்தானங்களின் மிகுந்த தொகை வேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் பல இடங்களில் சில ஜாதியாருக்கே, சில பிரிவினருக்கே இது பயன்படுகிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் மட்டுமன்றி மற்ற பல இடங்களிலும் இவ்வாறு இருக்கிறது. நரசிங்கபுரம் ஜீயர் மடத்தில் ஜயங்காரலுக்குத்தான் சகல நிர்வாக பங்கும் பயன்படுகிறது. அங்கே ஜயங்காரலுக்குத் தான் பயனடைய முடியாது. திருவாதேவூர் மற்ற தர்மபுரம், திருப்பனத்தான் இதர சைவ மடங்களின் நிர்வாகம் பூராவிலும் இந்தச் சலுகையினால் பயனடைய வேண்டுமானால் அவைகள் ஸ்ரீ. முத்தையா பிள்ளை போன்ற சைவர்களாக இருக்கவேண்டும். தொண்டமானை இருந்தால் பயனடைய முடியாது. இந்த முறையை மாற்ற வேண்டும். சமூகத்தில் பெரும்பான்மையினராக இருப்பவர்களுக்கு அதிகப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கும் கோவில், மடங்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களில் சாவ ஜாதியினர்களும் நிர்வாகத்தில் பங்குபெறும் முறையில் மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு முதல் சலுகை அளிக்க வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஆண்டவன், சமயம், தாமம் எல்லோருக்கும் பொது என்ற எண்ணம் மக்களிடையே ஏற்படும்.

மேலும், பந்தநல்லூரில் கூட்டுறவு சாகுபடி முறை வந்ததன் காரணமாக இப்போது அங்கே 1,30,000 ரூபாய் லாபம் வந்திருக்கிறது. இதற்கு முக்கிய காரணம் அங்கே நிர்வாக ஊழல் நீக்கப்பட்டதுதான். அங்கே மக்களுக்கும் கடவுளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏற்பட்டு கடவுள் லாபத்தில் உயர்நதிருக்கிறார். உழவர் பெருமக்கள் பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்து வருகிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல் கடவுள் நம்பிக்கையுடன் கோவிலை கவனிக்கிறார்கள். கோவில் வேலைகளும் ரூ. 10,000-க்கு நடந்திருக்கின்றன. இந்தச் செலவெல்லாம் செய்த பிறகு 1,30,000 ரூபாய் மீதி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு அங்கே உழவர்களும் மற்றவர்களும் பாடுபடுகிறார்கள். அவர்களெல்லாம், அங்கே இருக்கும் பணத்தில் ஒரு ஹைஸ்கூல் அங்கே ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அதற்காக வெங்கட்டுமய்யர் தலைமையில் ஹைஸ்கூல் கமிட்டி போட்டு பல மகஜர்களும் தீர்மானங்களும் சர்க்காருக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்ற மத்ததினருக்கு அப்படிப்பட்ட ஹைஸ்கூல்கள் பயன்படுவதை கடவுள் அனுமதிக்காததால் அங்கே இதுவரையில் ஹைஸ்கூல் அமைக்கப்படவில்லை. இந்த நிலையை மாற்றியாக வேண்டும். எல்லா மத்ததினரும் எல்லா இனத்தவரும் பயனடையும் வகையில் அந்தப்பணத்தைக் கல்விக்காகச் செலவழிக்க வேண்டுமென்பதோடு ஷே பந்தநல்லூரில் ஷே கோவில் மீதி பணத்தில் இருந்து ஒரு ஹைஸ்கூலையும் ஒரு ஆஸ்பத்திரியையும் உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். அனாதை விடுதியும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதை தெரிவிக்கிறேன். மேலும் நிர்வாக அதிகாரிகள் பென்ஷன் பெறத்தக்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கா மாற்றப்படதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால் இதன் காரணமாக திருப்புக்ஷேர் தேவஸ்தான டிராஸ்டியாக இருக்கும் ஸ்ரீ எம்.டி. தியாகராஜ பிள்ளை போன்றவர்களின் திறமையான நிலைமைக்கு ஆபத்து வராதபடி நிர்வாக அதிகாரிகள் அடக்கத்துடன் நடக்கும்படி பார்த்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நிர்வாக அதிகாரிகள், தர்மகர்த்தாக்களை கஸ்திதே தைத்யம் செய்து என்று முறை இருக்கவேண்டுமென்பதை வலியுறுத்துகிறேன்.

5th September 1959] [Sri T. R. Ramamirtha Thondaman]

மடாலய (தர்ம ஸ்தாபன தேவஸ்தான) நிலங்களைப் பொறுத்தவரையில், இடைக் குத்தகைக்காரர்கள் உழவர் பெரு மக்களுக்கு நிலத்தை மாற்றியும் உழவர்களின் உரிமைகளைப் பரிப்பது போன்ற போதிய கூலி கொடுக்காமலும் தொல்லைகளையும் இன்னல்களையும் கொடுப்பதையும், உழவர்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி கொள்ளை லாபம் அடிக்கும் முறையும் அதே சமயத்தில் அக்கிரமங்களுக்கு (தர்ம ஸ்தாபன) பணத்தைக் கொடுப்பது போன்ற காரியங்களையும், தடுப்பதற்காக கூட்டுறவு விவசாய ஸ்தாபனங்களை அமைக்க வேண்டும். கூட்டுறவு முறையினால் லாபகரமாக இருக்குமா அல்லது நஷ்டத்தை கொடுக்குமா என்று சந்தேகப்படவோ, விவாதிக்கவோ வேண்டாம். திருப்புகழிலும் புத்தநல்லூரிலும் இந்த முறையில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் தெளிவாகப் பார்க்கலாம். எனவே இதர மடங்களுக்கும் (கோவில்களுக்கும் தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும்) இந்த முறையை விஸ்தரிக்க வழி வகுக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். கூட்டுறவு முறை ஏற்படாமல் மடாதிபதிகள், கோவில் நிர்வாகத்தார்கள், தர்ம ஸ்தாபன தலைவர்கள், லீகல் அட்வைசர்கள், கடவுளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையில் கொள்ளை அடிக்க முடியாதென்று அதை தடுக்க முயல்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன். மேலும், இப்போது எவ்வளவோ மக்கள் குடியிருப்பு மனையின்னிக் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கோவில் நிலங்களிலும், மடங்களைச் சேர்ந்த வீடுகளிலும் உள்ளவர்கள் பலர் அங்கிருந்து அப்புறப்படுத்தப் படுகிறார்கள். குறிப்பாக தருமபுரம் ஆதினத்தைச் சேர்ந்த திருப்புவனத்தில் இருக்கும் குடியிருப்பில் இவர்கள் வெகு காலமாக அங்கே இருக்கிறார்கள். இவர்கள் எக்காலத்திலும் அங்கிருந்து அகற்றப்படாமல் இருப்பதற்கும், குடியிருப்பு மனை இல்லாமல் கஷ்டப்படுபவர்களுக்கும் உரிய மனைகள் (அவர்கள் நிரந்தரமாக குடியிருக்க எந்ததடைகளில்லாமல்) கிடைக்கச் செய்வதற்கும் வகை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மனைகள் பெருமளவு நத்தம் சாரி ஏற்றமுறையில் புரம் போக்கு நிலம். இதை கடவுளும் மடங்களும் தப்பாக தங்களுடையது என்று பாத்தியதை கொண்டுவந்து தவறு என்பதையும் தெரிவிக்கின்றேன். பண்டார சன்னதிகளைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டது. கடவுள் மனிதனுக்கு அவசியமானவர் என்பதை கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி வலியுறுத்திச் சொன்னார். உண்மை. ஆனால் கடவுளை பண்டார சன்னதி வசத்தில் வைத்திருக்கும் வரை கடவுளுடன் பண்டார சன்னதிகள் உலவும் வரை பண்டார சன்னதிகளால் பல அக்கிரமங்கள் நிகழ்கின்றன என்றால் (மக்களுக்கு முக்கியம் என்று கருதும்) கடவுளை பண்டார சன்னதிகளிடமிருந்து விடுதலை செய்யவேண்டும். கடவுளை பண்டார சன்னதிகளிடம் மேலும் வைத்திருந்தால் மக்களிடம் கடவுள் நம்பிக்கை நிச்சயமாக மறைந்துவிடுமென்பதை தெரிவிக்கின்றேன்.

ஒவ்வொரு மடாலய தேவஸ்தானத்திலிருந்து கிடைக்கும் மீதிப் பணத்தையும் பகல் உணவுச் செலவுக்குப் பயன்படுத்த வேண்டுமென்றும், அனாதை விடுதிகள், தொழிற்சாலைகள், ஹரிஜன ஹாஸ்டல்கள், பிச்சைக்கார விடுதிகள், கல்வி நிலையங்கள், ஷே ஸ்தாபனங்களில் கூட்டுறவு விவசாய சங்கங்களை உடனடியாக அமைத்து சமய முன்னேற்றத்திற்கும், மக்கள் சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கும் மக்கள் வறுமை அறியாமை இவைகளை ஒழிக்கவும் வழி செய்யவேண்டுமென்று மிக மிக தாமதமையுடன் கூறி முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI A. NESAMONY : Mr. Speaker, Sir, I would like to say a few words upon the Bill alone. There are three clauses in this Bill which affect the Transferred Territory. They are clauses 5, 6 and 121. Certain sections of the Travancore-Cochin Religious Institutions Act are made inapplicable to the Transferred Territory under clause 121. According to clause 6, an Area Committee shall

[Sri A. Nesamony] [5th September 1959]

be constituted which, I believe, would be designated as the Kanyakumari Devaswom Board under Chapter II of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950. Now, if that Board is to be constituted, under what provision of law is that to be constituted? Do the Government propose to bring in a new legislation so far as the Kanyakumari district alone is concerned so that the rights guaranteed in the Constitution of India at the time when the States Reorganization Act was passed would not be affected by this legislation, especially the administration of Rs. 13 lakhs which has been guaranteed to be paid to the Devaswom in the Kanyakumari district? No provision seems to have been introduced in the Bill for such a fund. For example, in the proviso it is provided that powers shall be exercised by such authority or officer as may be specified by the Government and after the date of the constitution of such Board, such Board shall be deemed to be the Area Committee. Probably that is to be entrusted to the Area Committee but for the provisions of this Bill relating to the powers of the Area Committee, I find that practically there is no control over the fund of this Devaswom. I believe that at the time when the Bill was framed and introduced, I pointed out that this had to be specifically considered. But I was told that a new Bill would be introduced so far as the Kanyakumari district was concerned. I am at a loss to find whether an Act is yet to be enacted for that area.

With regard to clause 121, with the little knowledge of law that I have, I have been trying to reconcile this proviso to clause 6 and clause 121 with the law as it is. I specially refer to sub-clause (4) of clause 121. It says—

‘ Unless the context otherwise requires, the Madras General Clauses Act, 1891 (Madras Act I of 1891), shall apply for the interpretation of this Act in its application to the transferred territory.’

How can our legal experts reconcile that with the sub-clause (1) which says—

‘ The Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act, 1950 (Travancore-Cochin Act XV of 1950), as in force in the transferred territory immediately before the date of the commencement of this Act, shall, on such commencement, cease to apply in relation to Hindu Religious Institutions and endowments except Incorporated Devaswoms and Unincorporated Devaswoms.’

What happens to the section in the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act relating to ‘ Definition ’? Does that stand repealed or replaced by the Madras General Clauses Act? Now I refer to sub-clause 6 which says—

‘ Any reference in any law which continues to be in force in the transferred territory after the date of the commencement of this Act to any provision ceasing to apply under sub-section (1) shall, in relation to the said territory, be construed as a reference to the corresponding provision in this Act.’

5th September 1959] [Sri A. Nesamony]

It seems that there is surmise and speculation as to the corresponding sections of this Act and which of the sections corresponds to the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act. Sub-clause 7 seems to be rather very peculiar. It says—

‘Any reference in this Act to a law which is not in force in the transferred territory shall, in relation to that territory, be construed as a reference to the corresponding law, if any, in force in that territory.’

The earlier portion of this sub-clause has to be reconciled with the latter portion. The meaning seems to be rather obscure for anybody to interpret. I believe that before the third reading of the Bill, the Law and the concerned Departments would put their heads together and see that these irreconcilable statements occurring in clauses 121 are so altered as to make out some meaning with reference to the provisions of the corresponding sections of the Travancore-Cochin Hindu Religious Institutions Act.

There is one other matter which I would like to submit. Clause 7 deals with the constitution of Advisory Committee. Clause 9 deals with the appointment of Judicial Officers as Commissioner, Deputy Commissioner and so forth. Clause 16 deals with the Area Committee. I believe, Sir, that ample powers are now taken by the Government which would lead to a little bit of dictatorship or totalitarianism. In the democratic set-up in which we are working, it will be more democratic if especially the Area Committee and the Advisory Committee are constituted on the basis of election. I may here refer to the Travancore-Cochin Devaswom Board which is constituted by the Hindu Members elected by the Legislature there. So also a similar provision should be introduced in clause 7 so that the Advisory Committee contemplated there can be elected by the Hindu Members of both Houses of the Legislature. That will be in keeping with the democratic set-up. 10-50 a.m.

Regarding the Area Committee, we are in the process of forming Panchayat Union Councils. If the Panchayat Union Councils come into being, these area committees are to be constituted under the auspices of such Panchayat Union Councils. Therefore, would it not be proper that there is a little bit of decentralization in this matter and the Area Committees also are elected by the Panchayat Union Council or the elected panchayat board members of that particular area? That would be in keeping with the democratic set-up under which we are functioning now. I believe that the ample powers that are now taken by the Government are mostly discretionary which would lead to abuse at times and call for rectification at a large stage.

About the appointment of Judicial Officers, it ought to be left to the Public Service Commission and the Government should have nothing to do with it. The Public Service Commission is the best instrument through which this recruitment can be made. Direct recruitment by the Government itself would lead to abuse and

[Sri A. Nesamony] [5th September 1959]

charges of corruption and nepotism will be laid at the door of the Government. Therefore to safeguard against that, it is better that it is delegated to the Public Service Commission. That will be in keeping with the Constitution under which we are working. I believe that if these enormous powers are assumed by the Government, there may be a set-back to democracy itself and therefore the Government should consider it worth while and see that these Advisory and Area Committees are constituted on the basis of election and the judicial officers are appointed by the Service Commission. Thank you, Sir.

11
a.m.

SRI P. S. K. LAKSHMIPATHI RAJ :

சபாநாயகர் அவர்

களே, இப்போது கணம் அமைச்சர் அவர்களால் விந்து அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்காக ஒரு திருத்த மசோதா கோண்டுவரப் பட்டிருப்பதை நான் பூர்ணமாக ஆதரிக்கிறேன். ஆதரித்து அதன் மீது சில குறிப்புகளைப் பேச விரும்புகிறேன். இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகமானது கடந்த பல்லாண்டு காலமாக தமிழகத்தில் நடந்து வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். குறிப்பாக இந்தச் சபையில் சில விஷயங்களைக் கூறித் தான் ஆகவேண்டும். கடந்த காலத்தில் அற நிலையப் பாதுகாப்புக் கமிஷனர்களாக இருந்தவர்களைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் பலர் இருக்கலாம். அற நிலையப் பாதுகாப்பு கமிஷனராக திரு. உத்தண்டராமன் அவர்கள் வந்த பிறகு, எந்த இலாகாவையும் மிகத் திறமையாக நிர்வகிக்கக் கூடிய கணம் பக்தவத்சலம் அவர்களுடைய நிர்வாகத்தின் கீழ் இந்த இலாகா நிர்வாகம் இருக்கிற நிலையில், இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் பாழடைந்த பல கோயில்கள் நல்ல உருப்பெற்றிருக்கின்றன. எங்கு பார்த்தாலும் பல சும்பாபிஷேகங்கள். எங்கு பார்த்தாலும் பல திருப்பணிகள்—பல திருப்பணி கமிட்டிகள். இந்த முறையில் இந்த இலாகா வேலை செய்து வருவதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். கடந்த காலத்தில் இருந்த இருள் நிலை நீங்கி இப்போது புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். தமிழகத்திலே உள்ள பெரியார்கள், தெய்வ எண்ணம் கொண்ட பக்தர்கள், இவர்களுடைய மனம் கலங்கி இருந்த நேரத்தில், நல்லதொரு எடுத்துக்காட்டாக பல அரும் பெரும் திருப்பணிகள் நடந்து வருகின்ற நேரத்தில், அவர்களெல்லாம் குதூகலமாக இருக்கும் நேரத்தில் இந்த மசோதா வருகிறது.

குறிப்பாக, இன்றைய தினம் தஞ்சையில் பார்க்கலாம். தஞ்சையில் தீபம்கூட ஏற்றி வைக்காமல் இருள் அடைந்திருந்த கோயில்களெல்லாம், இப்போது நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட்டு, பூராவும் புதுப்பிக்கப்பட்டு, டஜன் கணக்கில் சும்பாபிஷேகம் நடந்து வருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இதற்கு முன்பாக வந்த கமிஷனர்களுடைய நிர்வாகத்தில் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கக்கூடும். இலாகாவை நிர்வகிப்பது மாத்திரமல்ல, இலாகா விற்குத் தக்கப்படி தன்னை ஆளாக்கிக்கொண்டு தேவாரம் ஒதுவார் முதல் டிரஸ்டிகளாக இருப்பவர்கள் வரையில் எல்லோருடைய வேலைகளையும் ஒழுங்குபடுத்தி, கோயில் நிர்வாகத்தை நடத்திக் காட்டும் திறமை இருக்கிற கமிஷனராக இருக்கும் காரணத்தினால், நல்ல முறையில் தேவாலயங்களெல்லாம் நிர்வகிக்கப்படுவதைக் காண்கிறோம். துரதிருஷ்டவசமாக ஒரு சிலருடைய பிரசாரம் காரணமாக நல்ல மனம் படைத்தவர்கள்—படித்தவர்கள்—கோயில்களுக்குச் செல்ல வெட்கப்படும் அளவுக்கு இன்றைய தினம் பிரசாரம் நடப்பதைப் பார்த்து, குறிப்பாக தமிழர்கள், வெட்கித் தலையை தொங்க விட்டுக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரம் வரையில் பழங்கால மனிதர்கள் கட்டிய கோயில்களுக்கு இன்னியாக ஒரு கோயில்கூட கட்டக் கூடிய யோக்கியதை நமக்கு இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தக் காலம் கர்டர்கள் இல்லாத காலம், யந்திரங்கள் இல்லாத காலம். மைல் கணக்காக மலைமேல் சென்று, அங்கே கோயில்களை நிர்மாணித்து, சிற்ப சாஸ்திரப்

5th September 1959] [Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj]

படி சிற்பங்களைச் செய்து, பல தன்மைகள் கொண்ட பல கோயில்களை நிர்மாணித்திருக்கிறார்கள். இன்று இவ்வளவு யத்திரங்கள் வந்தும், பவித் சாதனங்கள் வந்தம்கூட, இது போன்ற திருப்பணிகள் செய்ய முடியவில்லையென்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் நம்மிடையே இருக்கிற நாகரீகத் தன்மை தான் என்பதை ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். தேவாலயங்கள் சம்பந்தமான இந்தத் திருத்த மசோதாவிலே பல நல்ல அம்சங்களைப் புகுத்தியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக ஏரியா கமிட்டிக்கு அவுலிஸ் டெண்ட் கமிஷனரை தலைவராகச் செய்யாமல், அங்கு இருக்கிற மெம்பர்களில் ஒருவர் தலைமை வகிக்கவேண்டும், அவருக்குக் காரியதரிசியாக அவுலிஸ் டெண்ட் கமிஷனர் செயலாற்றவேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியிருப்பது ஒரு நல்ல திட்டம். அது மாதிரமல்ல. மாநில அமைப்பில் ஒரு ஆலோசனைக் குழு ஏற்படுத்தி கமிஷனர் அதோடு இயங்கவேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருக்கும் திருத்தம் மிக நல்ல திருத்தம். இதோகூட இன்னும் பல திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த தேவஸ்தான நிர்வாகத்தில் இருக்கிற சில குறைகளை இந்த நேரத்தில் எடுத்துக் கூறும் இருக்க முடியாது. நிர்வாக அதிகாரிகளை நியமிக்கும்போது, ஆங்கில அறிவு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று அந்த யோக்கியதையை வைத்து நியமிக்கக் கூடாது. கோயில்களில் சாஸ்திரப் படி எல்லாம் நடைபெறுகிறதா—சரியாக இருக்கிறதா, இல்லையா—என்று பார்க்கும் அளவுக்கு சாஸ்திர ஞானம் உள்ளவர்களாக நிர்வாக அதிகாரிகளைப் போடவேண்டும். பி.எ. படித்திருக்கிறார்கள், எம்.எ. படித்திருக்கிறார்கள் என்பதற்காகப் போட்டுவிடக் கூடாது. இதை நான் ஏன் சொல்லுகிறேன் என்று சொன்னால், கோயில்களில் அர்ச்சனை செய்கிறார்கள்—சடங்குகள் செய்கிறார்கள்—அவர்கள் செய்வது சரியா, தவறு என்று அவர்களாகப் பார்க்கத் தெரியாமல், அவர்கள் அர்ச்சகர்களிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு அதிகாரிகளைப் போடும்போது சாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாக, இனிவரும் கூடியவர்களையாவது போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆலயங்களில் இருக்கும் சிப்பந்திகளுடைய சம்பளம் பல்லாண்டு காலத்திற்கு முன்பு—அரசர்கள் ஆண்ட காலத்தில்—நிர்ணயிக்கப்பட்டதாக—மாதம் ஒன்றுக்கு 4 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாய் பணமும் ஒரு பட்டை சாதமும் என்பதாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக கோயில்களுக்கு வருகிற யாத்திரிகர்களிடம் தப்பாக நடந்து அவர்களிடம் பணம் பறிக்கும் நிலையை நாம் பார்க்கிறோம். சிப்பந்திகள் இருக்கக் கூடிய கோயிலிலேயே பல தவறான காரியங்களைச் செய்ய—திருமுதலிய காரியங்களில் ஈடுபட—நாமே ஏற்பாடு செய்து கொடுத்தார் போல இருக்கிறது. தற்போதைய சமுதாயத்திற்கு ஏற்றவாறு சம்பளத்தைத் திருத்தி அமைத்தது மாகாண ரீதியில் ஒரு ஷெட்யூலு ஏற்படுத்தவேண்டும். எங்களுடைய பழனி தேவஸ்தானத்தில் இருந்து அம்மாதிரி ஒரு ஷெட்யூலு ஏற்படுத்தி அனுப்பியிருந்தோம். மாகாணம் பூராவிற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்யும் போது கவனிக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்த மசோதா வந்திருக்கும்போது கணம் அமைச்சர் அவர்கள் நனகு ஆலோசித்து மாகாணம் பூராவிற்கும் தேவாலயச் சிப்பந்திகள் அனைவருக்கும் அடிப்படை சம்பளத்தை நிர்ணயிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் தேவஸ்தானங்களில் நிர்வகிக்கிற டிரஸ்டிகள் போர்டுக்கும், சேர்மனுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் போதவில்லை. எங்கோ, யாரோ தவறாக நடத்தத் தன் காரணமாக, டிரஸ்டிகள் போர்டின் அதிகாரத்தைக் கட்டுப் படுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். ஏரியா கமிட்டியில் வருகிற டிரஸ்டிகளில் ஒருவர் தலைவராக இருந்து எப்படி அவுலிஸ் டெண்ட் கமிஷனராகியதரிசியாக இருக்க வேண்டுமோ, அதே மாதிரி டிரஸ்டிகள் போர்டில் நிர்வாக அதிகாரி ஒரு காரியதரிசியாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, சேர்மன் நிர்வாகத்தில் தலையிட்டு அவர்களோடு போராட்டம் நடத்த விடுவது சரி

[Sri P. S. K. Lakshmipathi Raj] [5th September 1959]

யாகாது. செலெக்ட் கமிட்டி இதை ஏன் கவனிக்கவில்லை என்று தெரிய வில்லை. டிரஸ்டிகள் போர்டுகளில் நம்பிக்கையில்லையென்று சொன்னால், நிர்வாக அதிகாரியை வைத்துக்கொண்டு போர்டுகளையே விட்டுவிட்டிருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் பரிசீலனைக்கு ஒரு பெரிய தவறு செய்திருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். அதை இப்போதாவது திருத்த ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றும் இந்த தேவாலயங்களை புதுப்பிப்பதோடு வருகிற உபரி பணத்திலிருந்து பல நல்ல காரியங்கள் செய்யக்கூடும். நான் இதைப் பற்றிப் பேசினால் பழைய காலத்தில் இருக்கிறதன், பிற்போக்கானவனாக இருக்கிறது என்று சிலர் கருதினாலும் நான் இதைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. பள்ளிக்கூடம் கட்டுவது, வைத்திய வசதிகள் செய்வது, ஆஸ்பத்திரிகள் கட்டுவது இதையெல்லாம் அரசாங்கம் கவனிக்கிறது. தர்மத்திற்குச் செலவு செய்யவேண்டுமென்பதைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு பயபக்தியாக பணத்தைப் போடும்போது, அதை நிறைவேற்றுவதற்குப் பதிலாக அரசாங்கம் செய்யப்போகும் வேலைகளைச் செய்ய முற்படுவார்களானால் அது சரியாகாது என்பது என்னுடைய கருத்து. நானும் ஒரு தொழிற்சங்க வாதி தான். இருந்தாலும், ஒரு தேவாலயத்தில் இருக்கும் காரணமாக அந்த அடிப்படையில் பேசுகிறேன். உண்டியலில் போடும் பணம்—தெய்வத் தன்மையான காரியங்களுக்காக சேர்க்கப்படுகிற பணம்—வேறு சில காரியங்களுக்காகப் பயன்படுவது தவறு என்பது என்னுடைய வாதம்.

இருந்தாலும்கூட இப்பொழுது இருக்கின்ற அபிவிருத்திக்குத் தகுந்தவாறு சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். அவ்வாறு சில வசதிகளைச் செய்வதற்குப் பயன்படுத்தலாம். இப்பொழுது பட்டினியிலே ஐந்தா லட்சம் ரூபாய் செலவிலே யாத் திரிகள் தவறுவதற்கான சத்திரம் கட்டியிருக்கிறோம். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கமிஷனர் யோசனைப்படி 13 லட்சம் ரூபாயில் ஒரு சத்திரம் கட்டப்படுகிறது. இன்னும் கல்யாண மண்டபங்கள் போன்றவைகளும் கட்டப்படுகின்றன. கோயில்களின் கோபுரங்களில் தங்கக் கலசம் வைக்க வேண்டுமென்று இருக்கின்ற தங்கத்தை கோபுரத்திற்குப் போட ஒரு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நன்னகருத்துக் கொண்ட சிலர் கோபுரத்திற்குத் தங்கம் போடுகிறார்களே இதை எழைகளுக்கு கஞ்சியாக ஊற்றினால் நலமாக இருக்கும் என்று கூறலாம். ஆனால் கஞ்சியாக ஊற்றினால் ஒரே நாளில் அது தீர்ந்துவிடும். இன்று நமக்குப் பெருமை தரக் கூடிய விஷயம் நம்முடைய ஆதமிக் உணர்ச்சிதான். இந்தத் திருப்பணி செய்யும் விஷயத்தில் தமிழ் நாட்டில் எல்லா இடத்திலும் ஒரு புத்துணர்ச்சி ஏற்பட்டு வருகிறது. தெய்வாலயங்களைப் புதுப்பிக்க மக்கள் முனைந்திருக்கிறார்கள்.

அரசாங்கம் முக்கியமாகச் செய்ய வேண்டிய ஒரு கடமை இருக்கிறது. இந்தச் சினிமாவின் காரணமாக மக்களுடைய மனோபாவம் தெய்வநம்பிக்கைக்கு எதிராக வளர்ச்சியுற்று வருகிறது. நல்ல சினிமாக்கள் இருந்த போதிலும் பல சினிமாக்கள் இந்த மனோபாவத்தைத் தான் வளர்த்து வருகிறது. வட நாட்டில் இருந்து வருகிற சினிமாவில் நாஸ்திகத் தன்மை கிடையாது. அங்கு ஏதாவது நாஸ்திகத் தன்மையுடைய படத்தை ஒட்டினால் அந்தப் படத்தையே கத்தியினால் கிழித்துவிடுவார்கள். அதை எழுதியவரை உயிரோடு வைத்திருக்க மாட்டார்கள். தமிழகத்திலே அలా தெய்வத்திற்கு எதிராக பிரசாரத்தை நடத்த அரசாங்கமே ஆதரவு கொடுக்கிறதோ என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சினிமாவுக்கு சென்சார் போடு இருக்கிறது. அவர்கள் விழித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களா? அல்லது தூங்கிக் கொண்டு இருக்கிறார்களா? தெரியவில்லை. தவறான கருத்துள்ள காட்சிகளை கத்தரித்துத் தூக்கி எறிய வேண்டும். முதலாளிகள், அரசாங்கத்தைத் தாக்கியோ, தெய்வத்தைத் தாக்கியோ எழுதப்பட்ட படங்களுக்கு நல்ல

5th September 1959][Sri P. S. K. Lakshminpathi Raj]

வசூல் கிடைக்கிறது என்ற காரணத்தால் நல்லவர்கள்கூட இந்தத் தொழிலில் இறங்கி விடுகிறார்கள். இதைப் பார்க்கும்போது நமக்கே வருத்தமாக இருக்கிறது. கூலி வேலை செய்து வரும் ஏழை மக்கள் அதைத் எடுத்துக் கொண்டு சினிமாவுக்குப் போய்விட்டு வீட்டுக்குப் போகிறார்கள். படித்தவர்கள்கூட இந்த நிலைமையில் தான் இருக்கிறார்கள். தவறான முறையில் படங்கள் எடுக்கப்பட்டால் அதை வெளியிடாத படி தடை செய்ய வேண்டும். பட முதலாளிகள் “ராக் அண்டு ரோலோ” பச்சை மலைக் குறத்தியோ, எதையாவது போட்டு பணத்தைச் சம்பாதிப்பதிலேயே இருக்கிறார்கள். மக்களுடைய பண்பு வளருவதில் அக்கரை காட்டுவதில்லை; இதையெல்லாம் மனதிலே வைத்து இந்த சென்சார் போர்டு சென்சார் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யவில்லையானால் மக்கள் வீணாகக் கொட்டகையிலே கலகம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும். சிறிது காலத்திற்கு முன்பு தமிழகத்திலே ஒரு படம் எடுத்தார்கள். பராசக்தி என்ற படம் அது. அதிலே தெய்வ உணர்ச்சிக்கு எதிரான கடங்கள் வருகின்றன. இப்படி தெய்வத்துக்கு எதிராகப் படங்கள் எடுத்தால் பணம் வேண்டுமானால் கிடைக்கலாம். ஆனால் அது தமிழகத்தின் பண்பாட்டைக் கெடுத்துவிடும். இம்மாதிரிச் செய்தால் அது வருங்காலச் சமூகத்தினருக்குத் தீங்கு செய்தவர்களாவோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் இன்னும் சில விஷயங்களைச் சேர்த்திருக்கலாம்.

கோயில் நிலங்களையெல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய வழி செய்ய வேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் நல்ல பல அம்சங்கள் அடங்கி இருக்கின்றன. இதுவரையிலே கோயில்களிலே உழைப்பவர்களுக்கு மத்தியிலே இருந்த கசப்பான நிலைமை மாறி, உரிமை ஒத்துக் கொண்டு அவர்கள் எல்லோரையும் ஒன்றுக்கே சேர்த்து கூட்டுறவு சொசைடி ஏற்படுத்தி நல்ல முறையிலே உழைப்பதால் பலன் பெற முடியும், தேசத்துக்கும் நலன் ஏற்படும். இதற்குப் போதுமான ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும்.

தேவாலயங்களுக்கு இருக்கும் ட்ரஸ்ட் போர்டு சேர்மனுக்கு ஒரு ஐந்து ரூபாய் செலவழிக்கக்கூட அதிகாரம் கிடையாது. தனக்காகப் பேனா, மைக்கூடு வாங்கி வைத்துக்கொள்ளக்கூட இயலாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்கள் என்னென்ன சாதிக்க முடியும் என்று தெரியவில்லை. அவருக்குப் போதுமான அதிகாரம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும் போது அவரைப் பார்த்து “சிவாலயங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில், சைவ மதத்தான் இந்து மதமா?” என்று ராமைய்யா என்ற அன்புமகன் கேட்டார். வைஷ்ணவ மதத்தின் மீது அவர்களுக்கு எப்பொழுது ஆதரவு ஏற்பட்டதோ? இரண்டிலும் நம்பிக்கையில்லாதவர்கள் அவர்கள். ஒரு இடத்தில் தெய்வம் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். இன்னொரு இடத்தில் “நீ ஏன் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுகிறாய்?” என்று கேட்கிறார்கள். அவர்கள் சீர்திருத்தம் பேசுவதெல்லாம் இந்து மதத்தைப் பற்றித்தான். அவர்கள் தமிழகம் என்று சொல்லும்போது, திராவிடம் என்று சொல்லும்போது அங்கே முஸ்லீம்கள், கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோருந்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சீர்திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசும்போது இந்த மதத்தைப் பற்றி மட்டுந்தான் பேசுகிறார்கள். அவர்கள் முஸ்லீம் மதத்தைப் பற்றிப் பேச முடியாது. முஸ்லீம்கள் தங்கள் உயிரைவிட மதத்தை மேலாக மதிக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் இருந்தவைகள் எல்லாம் இந்த 20-ம் நூற்றாண்டுக்குப் பொருந்தாது என்று சொல்லி வாபஸ் வாங்கியது ரூபாய்களுக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற மதங்களைப் பற்றிப் பேச முடியாது. துரதிருஷ்டவசமாக நம்முடைய இந்து மதத்திலே உள்ளவர்கள் இந்த மதத்திலே நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் என்ற பெயரை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்துக்களுக்கு மதத்திலே நல்ல நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்கு இந்த அற நிலையில் பதுகாப்பு மசோதா வழி செய்யும் என்று கூறி இந்த மசோதாவை ஆதரித்து என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[5th September 1959]

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, சபை முன் வந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தின் மீது சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். நம்முடைய சர்க்காரின் கொள்கை மதச் சார்பற்ற கொள்கை. ஆனால் கொண்டு வரப்பட்ட மசோதாவோ முற்றிலும் நூற்றுக்கு நூறு மதச் சார்புடையது. அந்த அடிப்படையிலே இது பொருத்தத் தக்கதா என்பது பற்றி நான் மிகவும் சந்தேகிக்கிறேன். இரண்டாவதாக, ஏற்கனவே இந்த மசோதா சம்பந்தப்பட்டவரை அற நிலையங்களைச் சட்ட பூர்வமாக நடத்திச் செல்ல சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயமானது இதற்கு முன்னாலேயே இந்த ராஜ்யத்தை ஆண்டு வந்த ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரர்களால் கொண்டு வரப்பட்டது என்பதை ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு துரதிருஷ்ட வசமாக ஹிந்து மதச் சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளிலே தலையிறுகிறதே தவிர, மற்ற மத சம்பந்தப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் தலையிறுவதில்லை என்று பார்க்கும்போது வருந்தத் தக்கதாக இருக்கிறது. எனக்கு முன்பேயி நண்பர் திரு. லக்ஷ்மிபதி ராஜ் அவர்கள் நல்ல முறையிலே சொன்னார்கள், மற்ற மதஸ்தர்கள், தங்களுடைய மதம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களிலே அரசாங்கம் தலையிட்டால் உடனே எதிர்க்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பொறுத்த காரியங்களிலே இந்த அரசாங்கம் தலையிறுவதில்லை என்று அபிப்பிராயத்தைக் கூறினார்கள். ஆனால் ஹிந்து மதம் மிக சாவதானமான மதம். கேட்பதற்கு நிறைய ஆட்கள் இருக்கிறோம் என்றாலும், கேட்பதற்கு கொஞ்சம் பேர்கள்தான் முன்வருகிறார்கள். அம்மாதிரி பாகுபாடு செய்யப்பட்டு, சட்டங்கள் கொண்டு வந்து நமது மதம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் அரசாங்கம் தலையிறுகிறார்கள் என்ற சந்தேகம் மக்களிடத்திலே நிறையப் பரவி இருக்கிறது.

இம்மாதிரி காரியம் செய்வதால் அற நிலையம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களும், மதம் சம்பந்தப்பட்ட எல்லாக் காரியங்களும் அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இலாகாவாக மாறிவிடுமோ என்ற சந்தேகம் நிறைய இருக்கிறது, தமிழகத்தில் இருக்கும் மதச் சம்பந்தப்பட்ட ஆஸ்திகப் பெருமக்களிடையே என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

உதகையிலே சட்டசபை கூடிய காலத்தில் ஒரு அங்கத்தினர் பேசும் போது, ஆலயங்களெல்லாவற்றையுமே தேசிய மயமாக்கிவிடுவார்களோ இந்தச் சர்க்கார் என்ற அபிப்பிராயம் தெரிவித்ததாக நான் நினைக்கிறேன். சிறிய அளவில்தான் அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளப்போகிறோம். சிறிய அளவுக்குத்தான் இம்மாதிரி கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று இப்பொழுது மத விஷயங்களில் தலையிட்டு, பின்னால் அவைகளைத் தேசிய மயமாக்கும் தன்மை வந்து விடுமோ என்ற பயம் என்னைப் போன்ற ஆஸ்திகர்களுக்கு இருக்கிறது என்று நான் மனம் விட்டுச் சொல்கிறேன். ஒட்டகம் டோரவுக்குள் முதலில் தலையை மட்டும் நுழைத்து, பிறகு, சற்று உடலையும் நுழைத்துக் கொண்டு, கடைசியில் முழுவதும் புகுந்து டோரைவ தூக்கி விடுவது போல, இப்பொழுது கொண்டு வருகிற சட்டமும் ஆய்விடுமோ என்ற பயம் தமிழக மக்களுக்கு இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு, நமது இந்திய அரசாங்கமாக இருந்தாலும் மாநில அரசாங்கமாக இருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பணப் பசி ஒரே ஜாலத்தியாய்விட்டது. திட்டம் போட்டுக்கொண்டே இருக்கிறார்கள். அந்தத் தன்மையில் வருங்காலத்தில், தேவஸ்தானங்களில் பணம் இருக்கிறது என்பதற்காக அதைப் பூராவும் தேசியமாயமாக்கி விட்டால் அந்தப் பணத்தைப் பொது நலத்திற்கு உபயோகப்படுத்தலாம் என்ற நிலைமையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்திவிடுவார்களோ என்ற பயம் பொதுவாக தமிழக மக்களுக்கிடையே இருக்கிறது. இன்றிருக்கும் அரசாங்கத்தில் ஜன நாயக அடிப்படையில் உள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் இருக்கிறார்கள். நாளை தினம் வேறு கட்சிகளுக்கு இந்த ஆட்சிப் பீடத்தில் வர வாய்ப்பு ஏற்படும். தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் துரதிருஷ்டவசமாக தேய்வ நித்தனை செய்யக்கூடிய ஒரு இயக்கம் பரவலாக நல்ல முறையிலே பரவிவருகிறது என்பதை உணர்ந்து வருகிறோம். ஆலயங்களைக் கேலி செய்கிறார்கள்;

5th September 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

தெய்வ வழிபாட்டைக் கேலி செய்கிறார்கள். இதெல்லாம் எதற்கு என்று பேசுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரசாரம் தமிழகத்திலே பரவிவருகிறது என்பது நன்றாகத் தெரியும். அப்பேர்ப்பட்டவர்கள் இந்த நாட்டில் நிச்சயமாக ஆட்சிப் பீடத்தில் வரமுடியாது என்று நான் மனப்பூர்வமாக நம்புகிறேன். துரதிருஷ்டவசமாக அவர்களே வந்தால் என்ன ஆகும்? இப்பொழுது இருக்கிற அரசாங்கம் ஏற்கனவே சட்டம் செய்து வழிகாட்டுகிறார்கள். அதை வழிகாட்டியாக வைத்துக்கொண்டு ஆலயங்களை தேசிய மயமாக்குவது மட்டுமல்லாமல், அவைகளுக்குள்ள பூரூப பணத்தையுமே பறிமுதல் செய்து எடுத்துக்கொள்ளக்கூடிய நிலை ஏற்படலாம். இதை யாரும் சபையில் உள்ளவர்கள் ஆட்சேபிக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மதம் சம்பந்தப்பட்ட எந்தக் காரியத்திலுமே அரசாங்கம் தலையிடுவது உகந்தது அல்ல என்று நான் முதற்கண் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

அந்தக் காலத்தில் பேரகசனால இப்படிப்பட்ட நிலையங்களுக்கு மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல்லவ அரசர்கள், விஜயநகர அரசர்கள், சோழ மன்னர்கள், சேர மன்னர்கள், பாண்டிய மன்னர்கள் கடவுளுக்காக எதேஷ்டமான பணத்தை அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எதற்காகக் கொடுத்தார்கள்? ஒரு நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்திற்காகக் கொடுத்தார்கள். அந்த நிர்ணயிக்கப்பட்ட காரியத்தை மீறி அரசாங்கம் தலையிடுவது அந்தப் பணத்தைச் செலவு செய்வது ஒரு பெரிய மகத்தான துரோகம் என்பதை நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். மிச்சம் உள்ள பணத்தை மற்ற காரியங்களுக்குச் செலவு செய்யலாம் என்று அபிப்பிராயப்படுவார்களானால், அது ரொம்ப தவறு என்று கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ லக்ஷ்மீபதிராஜ் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆஸ்பத்திரி வைப்பது, பள்ளிகள் அமைப்பது, இது போன்ற காரியங்களுக்கு எதேஷ்டமான பணம் அரசாங்கத்திலே இருக்கிறது. அதற்கு வசூல் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பும் நிறைய இருக்கிறது. வரி போடும் தன்மையும் இருக்கிறது. அம்மாதிரி பணத்தை வைத்துக் கொண்டுதான் செய்ய வேண்டுமே தவிர ஆலயம் சம்பந்தப்பட்ட பணத்தை அதைத் தவிர வேறு காரியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துவது நிச்சயமாகத் தவறு என்று நான் சொல்லுவேன்.

கனம் அங்கத்தினர் திரு. சின்னதுரை அவர்கள் சொன்னார்கள்—சில ஆலயங்கள் நல்ல முறையிலே பிரமாதமாக இருக்கின்றன; இன்னும் சில கோவில்கள் விளக்குகள் இல்லாமல்கூட இருக்கின்றன; பணம் உபரியாக இருக்கும் பெரிய கோவில்களிலிருந்து பண வசதி இல்லாத சிறிய கோவில்களுக்குக் கொடுத்து, அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்தி வர வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது என்று அப்படிச் செய்தால் தவறு ஒன்று இல்லை.

சமீபத்திலே நான் சொன்னேன்—தமிழகம் சம்பந்தப்பட்டவரை தெய்வ நிந்தனை இயக்கம் பரவலாகப் பரவி வருகிறது என்று. கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னால் சபரிமலை ஐயப்பன் சாமி விக்ரகத்தை எடுத்து, ஆலயத்தையும் தூள்தூளாக ஆக்கியிருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக, குறுகிய காலத்தில் ஸ்ரீரங்கம் கோயில் மூலஸ்தானத்திற்கு நெருப்பு வைக்கப் பட்டதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அதிலே ஆட்சியாளர்கள் சரியாக நடந்து கொள்ளவில்லை என்ற அபிப்பிராயம் இருந்துவருகிறது. நம் ஆட்சி எப்படியிருக்கிறதென்றால், பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்பது போல இருக்கிறது. மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் பரிபூரண பாதுகாப்பு தருவதாகச் சொல்கிறார்கள் ஒரு பக்கத்தில். அடுத்த பக்கத்தில் சந்தேகம் இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு சதிச் செயலாக ஸாப்டோ ஜாக இருக்குமோ என்று பயப்படுகிறார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவரை நான் பலரை விசாரித்து அறிந்தவரை, அதிலே சதி நடந்து என்று நிச்சயமாகச் சொல்லிக்கொள்வேன். நமது அரசாங்கத்தார் அது உண்மையா என்று விசாரிப்பதற்கு ஒரு நிதிபதியை வைத்தாவது விசாரித்தார்களா? இல்லை. எங்காவது கேவலம் ஒரு கோழி களவு போனால் கூட, அதைப்பற்றி துப்பறிய போலீஸ் நாயை நாம் கொண்டு செல்கிறோம். போலீஸ் நாயைக் கொண்டு மூல ஸ்தானத்தில் நெருப்பு ஏற்பட்ட

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [5th September 1959]

தற்குக் காரணமானவர்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கக்கூடாதா என்று கேட்கிறேன். மனப்பூர்வமாக அபிப்பிராயப்படுகிறேன் அங்கே நிச்சயமாக சதி வேலை நடந்து இருக்கிறது என்று.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR : நாயை மூலஸ் தானத்திற்குள் கொண்டுபோகலாமா ?

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இப்படிப்பட்ட காரியத்திற்காக அங்கே கொண்டுபோவதில் தவறு இல்லை. நீதிபதி வைத்து விசாரிக்கப்படாதா என்று நான் கேட்கிறேன், அது கூட செய்யப்படவில்லை. மறு தினமே என்ன சொல்லப்பட்டது ? “ ஸாபோடேஜ் இல்லை ” என்று அற நிலையப் பாதுகாப்பு அமைச்சர் கனம் ஸ்ரீ பக்தவத்சலம் அவர்கள் கவுன்சிலிலே பேசியபோது, உறுதியிட்டுச் சொல்லிவிட்டார்கள். அதே இடத்தில் தெய்வ நிந்தனை மகாநாடு நடந்தது. அந்த மகாநாட்டுக்கு நிறையக் கூட்டம் வந்திருந்தார்கள். அந்தக் கூட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் அந்தக் கோயிலுக்குச் சென்று பல கேவலமான காரியங்கள் செய்ததாகப் பத்திரிகையில் படித்தேன். மதுரையிலும்

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member is attributing motives to the Conference held at Tiruchirappalli and states that some of the members of the Conference went to the temple, thereby alleging that they who visited the temple should have set fire there. When the members of that Party are not here, is it fair to make such allegations?

MR. SPEAKER : I have no idea as to which Party or which members he is referring to. He has not said the name of the Party?

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Even then, how can he allege like that and impute motives?

MR. SPEAKER : Let him (Sri Sasivarna Thevar) proceed further. I am not definite about what he is referring to.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் பொதுவான தன்மையில் குறிப்பிட்டேனே தவிர, எந்த இயக்கத்தினரின் பெயரையும் நான் குறிப்பிடவில்லை. தங்களைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடுவதாகச் சொன்னால் அந்தச் சவாலை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : அப்படிச் சொல்வது சரியாக இல்லை.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : நான் அவர்களைப்பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அதற்கு முன்னதாக மதுரையில் ஒரு சம்பவம் நடந்தது. அம்மாதிரி மகாநாடு ஒன்று அங்கே நடந்தது. மகாநாட்டில் சம்பந்தப்பட்ட ஆட்கள் அங்கே உள்ள பிரசித்திவாய்ந்த மீனாட்சி ஆலயத்தில் புகுந்து அம்மாதிரி தவறு செய்தார்கள். அது நேரடியாக எனக்குத் தெரியும். அப்பொழுது அங்குள்ள ஆஸ்திக மக்களிடையே ஒரு எழுச்சி ஏற்பட்டது. மதுரை நகரமே அன்று அல்லோலகல்லோலப் பட்டது. ஸ்ரீரங்கத்திலும் அப்படிச் செய்யப்பட்டிருக்குமா என்று நான் நம்புகிறேனே தவிர, நேரடியாகப் பார்த்து நான் சொல்லவில்லை.

பரவலாக தெய்வ நிந்தனை செய்யப்பட்டு வரும் காரியத்தைக் கண்டு ஆஸ்திக மக்களுக்குப் பெரிய வருத்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அது சம்பந்தமாக நமது அரசாங்கத்தார் நல்ல நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராய் இருக்க வேண்டும். பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோமன் என்பதுபோல், அவர்கள் இம்மாதிரி சந்தர்ப்பத்தில் எல்லாம் அமைதியாக நடந்துகொள்கிறார்கள்

5th September 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

அப்பொழுது தாங்கள் மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று இருந்து விடுகிறார்கள். ஆனால், இம்மாதிரி சட்டங்களைக் கொண்டு வருவதற்கு மட்டும் முற்படுகிறார்கள். ஒன்று மதச் சார்பற்ற அரசாங்கம் என்று சொல்லி எல்லாக் காரியங்களையும் பரிபூரணமாகக் கைவிட்டுவிடுங்கள்; இல்லாவிட்டால் மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்குப் பரிபூரணமான பாதுகாப்பு இருக்கவேண்டும். அவ்வாறு இந்த அரசாங்கம் இல்லை என்ற குற்றச் சாட்டை மட்டும் நான் இந்தச் சபையில் சொல்கிறேன்.

இந்த மசோதாவைக் குறித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்கின்றேன். எரியா கமிட்டி நியமிக்கப்படுகிறது. வரவர ஆட்சிப் பீடத்தில் உள்ளவர்கள் ஜனநாயகத்தில் நம்பிக்கை இழந்து வருகிறார்களோ என்ற சந்தேகம் எனக்கு ஏற்படுகிறது. எந்தக் காரியத்தைச் செய்தாலும் சர்க்காரால் நாமினேஷன் செய்யக்கூடிய தன்மையிலே சட்டங்கள் இயற்றப்படுகின்றன. ப்ளாக் கமிட்டி கூட நாமினேஷன் முறையிலே அமைக்கப்படுகிறது. எந்த விதமான காரியமாக இருந்தாலும் நாமினேஷன் முறை தான் கையாளப்படுகிறது. அந்த நாமினேஷன் செய்யும்போது என்ன ஆகிறதென்றால் 'கட்சி சம்பந்தப்பட்ட ஆட்களை நியமனம் செய்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒருவரையும் நியமனம் செய்வதில்லை'.

செலக்ட் கமிட்டியில் பார்த்தால்கூட இது தெரியவரும். தேர்தல் இல்லையென்றால் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களை நியமிப்பதற்குத்தான் மனம் வரும். செலக்ட் கமிட்டியில் அப்படி நியமிக்கப்போவது இல்லை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சொல்லிவிட்டால் மட்டும் நியமிக்காமல் இருக்கப்போவது இல்லை. மதுரை நகரத்தில் சமீபத்தில் நடந்ததைப் பார்த்தால் இது நன்றாகத் தெரியவரும். அங்கு யாரை நியமித்திருக்கிறார்கள் என்றால் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். இதை நான் மனப்பூர்வமாக சொல்லிக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில்கூட அமரக் கோவிலில் ஒரு டிரஸ்டியை நியமித்தார்கள். அவர்கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்தான். ஏற்கனவே இரண்டு மூன்று தடவைகளில் தேர்தலில் நின்று தோற்றுப்போனவர் என்பதற்காகப் காங்கிரஸ்காரர் என்பதற்காக அவரையே நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே இயற்கையாகப் பார்த்தாலும் ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களைத்தான் நியமிக்க தோன்றும். வேறு அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பிரதிநிதியை, ஆலய வழிபாட்டில் நம்பிக்கையுள்ளவரை, எல்லாருக்கும் நம்பிக்கையுள்ளவரை நியமிக்க மனமே வராது. இது இயற்கைத்தான். அதனால் ஏன் தேர்தல் வைக்கக்கூடாது என்று கேட்கிறேன். இதைப்பற்றி எனக்கு முன் பேசிய தமன் டேனியல் அவர்கள்கூட குறிப்பிட்டார். தேர்தல் முறையில்தான் நியமிப்பதற்காக இன்றைக்கும் கன்யாகுமரியில் நடந்து வருகிறது என்று சொன்னார். அங்கே சிறிய கோவிலாக இருந்தால்கூட தேர்தல் வைத்துதான் தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அங்கே ஆலய வழிபாட்டில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களையும் தெய்வ நம்பிக்கையுள்ளவர்களையும்தான் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அவர்கள் பார்த்துத்தான் நிர்வாகத்தை நடத்துகிறார்கள். அந்த முறையை ஏன் நாமும் கடைபிடிக்கக் கூடாது என்று கேட்கிறேன். தேர்ந்தெடுக்கும் போது நம்பிக்கை இல்லாதவர்களை ஏன் தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள் என்று கேட்கலாம். நிச்சயமாகச் சொல்லுவேன் மக்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை தேர்ந்தெடுக்க மாட்டார்கள். அவர்களுக்கு யார் யார் எப்படி என்று நன்கு தெரியும்.

கடைசியாக இப்பொழுது ஒரு ஆபத்து வந்திருக்கிறது. கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நான் பரிபூரணமாக எதிர்க்கிறேன். அதனால் நாட்டில் எந்த விதமான பயனும் ஏற்படப்போவது இல்லை. அது என்னுடைய மனப்பூர்வமான அபிப்பிராயம். இதை நான் சொல்லுகிறேன் என்றால் சோஷலிசத்தை எதிர்க்கிறேன் என்று அர்த்தம் அல்ல. கூட்டுறவு முறை விவசாயம் நாட்டிற்கு நல்லது அல்ல. அது நிச்சயமாக தோல்வியான அடையும். நன்மை நிச்சயமாக ஏற்படாது. அதனால்தான் அதற்கு எதிர்ப்பு கிளம்பி

11-30
a.m.

[Sri T. L. Sasivarna Thevar] [5th September 1959]

இருக்கிறது. அதனால் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்று சொன்னதற்கு கடைசியில் என்ன செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால், ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லை சத்தம் போடுவதற்கு என்று கோவில் நிலங்களை எடுத்துக் கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்யப்போவதாகவும் அதையும் பரீட்சார்த்தமாகப் பார்க்கப்போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள். அது தவறான காரியம். ஏற்கனவே கோவில் நிலங்களிலிருந்து வருமானம் குறைவாக வந்துகொண்டிருக்கிறது. இன்னும் கூட்டுறவு விவசாயத்தை ஆரம்பித்து விட்டால் இன்னும் வருமானம் குறைந்து போய் விடும். தஞ்சை ஜில்லாவில் நிறைய கோவில்கள் இருக்கின்றன. அங்குதான் நில விஸ்தீரணம் ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அங்கு கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்தால் என்ன-ஏற்படும் என்பதை யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். செலவு ஜாஸ்தியாக ஏற்படும். வருமானம் குறைவாக வரும். நல்ல உழைப்பு ஏற்படாது. அதனால் வருமானம் குறைந்து போகும். அதைத் தவிர நிர்வாகம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் பல குற்றங்கள் ஏற்படும். அதனால் பெரிய அநீதி ஏற்படும். கனம் கோதண்டராமன் சொன்னதுபோல் ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லை சத்தம் போடுவதற்கு என்று. அதனால் கோவில்களில் சொத்துக்களை முதலில் எடுத்துக்கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது தவறு, அதனால் பெரிய அவக்கேடு ஏற்படும்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆண்டவனுக்கு வாய் இல்லாவிட்டால் டிரஸ்டிகள் இருக்கிறார்கள் சத்தம் போடுவதற்கு.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : அந்த நிர்வாகஸ்தர்களும் உங்களுடைய ஆட்கள்தானே. நீங்கள் தானே அவர்களை நியமிக்கப்போகிறீர்கள். உங்களுடன் அவர்கள் ஏதாவது அட்ஜெஸ்ட் பண்ணிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். காரியம் நடந்து விடும். (ஒரு குரல் : ஹெர்ட்டரி டிரஸ்டிகள் இருக்கிறீர்களே.) அவர்களைப் பற்றி கவலை இல்லை. அவர்களைப் பற்றியும் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இம்மாதிரி ஏற்படுத்தக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக ஆலயங்களில் வேலை செய்யக்கூடிய சிப்பந்திகளைப் பற்றி சொல்ல வேண்டியதாக இருக்கிறது. நிர்வாகத்திலுள்ளவர்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காரணம் அதில் பெரிய பட்டதாரிகள் இருப்பதாகவும் அதனால் அவர்களை சர்க்கார் சிப்பந்திகளாக எடுத்துக்கொள்ளப்போவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவர்களுக்கு கீழ் இருக்கக்கூடிய மூன்று நான்கு ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் ஏதாவது சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. மூன்று ரூபாய் சம்பளம் வாங்கக்கூடியவன் விளக்கு போட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவனுக்கு இப்படி குறைந்த சம்பளம் கொடுப்பதால் எண்ணையை எடுத்துக் கொள்வதாக ஏற்படுகிறது. இதற்கு இடம் கொடுக்காமல் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கும்படியாகக்கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கும் வாங்கக்கூடிய கட்டுப்பாடாக இருக்க வேண்டும். மற்ற சிப்பந்திகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சலுகைகளையும் அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். சாதாரணமாக மீனாட்சி கோவில் போலுள்ள கோவில்களில் அவர்களுக்கு 24 மணி நேர வேலை இருக்கிறது. காலை 6 மணிக்கு வந்தால் மறுநாள் காலை 6 மணிக்குத்தான் அவர்கள் வீடு போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கும் சலுகைகள் காட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இப்படி எவ்வளவோ குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து நிர்வாத்தி செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அவர்களுக்கும் நல்ல முறையில் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் எவ்வளவு தூரம் எதிர்த்தாலும் அது சட்டமாகத்தான் போகிறது. மத சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களில் அரசாங்கம் தலையிடக்கூடாது என்று

5th September 1959] [Sri T. L. Sasivarna Thevar]

சொன்னாலும் நிறைவேற்றத்தான் போகிறார்கள். அதன்பிறகு அது அமுலுக்குத்தான் வரப்போகிறது. அதனால் அது சம்பந்தமாக சில அபிப்பிராயங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கோவில்களை எப்படிக்காப்பாற்ற வேண்டும் என்று. ஆஸ்தீகத்தை நசுக்க எவ்வளவோ காரியங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. அவற்றிற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது. ஆலய வழிபாடுகளில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களுக்கு மனது புண்ணுக்கும்படியாக கோவில் காரியங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்பதை இந்தச் சட்டசபைக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஹிந்து மதத்தை நல்ல முறையில் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று இந்தச் சபை மூலமாக அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதத்திற்கு விரோதமாக எவராகிலும் வேலை செய்ய ஆரம்பித்தால் அவர்களையே தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள கொஞ்சம்கூட தயங்கக்கூடாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்கு கொஞ்சம்கூட தயங்கக்கூடாது, உடனடியாக அப்படிப்பட்ட கொள்கையை அழிக்க வேண்டும். அதைச் செய்யத் தவறினால் நாட்டிற்கு பெரிய கேடு வரும்; சமுதாயத்திற்கே பெரிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே இந்த மசோதாவை சில அம்சங்களில் நான் எதிர்த்தாலும் சில அம்சங்களை வரவேற்கிறேன். அந்த முறையில் இதை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* SRI V. ARUNACHALA THEVAR: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை அற நிலைய பாதகாப்பு மசோதா செலக்ட் கமிட்டியில் நன்றாக பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அதன் பிறகு இங்கு சட்டமாக கொண்டு வந்திருப்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். இந்த மசோதா விற்கு செலக்ட் கமிட்டியில் சில திருத்தங்கள் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு முன் ஏரியா கமிட்டியில் அதில் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் ஒருவரை தலைவராகக் கொண்டிருந்தது. ஏரியா கமிட்டிக் கூட்டம் இதுவரையிலும் நடைபெற்றபோது டிராஸ்டிகள் நியமனம் செய்யப்பட்டு வந்தது. இந்த திருத்த மசோதாவில் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனரை செக்ரட்டரியாகவும் ஒரு நான்-அபிஷியல் மெம்பரை பிரசிடெண்டாகவும் தேர்ந்தெடுப்பது என்று அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வரவேற்கத்தகுந்தது. அதிலும் ஏரியாக் கமிட்டியிலும் மற்ற மாகாண கமிட்டிகளிலும் அங்கம் வகிப்பவர்கள் ஹிந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்றும் இருக்க வேண்டியது என்பது எனது முக்கியமான கருத்து. டிராஸ்டிகளுடைய கால அளவு மூன்று வருஷங்களாக இருந்தது. இப்பொழுது அதை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஐந்து வருஷங்களாக திருத்தி அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. டிராஸ்டிகளுக்கு இன்னும் பாதகாப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுடைய சலுகைகளை அப்பீல் மூலமாக தெரிவித்துக்கொள்வதற்கு இதற்கு முன் முப்பது நாளாக இருந்தது. இப்பொழுது அறுபது நாட்களாக நீடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதுதான். தவிர தேவஸ்தான வருவாயிலிருந்து எட்டு சதவிகிதம் காண்ட்ரிபூஷனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று இருந்ததை எழு சதவிகிதமாக கமிஷனரிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத்தக்கதாக இருக்கிறது. காரணம் மூன்றாம் அல்லது இரண்டாம் சதவீதமாக கமிஷனரிடம் கொடுத்தது போக பாக்கி வருவாய் பூராவையும் அந்தந்த தேவஸ்தானம் சம்பந்தப்பட்ட சிறிய கோவில்களுக்கும் ரிப்பேர் செய்வதற்கும் ஈடுபடுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

ஏரியா கமிட்டியில் டிராஸ்டிகளை நியமனம் செய்து ஒரு வருஷம் ஆகியும் அவர்கள் தேவஸ்தானத்தை பொஸஷன் எடுக்க முடியாமலும் அலிஸ்டென்ட் கமிஷனர் அவர்கள் அந்த தேவஸ்தானத்தில் சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்வதற்காக முடியாமல் சில சமயங்களில் இருக்கிறது. அது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். தவிர அநேகம் டிராஸ்டிகளை நியமனம் செய்து ஒரு வருஷமாகியும் சார்ஜ் எடுத்துக்கொள்ள முடியாத

[Sri V. Arunachala Thevar] [5th September 1959]

காரணத்தால் தேவஸ்தான டிரஸ்டி பதவியை ராஜீனாமா செய்து விடுகிறார்கள். இப்பொழுது அதற்கு ஒரு வாய்ப்பு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பாரம் கொடுக்காத தேவஸ்தான டிரஸ்டிகளுக்குப் பதிலாக பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்ட்ரேட்டின் உத்திரவின் மூலமாக ரிசீவர் நியமனம் செய்து அவர்களே பொலிஷன் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று திருத்தப்பட்டிருப்பது மிகவும் போற்றத்தக்கது.

தவிர சட்டம் இயற்றுவது எந்த சமூகத்தினராக இருந்தாலும் இருக்கலாம், இந்து மத ஸ்தாபனங்களை நிர்வகிக்கக்கூடியவர்கள் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களாகத்தான் இருக்கவேண்டும் என்று திருத்தியமைக்க வேண்டும். கடந்த பல வருஷங்களாக நமது நாட்டில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்பட்ட காலத்தில் இருந்து நம்முடைய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டும் தான் நம் மதத்தைவிட்டு அந்நிய மதங்களில் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பது சரித்திரம் மூலமாகத் தெரியவருகிறது. அப்படி பிற மதங்களில் போய்ச் சேர்ந்துவிட்டதற்குக் காரணம் என்னவென்றால் நம் மதத்திலே எப்போதும் போதுமான பாதுகாப்பு, பிரசாரம் ஒன்றும் இல்லை. கிருஸ்துவ மதத்திலோ, முஸ்லிம் மதத்திலோ அப்படி இல்லாதது அவர்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் பிரசாரங்களை எல்லாம் செய்து இருக்கிறார்கள். கிருஸ்துவர்கள் பைபிளில் இருக்கக்கூடிய வாசகங்களை எடுத்துச் சொல்லி சமுதாய அடிப்படையில் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்து வந்திருப்பதன் காரணமாகப் பலர் நம் மதத்தைவிட்டு அங்கே போய்ச் சேர்ந்து விட்டார்கள். இன்னொன்று, அந்த அந்த மதத்தில் இருக்கிறவர்கள் அவரவர்களுடைய மதத்தைப்பற்றி ஒருபோதும் பிற மதத்தவர்கள் கேட்க குறை சொல்வது கிடையாது. முஸ்லிம் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி, கிருஸ்துவ மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் சரி அவரவர்களுடைய மதங்களைப் பற்றி இழிவாகப் பேசுவது இல்லை. ஆனால் “உன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதி” என்பது போல நம் மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களே, நம்முடைய மதத்தைப் பற்றி இழிவாக பேசுவதையும், நல்ல காரியங்களைப் பார்த்து பிறர் புண்படும்படி பேசுவதையும், தர்ம விஷயங்களைப் பற்றி அக்கிரமம் என்பதாகச் சுட்டிக் காட்டிப் பேசுவதையும் இந்தச் சபையிலே கூட நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். நம் மதங்களைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்வதற்கும் ஆள் இல்லாமல் போகிற நிலையில்தான் அநேகம் பேர் இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறி விடுகிறார்கள். இன்னொன்று, நம்முடைய தேவாலயங்களில் உள்ள சிப்பந்திகள் நல்ல முறையில் நடக்கவில்லையென்று சொல்வதும் வாஸ்தவம். கோயில் சொத்துக்கள் திருடப்படுகிறது என்பதும் வாஸ்தவம். அதற்குக் காரணம் என்னவென்று பார்ப்பது நம் கடமை. இந்தக் காலத்தில் மாதம் 75 ரூபாயிலிருந்து 100 ரூபாய்வரையில் சம்பாதிக்கக்கூடிய ஒருவனது குடும்பமே நடத்த முடியாமல் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது இன்னமும் அநேகம் கோவில்களில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு மரிதம் இருப்பதைந்து ரூபாய், முப்பத்தைந்து ரூபாய் தான் சம்பளம் இருக்கிறது. அந்தச் சம்பளத்தை வாங்கிக்கொண்டு, அவர்கள் வாழ்க்கை நடத்தும்போது, மிகுந்த கஷ்டத்திற்குள்ளாகி, மனம் மாறி திருடுதல் நோக்கம் உள்ளவனாக ஆகிவிடுகிறானே தவிர வேறு அல்ல. இதைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்றால் அங்கே வேலை செய்கிறவர்களுக்கும்கூட கட்டுபடியாக்கூடிய சம்பளத்தைக் கொடுக்க தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஜனநாயக அரசாங்கம் என்று சொல்லிக்கொண்டு இப்போது அரசாங்கம் இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டு வருவது சர்வாதிகாரமாக இருக்கிறது என்று அநேகர் சொல்வது இயல்பு. ஆனால் கூட தேவாலயங்கள், மடாலயங்கள் இவைகள் எல்லாம் சீராக நடக்கவேண்டுமென்றால் கொஞ்ச காலத்திற்காவது நம் அரசாங்கம் தலையிடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. ஆனால் நமது நண்பர் சசிவர்ண தேவர் குறிப்பிட்டதுபோல

5th September 1959] [Sri V. Arunachala Thevar]

பிற்காலத்தில் வரக்கூடிய அரசாங்கம் ஒரு சமயம் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் கையில் வந்தாலும் வரலாம். அரசாங்கம் நாளைக்கு இந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தவறான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் எடுத்துக் கொள்ளாத வகையில் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படவேண்டும் என்பதை நான் எடுத்துக்கொள்கிறேன். பெரும்பகுதி மக்கள் நாட்டின் நலனைக் கருதாமல் தொன்று தொட்டு நம்முடைய நாட்டுப் பழக்க வழக்கங்களையெல்லாம் நம் மதத்தில் உள்ளவர்களே வெறுத்துக் கூறுகிறார்கள். ஆனதால் அரசாங்கமே இத்தகைய மசோதாவைக் கொண்டு வரும்போது பிற்காலத்தில் பெரிய தவறு ஏற்படாத வகையில் இந்த மசோதாவைத் தயாரித்து நல்ல நிர்வாகம் நடக்கவேண்டுமானால் கொஞ்ச காலத்திற்குப் பிறகு திரும்பவும் இந்த அதிகாரங்களை மக்கள் கையிலேயே கொடுத்து விடுவதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை வரவேற்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று இந்தச் சபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கும் அறநிலைய பாதுகாப்புத் திருத்த மசோதாவை நான் முழுமனதுடன் வரவேற்கின்றேன். இது தக்க சமயத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருப்பதால் மிகமிகச் சிறந்தது என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த நாட்டை பல அரசர்கள் ஆண்ட நேரத்தில் சமயத்திற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கருதி தேவாலயங்களுக்கும், மடாலயங்களுக்கும் அதிகமான சொத்துக்களை எழுதி வைத்தார்கள். அப்போது இருந்தவர்கள் எல்லாம் தங்கள் சொத்துக்களை எழுதி வைத்ததோடும் அல்லாமல் அவற்றுக்கு நல்ல பாதுகாப்பும் அளித்து வந்திருக்கிறார்கள். இடையில் ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இந்த நாட்டிலே பல சட்டங்கள் கொண்டுவரவேண்டுமென்று அவர்கள் விரும்பிய நேரத்தில் இங்கே இருந்த சமயவாதிகள் அத்தனை பேரும், “எந்தச் சட்டத்தை வேண்டுமானாலும் கொண்டு வாருங்கள். இந்த நாட்டு மதத்தின் மேல் மாத்திரம் கை வைக்கக்கூடாது” என்று கேட்டுக்கொள்ள அதன் பேரில் மதத்தில் தலையிடுவது இல்லை என்று அவர்களிடமிருந்து எழுத்து மூலமாகவே உறுதி வாங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதனால்தான் அன்று அச்சியை நடத்தியவர்கள் அதில் தலையிட முடியவில்லை. என்றாலும்கூட அந்த நேரத்தில் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களே, மற்றும் அந்த மதத்தில் உள்ள மக்களுக்கு மதத்தின் பேரால் சொல்ல முடியாத கொடுமை இழைத்ததின் காரணமாக அந்தக் கொடுமைகளைத் தாங்க முடியாத காரணத்தினால் பலர் இந்து மதத்தைவிட்டு வெளியேறியுள்ளார்கள். இந்துக்களுக்குள்ள உரிமைகள், சம அந்தஸ்துகள் எல்லாம் அந்த மதத்திலேயே இருந்து பல மக்களுக்குக் கொடுக்க மறுக்கப்பட்டதன் காரணமாக இவர்கள் எல்லாம் இந்து மதத்தை வெறுத்தே பிற மதங்களுக்குப் போகக்கூடிய அவல நிலை ஏற்பட்டது பரிதாபகரமானது ஆகும். ஏறக்குறைய 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே நாம் மதத்தில் ஒரு புரட்சி செய்தோம். நம் மதத்தில் இருந்த கேவலமான எண்ணங்களை அகற்றும் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்தோம். அந்த அடிப்படையில் இன்னும் பல நல்ல சீர்திருத்தங்களைக் கொண்டு வரக்கூடிய ஒரு மசோதாவை இன்று கொண்டு வந்திருப்பதற்காக நான் அமைச்சர் அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் நம்முடைய சமயத்திற்கு ஆதாரமாக இருக்கிற கடவுளை எடுத்துக்கொண்டால்—அந்தக் கடவுளை எல்லாம் உண்டாக்கி வழிபட்டவர்கள் ஆதித் தமிழர்கள். இன்றைக்கு தமிழ் நாட்டில் உள்ளவர்களால் போற்றப்படுகிற காளி, மாரி, மதுரை வீரன் இவர்கள் எல்லாம் பிறந்த இடம் சேரி. சேரியில் வாழ்ந்த ஆதிவாசிகளால் போற்றப்பட்ட, வணங்கப்பட்ட, உண்டாக்கப்பட்ட தெய்வங்களைத்தான் இன்றும் இந்துக்கள் எல்லோரும் கொண்டாடி வருகிறார்கள். புராணங்கள் எல்லாம் இதைத்தான் சொல் சின்றன. ஆனால் ஒரு சில சாதியினர்கள் மட்டும் பிற்காலத்தில் இந்த தெய்வங்களின் இருப்பிடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு ஆதித் தமிழர்களுக்கு

[Sri M. C. Muthukumaraswamy] [5th September 1959]

உள்ளே சென்று தொழுவதற்குக்கூட அனுமதி கொடுக்கவில்லை என்றால், இவர்களை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டார்கள் என்றால் இதைவிடத் தீமை வேறு என்ன செய்ய முடியும் என்று கேட்கிறேன்.

நம்முடைய சமயத்துத் தெய்வங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்போது ஆத்தா மாரி அப்பன் குறவன்

என்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் அலசிப் பார்த்தால் பழந் தமிழர்களுக்கு, ஆதிவாசிகளுக்கு மற்றவர்களைப் போல கடவுளைச் சென்று வணங்க உரிமை இல்லையென்று சொல்ல முடியாது. இத்தனையும் இருந்தும் கூட அவர்கள் டிரக்கணிக்கப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னேன். இது நீதியாகுமா, தர்மமா, காலத்திற்கு உகந்ததாகுமா, நடைமுறைக்கு பொறுந்துமா, பக்தி நிறைந்த விஸ்வாசம் உள்ளவர்களை இவ்விதம் நடத்துவது நியதியாகாது.

சங்கநிதி பதமநிதி இரண்டும் தந்து
தரணியெலாம் வாளுள் தருவரேனும்
மங்குவர் அவர் செல்வம் மதிப்போமல்லோம்
மாதேவர்கே சாந்தரல்லராகில்
அங்கமெலாம் தொழு அழு நோயராதி
ஆவுரித்துத் தின்றுமலும் புலையரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரத்தார்க் கன்பராகில்
அவர் கண்டீர் நாம் வணங்கும் கடவுளாரே.

ஜாதியைக் கொண்டு கோவில் ஏற்படுத்தப்படவில்லை எந்த ஜாதியினராக இருந்தாலும் பக்தி இருந்தால் அவர்கள்தான் நான் வணங்கும் கடவுள் என்று சொல்கிறார்கள். ஜாதி முறையில் இருக்கலாமா என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. இதுமாதிரி ஒரு பக்தி யுள்ள சமுதாயத்தை புறக்கணிக்கக்கூடாது. இது இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்தச் சட்டம் உண்டாகும் முன்னைத் தீண்டாமை என்ற நோயை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டவதற்கு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தீண்டாமை ஒழிப்புச் சட்டம் இயற்றினார்கள். அதன் பிறகு இந்தத் திருத்தச் சட்டம் இப்போது இந்தச் சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்திலே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு சரியான பாதுகாப்பு கொடுக்கப் படவில்லை. இந்த மத்தத்திற்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும் இந்த தேர்த் திலே ஆதிதிராவிடர்களைப்பற்றி பல பட்டயங்களிலும் சுவடிகளிலும் பல ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. தமிழ் நாட்டிலே மிகச் சிறந்த தேவா லயம் ஒன்று திருவாளரில் இருக்கிறது. ஆதி திராவிடர்களைச் சேர்ந்த ஒருவர்தான் தேவலோகத்திலிருந்து இந்த தேவாலயத்தை திருவாளரு டுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அதற்கான ஆதார மும் இருக்கிறது. பொய் என்று சொன்னால் அவர்களுக்கு ஆதாரம் காட்டுகிறோம். இந்த ஊரில் ஆதி திராவிட பரம்பரையைச் சேர்ந்த ஒருவருக்கு ஸ்நானம் செய்க்கப்பட்டு, அவர் கையால் ஆராதனை செய்யப் பட்டு தேங்காய் உடைக்கப்பட்டு பிறகுதான் தேர் விடப்படும். இதுமாதிரி தஞ்சை பிரகதிஸ்வரர் கோவிலிலும் இப்படிப்பட்ட ஆதாரம் இருக்கிறது. இங்கு நான் அதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். எத்தனை பெரிய திருத் தங்கள் வந்தாலும்கூட திருவாளர் ஸ்தல புராணத்தில், இந்த ஆலயத்தை யார் கொண்டுவந்தார்களோ அவர்களைப்பற்றி இரண்டு வரிதான் போட்டிருக்கிறது. இந்து சமுதாயத்திற்கு ஆதிதிராவிட மக்கள் என்ன திங்கு செய்தார்கள். செப்பேட்டிலும், பட்டயங்களிலும், சுவடிகளிலும் போதுமான ஆதாரங்கள் இருக்கும்போது, ஸ்தல புராணத்தில் மட்டும் அவர் களைப்பற்றி இரண்டு வரிகளில் குறுக்கி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க ஒரு விஷயம். இந்த சமூகத்தினருக்கு வருங் காலத்தில்கூட நல்லபடியே வாழ்வதற்கு வழி வகுக்கக்கூடாது என்பதற் காகத்தான் இம்மாதிரி ஸ்தலபுராணத்தில் இவர்களைப்பற்றி சுறுக்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூற விரும்புகிறேன். இந்த ஆதாரத்தைக் கொண்டுவந்து ஆதி திராவிட மக்களுக்கு உரிமை அளிக்க வேண்டும்.

5th September 1959] [Sri M. C. Muthukumaraswamy]

கோவில்களில் இருக்கக்கூடிய டிராஸ்டிகளில் யாராவது ஒருவர் ஆதி திராவிடராக இருக்க வேண்டும் என்ற விதி போடவேண்டுமென்று நான் அரசாங்கத்தை வர்ப்புறுத்திக் கெட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆலயங்களுக்குச் சொந்தமான இடங்களில் பலகாலமாக பாட்டன் பாட்டன் காலமாக பரம்பரையாக இருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பன்னிரண்டு வருஷம் ஒருவர் ஒரு மனையில் இருந்தால், அவர்களுக்கு அனுபவ பரத்தியம் உண்டு என்று சட்டம் இருக்கிறது. அதை ஒட்டி ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புகளும் இருக்கின்றன. கோயில்களில் அடிமைக்கு அடிமையாகத் தொண்டு செய்துக்கொண்டு வந்தவர்கள் இந்த இடத்தில் வாழ்வதற்கு வழி சிடைக்கவில்லை என்று சொன்னேன். இதற்கு அக்கிரமம் என்று வார்த்தை சொல்லலாமே தவிர வேறு வார்த்தைகள் கிடைக்கவில்லை. ஆகையால் அப்படி அவர்கள் இருந்துக்கொண்டிருக்கும் இடங்களிலாவது அவர்களின் அனுபவபரத்தியதையின் பேரில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். மனை ஒன்றுதான் கேட்கிறார்கள் வேறு ஒன்றும் கேட்கவில்லை. அவர்களுக்கு இந்த வாய்ப்பைத் தேடிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதோடு தேவாலயங்களுக்கும், மடங்களுக்கும் சொந்தமான நிலங்கள் இருக்க வேண்டும். இந்த நிலங்களில் பழங்குடிகள் விவசாயிகளை இங்கு இருக்கிற அதிகாரிகள் அப்பறப்படுத்திறார்கள். நன்னிலம் தாலுக்காவில் திருப்பாடி என்ற ஊரில் 30 வருஷ காலமாக ஆண்டு அனுபவித்துவந்த விவசாயி ஒருவரை நீக்கிவிட்டு புதிதாக ஒருவரை புகுத்தியிருக்கிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் அவர்கள் சேர்ந்துக்கொண்டால் அவர்களுக்கு பலன் வந்துவிடுமென்று அப்படி அதிகாரிகள் செய்கிறார்கள் என்று தோன்றுகிறது. இது மிகவும் வருந்தத்தக்க விஷயம். இதன் மீது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் தொடர்ந்து பேசுவதற்கு நான் விரும்பவில்லையாதலால் இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, இந்து சமய அற நிலையங்கள் பாதுகாப்பிற்கான இந்த மசோதாவை ஆட்சியாளர் இந்த மன்றத்திலே கொண்டுவந்திருக்கிற இந்த நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் சில கருத்துக்களை தெரிவிக்க நான் இங்கு நிற்கிறேன். இந்த அற நிலைய மசோதாவைக் குறித்து மாறுபட்ட உணர்ச்சிகள் இந்த சட்ட மன்றத்திலே ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண நான் வியப்புறுகிறேன். ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நீதிக்கட்சியார் ஆட்சி பீடத்தில் அமர்ந்திருந்த காலத்தில் சமயப் பற்றேறும், சமுதாயப் பற்றேறும், தெளிவோடும் இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வழிமுறையை அவர்கள் அப்போதே தோற்றுவித்தார்கள். அவர்கள் அப்படி தோற்றுவித்த முறை பல மாறுபாடுகளுக்கு உள்ளாகி இன்றைய தினம் ஒரு மசோதாவாக மறுபடியும் வருகிறது. அற நிலையப் பாதுகாவுல் மசோதா 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலேயே வந்த காரணத்தினாலே, இன்றைய தினம் கோவில்களும், குளங்களும், மடங்களும் வேறு பல சமய தர்ம நிலையங்களும் ஓரளவுக்கு பெரிய குற்றங்கள் இழைக்காமல் அளவோடு குற்றம் இழைக்கின்ற ஸ்தாபனங்களாக மாறியிருக்கின்றன என்று கருதினால் அது ஒரு பெரிய தவறுகாது. அந்த அளவு திருத்தங்கள் வருகின்ற நேரத்தில் சமயத்தின் பெயரால் இந்தத் திருத்தங்களை அடியோடு எதிர்க்க சிலர் ஈனமார எண்ணுகிறார்கள். சமயப் பாதுகாப்பு என்ற பெயரால் சமயத்தின் பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் நிலையங்களுக்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களை தங்கள் சுகபோகங்களுக்கு பயன்படுத்திக்கொள்ளுபவர்கள், மேலும் தங்களுக்கே அவைகளை லாப கரமாக பயன்படுத்திக்கொள்ளும் மனப்பான்மையுடன்தான் இப்படிப்பட்ட சட்டம் வருகின்ற நேரத்தில் குறுக்கிடுவதை பொதுமக்கள் நன்றாக உணர் முடியும்.

[Sri K. Anbazhagan] [5th September 1959]

ஏற்கெனவே இந்து மத தொடர்பு உடைய பல கோவில்களில் தாசிகள் ஆடுவது முறையாக இருந்த நேரத்தில், அப்படிப்பட்ட தாசிகளை ஒழிக்க மசோதா ஒன்று வரவேண்டும் என்று விரும்பிய நேரத்தில், சமயத்தின் பெயரால் அதைக் கண்டிக்க முற்பட்டவர்கள், தாசிகளையெல்லாம் ஒழிப்பதனாலும், ஆடல் பாடல் கோவில்களில் நடத்தாமல் இருப்பதனால் சமயத்துக்கு தீங்கு, சமய வளர்ச்சிக்குத் தடையாக இருக்கும் என்று கண்ணீர் விட்டவர்கள், அதைப்போல இந்த நேரத்தில் கோவில்கள், மடாலயங்கள் இவைகளின் சொத்துக்கள் நல்ல முறையிலே பராமரிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்காக, பொதுமக்களுக்கு அவை நல்ல முறையிலே பயன் தர வேண்டுமென்பதற்காக, இந்த மசோதாவை கொண்டு வருகிற நேரத்திலே கோவில்களை தேசியமயமாக்கிவிட முயற்சிக்கிறார்கள் என்று கண்டனக் குரல் எழுப்புவது, அப்பொழுது அவர்களுக்கு இருந்த மனப்பான்மைதான் இப்பொழுதும் இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட போதுமானது.

(Deputy Speaker in the Chair).

12 பேரவதற்கு என்ன கண்டனங்கள் தெரிவிக்கப்படுகின்றன என்பதை எண்ணிப்
 noon. பார்க்க வேண்டும். தேசிய மயமாக்கினாலும் அது தவறு அல்ல. கோவில், சமய நிலையங்கள், சமுதாயத்துக்காக, மக்களுக்காக உள்ளவைகளே தவிர சமுதாயத்திற்கு அப்பாரப்பட்டவைகள் என்று கோவில் குளங்கள் கருதப்பட வேலை. அப்படி அமைக்கப்பட்ட சொத்துக்கள் சமுதாயத்திற்கு பயன்பட வேண்டும். நல்ல முறையில், தெளிவான முறையில் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். பயன்படுத்துவதற்கு உரிய ஆற்றல் சட்ட மன்றத்திற்கு இருக்க வேண்டும். நாட்டை ஆள்கிறவர்களுக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படி பயன்படுத்தகின்ற ஒரு நேரத்திலே, தேசிய மயமாக்கினால் வருந்துவது இப்படிப்பட்ட ஒரு பயனை உணராதவர்கள் செயல் ஆகும். அற நிலையங்கள் மக்களுக்காக இருப்பது, மக்களுக்காக பயன்படுத்தும் முறையிலே வழி முறைகள் செய்வதிலே அந்த முயற்சிகள் தீமையாக இருந்தால் தவிர, அவைகள் வரவேற்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையிலே ஆழ்ந்து எண்ணி பார்க்கும்போது இன்றைய சட்டம் இன்னும் பல நல்ல திருத்தங்களை மேற்கொள்ளுமானால் முழு அளவுக்கு பயன் தரும் என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்திலே, சிலர் இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வளருமானால் நாஸ்திகத்தில் கொண்டுபோய் விடும் என்று தவறாக கருதுகிறார்கள். வேறு சிலர் கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாதவர்கள் தான் இதை வற்புறுத்துவார்கள் என்று எண்ணுகிறார்கள். நாஸ்திகர்கள் ஆட்சி வந்து விட்டால் என்ன செய்வது என்று ஒரு தரப்பினர் கூறினார்கள்.

இந்து சமுதாய அற நிலைய பாதுகாவல் மசோதாவில் இந்து மதம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது. இந்து மதத்தில் நாஸ்திகம் ஒரு பகுதி. அதனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நாஸ்திகர்கள் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்துவிடக் கூடாது. இந்து மதத்தில் நாஸ்திகம் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. வேண்டுமானால், ஒரு உறுப்பினர், திருவாளர் கிருஷ்ணமூர்த்தி பேசியபடி இந்து மதத்தில் சைவத்தைப் பிரித்து, சைவத்தின் தொன்மைகளை எடுத்துக் காட்டி, அதுதான் சிறப்பு, நாஸ்திகம் உடன்பட்டது அல்ல என்று வலியுறுத்தினார்கள். இந்து மதம் நாஸ்திகத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. சமயத்தை உணர்ந்தவர்களுக்குத் தான் நாஸ்திகம் என்பதும், சமய தத்துவம் என்பதும் இரண்டும் ஒரே இடத்தில் முடிக்கின்ற வாதங்கள் என்று விளங்கும். சிலர் அடையாளங்களில் மட்டும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். சில காங்கிரஸ்காரர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நாஸ்திகர்கள் என்று எண்ணி பேசினார்கள். வேறு சிலர் காங்கிரஸ்காரர்கள் நாஸ்திகர்கள் என்ற கருத்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். யார் நாஸ்திகர்கள் என்பது மனப்பான்மை தெளிவு ஒட்டித்தான் உண்டாகிறது. நாஸ்திகம், ஆஸ்திகம், நாஸ்திகத்திற்கும், ஆஸ்திகத்திற்கும் எண்ண வேறுபாடு என்பது எல்லாம் அவரவர்கள் எண்ணத்தைக் கொண்டோன் பார்க்க முடியும். சட்ட மன்றத்தில் பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களிடையே பலவேறு கருத்து வேறுபாடு

5th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

இருக்கிறது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. மடாலயங்களில் தலையிடுவது கூடாது என்ற கருத்தை உடையவர்களும் இருக்கிறார்கள். மடாலயங்களில் தலையிட்டால் தவிர இந்தத் தலைவலி திராவிட என்ற கருத்தை வலியுறுத்தியவர்களும் இருக்கிறார்கள். பழைய முறையை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று சிலர் எது சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆதிதிராவிடர்களுக்கு முழு உரிமை அளிக்க வேண்டும் என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சமயத் துறையிலே ஈடுபட்டவர்கள் அதன் தத்துவத்தை வளர்க்க வேண்டும் என்று கருதினார்கள். உண்மையைப் பார்க்க போனால் சட்ட திட்டங்கள் சமயத்தைப் பற்றியது அல்ல. அவை சமய தத்துவங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவை. அதனுடைய சமுதாய பகுதியைப் பற்றித்தான் இந்த சட்ட திட்டங்கள் இருக்கின்றன. அறிநிலைய சொத்துக்கள் ஆண்டவன் தத்துவங்கள் அல்ல. அதைப்பற்றி, சைவ சித்தாந்தத்தைப் பற்றியோ அல்லது வைஷ்ணவ தத்துவத்தைப் பற்றியோ ஆராய்ச்சி செய்வது அல்ல. அது வேறு, அந்த முறையில் பார்க்கப்போனால் மக்களுடைய உரிமை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். அந்த உரிமையை பாதுகாக்கும் நேரத்திலே நாஸ்திகம் எந்த வகையிலும் நுழைவதாக நான் எண்ணவில்லை. அதே நேரத்திலே இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் செய்கின்றபோது சமுதாயத்திலே இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய சிக்கல்களை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். 'அரசாங்கத்தைச் செஞர்ஸ்டேட்' என்று சொல்லியிருக்கிறது. மதத்தில் தலையிடக் கூடாது. ஆனால் அதன் நிர்வாகத்தில் தலையிடலாம். சமயம் அறநிலையத்தில் ஒரு பகுதி. சமுதாயம் மற்றொரு பகுதி. சமயப் பகுதிக்கு பிற்பட்டு, சமுதாயப் பகுதியில் ஓரளவுக்கு தலையிடுவது மிகவும் நியாயம் என்பதை யாரும் குறுக்கிட முடியாது. சைவ சித்தாந்த தத்துவத்தை மறுப்பதிலோ அல்லது மாற்றுவதிலோ, வைஷ்ணவ தத்துவத்தை மறுப்பதிலோ அல்லது மாற்றுவதிலோ—அம்மாதிரி பணியில் ஈடுபட்டால் மதத்தில் தலையிடுவதாகும். மதத்துக்காக அமைக்கப்பட்ட நிர்வாகத்தில், பொருள் துறையில் தலையிடுவது, மக்களுக்கு தீமை செய்வது என்று எடுத்துக் காட்டி, மாற்று அர்த்தத்தை உண்டாக்கி. மதத்தில் தலையிடுவது என்று கூறுவது தவறு ஆகும்.

திருடன் ஒருவன் கோயிலுக்குள் நுழைந்து கொண்டால், அவனை பிடிக்க போலீசார் உள்ளே நுழைந்தால், அரசாங்கம் கோயிலுக்குள் நுழைந்திருக்கக்கூடாது. போலீசார் சமயத்தைப் பின் பற்றுகிறவர்கள் அல்ல, அவர்கள் கோயிலுக்குள் நுழைந்திருக்கக்கூடாது என்று சொன்னால், அவர்கள் சமயத்தை உணர்ந்ததன் விளைவும் அல்ல, சமுதாயத்தைப் புரிந்து கொண்டதன் அடையாளமும் அல்ல. அரசாங்கம் சமய அடிப்படையில் அமைக்கப்பட்டிருந்தாலும் அதன் சமுதாய தொடர்பு வேறு. அந்தத் தொடர்பு மக்களுக்கு தீமை பயக்காமல் இருக்கும் வகையில் தக்கதொரு சட்டத்தை கொண்டு வந்தார்களானால், அந்த மனப்பான்மையில் உள்ளவன் நான் என்பதை எடுத்து மொழிகிறேன். ஏற்கனவே ஒரு முறை அற நிலைய தொடர்பு உள்ள அமைச்சர் பேசுகின்ற போது, ஆண்டவன் வழிபாடுகளில் தமிழ்தான் இடம் பெற வேண்டும் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்துவிட்டார். தமிழில் ஆண்டவனை அர்ச்சனை செய்வது அருவருப்பாக இருக்கிறது என்று ஒரு முறை தெரிவித்து இருக்கிறார். சில சமயம் தமிழே அவருக்கு அருவருப்பாக இருக்கிறது. ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது இவ்விதம் தீவிரத் தன்மையாக இருப்பதற்கு இடம் இல்லை. தமிழில் ஆண்டவனை வழிபடவேண்டும் என்று கேட்பது நாட்டு மக்களின் முதல் உரிமையாகும். அந்த உரிமையை ஏற்றுக் கொள்ள சட்டத்தில் இடம் வைக்கவில்லை.

இரண்டாவதாக, இங்கே பேசிய சில உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டிய படி ஆதிதிராவிட மக்கள் எல்லா கட்டத்திலும், அற நிலைய நிர்வாகத்தில் இடம் பெற வேண்டும். அர்ச்சகர்களுக்கான உரிமையை ஆதிதிராவிட சமுதாயத்திற்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். அதற்கான தகுதியை, எந்த விதத்தில், ஏதாவது விதி இருக்குமானால், அந்த தகுதியை பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். வேறு எந்த

[Sri K. Anbazhagan] [5th September 1959]

வகுப்பினரும் ஆண்டவனைத் தொழுகின்ற முதல் உரிமை பெற்று இருப்பதுபோல், ஆதித்திராவிட மக்களும் தொழுகை நடத்துவதற்கு அந்த உரிமையை பெறுவதற்கு வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். கோயில் நிர்வாகத்தில், டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதில் ஆதித்திராவிடர் ஒருவராவது அந்தத் தகுதியைப் பெறும்படிச் செய்ய வேண்டும். 'எரியா கமிட்டி'யில் அந்த வட்டக் குழுவில் 5 உறுப்பினர்கள் இருக்கலாம் என்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அதிலும் ஒரு ஆதித்திராவிடர் இடம் பெறுவதற்கு வகை செய்தாக வேண்டும், அதற்கு மேல் இருக்கும் ஆலோசனை குழுவிலும் ஆதித்திராவிடர் இடம் பெற வாய்ப்பு அளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் மற்ற வகுப்புகளை பிரித்து வைப்பது ஆகாது. எந்த சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஓரளவுக்கு பிரிக்கப்பட்டு, தாழ்த்தப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு இருக்கிறார்களோ, அந்தச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு இடம் அளிப்பதன் மூலமாக, சமுதாயம் பயன்படும். சமுதாயம் இன்றைக்கு சதி செய்வதற்கு பயன்படுகிறதே தவிர வாழ வைப்பதற்கு பயன்படவில்லை. அந்த வகையில் எண்ணிப்பார்த்தால் எந்தெந்த இடங்களில் குழு அமைக்கப்படுகிறதோ, எல்லா இடங்களிலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களிடம் பெறும்படி நிச்சயமாகச் செய்தால் சட்டம் பயன்படும். அது மட்டும் அல்ல.

அற நிலைய மசோதா நிறைவேற்றியதன் விளைவாக அற நிலையத் துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். அப்படி அவர்களை அரசாங்க ஊழியர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளுகின்ற நேரத்திலே, அவர்கள் இது வரை 10 ஆண்டுகள், 15 ஆண்டுகள், அல்லது எவ்வளவு ஆண்டுகள் பணி புரிந்திருக்கிறார்களோ எல்லா பணியையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சட்டம் வந்த பின்பு மட்டும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், மற்ற அரசாங்க அதிகாரிகள் பெறுகிற உரிமைகளை பெற முடியாது. ஆகவே அவர்கள் எத்தனை ஆண்டுகள் பணியாற்றி இருக்கிறார்களோ அத்தனை ஆண்டுகளையும் அரசாங்க பணியாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த வகையில் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைய தினம் கோவில்களில் பணியாற்றுகின்றவர்கள் மிக மிக துன்பப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவன் விட்ட வழி என்று தீர்மானித்துக் கொண்டு 24 மணி நேரமும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு கிடைக்கிற ஊதியம் வாழ்க்கையை ஒழுங்காக நடத்தக்கூட முடிவதில்லை. கோவிலில் பணியாற்றுகிறவர்கள் தவறான வழிகளில் நடக்கிறார்கள் என்றால், தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்குத் தரப்படும் குறைந்த ஊதியமே காரணம்.

திரு. சசிவர்ணத் தேவர் மதுரை கோயிலில் 24 மணி நேரம் பணியாற்றும் ஏழை மக்களைப்பற்றி எடுத்துரைத்தார். இரண்டு அல்லது மூன்று மணி நேரம் உழைத்து விட்டு உல்லாசமாக வாழ்க்கை நடத்த வாய்ப்பு உள்ள சில அர்ச்சகர்கள் இருந்தாலும் கூட, 24 மணி நேரமும், பெருக்கியும், மெழுகியும் பணிபுரிகிறவர்கள் மிகவும் குறைந்த ஊதியமே பெறுகிறார்கள். அவர்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவது முதற் கடமையாகக் கொள்ள வேண்டும். அற நிலையப் பணி என்பது தர்மத்திற்காக ஆற்றும் பணியானாலும், அவர்களுக்கும் வயிறு, வாய் இருக்கிறது. அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் இவ்வளவு ஊதியம் என்று இருக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக அதை செய்யாவிட்டாலும் பின்னால் ஏற்படப்போகிற விதிகளின் மூலமாவது அவற்றை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்தி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, பொதுவாக அற நிலையங்களையும் கோவில்களையும் நிர்வகிப்பதற்காக கொண்டு வரப்படுகின்ற இந்தச் சட்டம் மடம், மடாலயங்கள் இவைகளை எல்லாம் நிர்வகிப்பதற்கும் இந்த சட்டம் பயன்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது இயற்கை, ஆனால் அற நிலையங்களை எல்லாம் சேர்த்துவிட்டு மடாலயங்களை எல்லாம் விடப்பட்டிருப்பதின் நோக்கம் என்ன

5th September 1959] [Sri K. Anbazhagan]

இதற்கு காரணம் என்ன? ஒருவேளை இவையெல்லாம் அற நிலையங்களின் கீழ் வராதது என்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. முன்பு ஒரு நேரத்தில் தருமபுரி ஆதினத்திலிருந்து திருக்குறள் பதிப்பு வெளியிட்டிருந்தார்கள். பொதுமக்களின் உபயோகத்திற்காக அறத்துப்பால், பொருள்பால், காமத்துப்பால் இந்த மூன்று பகுதிகளையும் வெளியிட்டிருந்தார்கள். அந்த பதிப்புகள் வேண்டும் என்று நான் எழுதிக் கேட்டிருந்த நேரத்தில் அந்த மடத்தினுடைய நிலைமையை விளக்கி ஒரு பதில் அனுப்பியிருந்தார்கள். அறம் அறவே இல்லை, பொருள் கொஞ்சம் இருக்கிறது, காமம் ஏராளம் இருக்கிறது என்று எழுதியிருந்தார்கள். அறத்துப்பால் தீர்ந்து போய் விட்டது, பொருட்பால் கொஞ்சம் மிச்சமிருக்கிறது, காமத்துப்பால் அதிகமாகவே இருக்கிறது என்று அவர்களிடையே நிலைமையை விளக்கி எழுதியிருந்தார்கள். அவர்களின் உண்மை நிலை இப்போது என்ன என்பதை எப்படி வேண்டுமானாலும் புரிந்து கொள்ளலாம். இம்மாதிரிப்பட்ட மடங்களை எல்லாம் கட்டுப்படுத்துவதற்கு நமது அரசியல் சட்டத்தில் இடமில்லையென்றாலும் இம்மாதிரியான மடங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்குரிய வகையில் சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கவேண்டும் என்று நமது அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தை கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். முதன்முதலாக அற நிலைய பாதுகாப்புச் சட்டத்தை கொண்டு வந்திருக்கிற நிலைமை நம் மாநிலத்தில் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களுக்கு எல்லாம் இந்த வகையில் தலைமை வகித்திருக்கிறது நமது சென்னை மாநிலம். இந்த நிலைமையில் ஆயிரக்கணக்கான நிலங்களை சொந்தமாக வைத்திருக்கின்ற மடங்களை கட்டுப்படுத்துவதற்கு உரிய வழியில் நமது சட்டம் அமைந்திருக்கக்கூடிய வகையில், திருத்தம் வேண்டுமென்றால் பாராளுமன்றத்திலாவது கொண்டு வந்து நிறைவேற்றவேண்டும். இவ்விதம் திருத்தவேண்டும் என்று சொல்லுவது நான் திகைப்பை பரப்புவதாகாது. அற நிலையைத்தை தடை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லுவதாகாது. நாஸ்திகத்தை பரப்பவேண்டும் என்று சொல்பவர்கள் இதற்கு திருத்தம் வேண்டும் என்று சொல்லமாட்டார்கள். மடங்கள் நல்ல வழியில் செயல்பட வேண்டும் என்று விரும்ப மாட்டார்கள். கோவில்கள் செவ்வனாவே நடைபெற வேண்டும் என்று விரும்ப மாட்டார்கள். வட மொழியிலே கோயில் காரியங்கள் எல்லாம் நடக்கவேண்டும் என்றுதான் நாஸ்திக்கார்கள் விரும்புவார்கள். ஆகவே நாஸ்திக மனப்பான்மையுடன் இதைச் சொல்லுவதாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வெளிநாட்டிலுள்ள மத ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் இங்கே வந்து தங்களுடைய மதங்களை பரப்புவதற்காக மக்களுக்கு செய்தநன்மைகளில் ஓரளவாவது இந்த மடங்கள் இந்த மத வழிகாட்டிகள் செய்ய முன் வர வேண்டும். இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் மடத்துறைகளையும், மட சம்பந்தமான எல்லா நிர்வாகங்களையும் கட்டுப்படுத்த பயன்படவேண்டும். இதற்கான வழியில் இந்த அரசாங்கத்தார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். மேலும் மடங்கள் மூலமாக, அவர்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்ற நிலங்கள் எல்லாம் கூட்டுறவு முறையில் பயிர் செய்வதற்கு ஏழை மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டும். மடங்களுக்கு சொந்தமாக இருக்கின்ற நிலங்களில் ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்றோ அல்லது காணிக்கையை எல்லாம் தொடக்கூடாது என்றோ கூறக்கூடும். அவைகளை எல்லாம் கட்டுப்படுத்தி அற நிலையங்கள் என்ற முறையில் மடங்களை கருதி, ஏழை மக்களுக்கு அதுவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும்படியான வழியில், முன்னேற்றமான காரியங்களுக்கு பயன்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI R. KRISHNASAMY REDDIAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது சர்க்காரை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். முன் காலத்தில் அரசர்களாக இருந்தவர்களும், தனவந்தர்களாக இருந்தவர்களும், இவர்கள் எல்லாம் தங்களுடைய சொத்தில் பெரும்பாகத்தை மக்களுடைய நன்மைக்காக, நல்ல முறையில் உபயோகப்படும்படியான முறையில் கடவுளின் பேரிலும், அற

[Sri R. Krishnasamy Reddiar]

[5th September 1959]

நிலையத்தின் பேரிலும் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சொத்தை விட்டுக்கொடுத்து சமுதாய சேவை செய்ய வேண்டும் என்கின்ற முறையினால்தான் இவைகளை எல்லாம் விட்டுக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அரசன் கூட முன்காலத்தில் சிம்மாஸனத்தில் உட்கார்ந்தவுடன் அமைச்சரிடத்தில் கோவில்களில் எல்லாம் அறங்களுள் பூனஜ்களும் சரியாக நடக்கின்றனவா என்று கேட்டுவிட்டுத்தான் நாட்டில் சரியாக மழை பெய்கின்றதா என்றும் மற்ற விஷயங்களைப் பற்றியும் கேட்பது வழக்கமாக இருந்தது என்று நாம் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரிப்பட்ட அற நிலையங்களுக்கும் கடவுளின் பெயரில் விட்டுக்கொடுத்த சொத்துக்களை எல்லாம் பாதுகாப்பதற்காக அரசாங்கம் அந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருப்பதைப் பார்த்து சந்தோஷப்படுகிறேன். நான் திருச்சி ஜில்லாவில் எரியாக கமிட்டியின் அங்கம் வகித்திருந்தேன். அப்போது எரியாக கமிட்டியில் தலைமை வகிப்பவர் அவுஸ்டென்ட் கமிஷனராக இருப்பார். இப்போது இதில் தலைமை வகிப்பவர் நான்-அபிஷியலாக இருக்க வேண்டும் என்று இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு சீர்திருத்தமாகத்தான் தோன்றுகிறது. அவுஸ்டென்ட் கமிஷனர் நடத்திக்கொண்டிருந்த கூட்டத்தை நடத்துவதற்குத்தான் இந்த நான்-அபிஷியல் அங்கத்தினருக்கு வாய்ப்பு இருக்குமே தவிர வேறு நிர்வாகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கான எந்த விதமான வாய்ப்பும் இருப்பதாக தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டை எடுத்துக்கொண்டால், ஜில்லா போர்ட் பிரவரிட்டுக்கும் சேக்ரட்டரிக்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ அல்லது முனிசிபல் கமிஷனருக்கும், செயர்மென்-க்கும் எவ்வளவு தொடர்பு இருக்குமோ அந்த அளவுக்கு தொடர்பு இதில் இருக்குமா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்கவேண்டும். வெறும் மீட்டிங்-கை நடத்துவதற்கு மட்டும் அதிகாரம் அளிப்பதில் எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அவுஸ்டென்ட் கமிஷனர் இதில் எந்த அளவில் தலைவருக்கு உதவியாக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லப் படவில்லை. இதற்கு முன்னால் எரியா கமிட்டி கூட்டத்தில் அவுஸ்டென்ட் கமிஷனர் தான் அஜெண்டா தயாரித்திருப்பார். சில கிராமங்களில் இருக்கின்ற கோவில்களுக்கு ட்ரஸ்டிகளை நியமிப்பதற்காக பத்து அல்லது 15 அப்ளிகேஷன் வந்திருக்கும். அதில் ஐந்தாறு அப்ளிகேஷன் கூட்டத்தில் கொண்டு வந்திருப்பார்கள். ட்ரஸ்டியாக கிடைக்க வேண்டும் என்று கேட்டு பல மனுக்கள் அனுப்பிருந்தாலும் வரவில்லை என்று சொல்லி விடுவதுண்டு. இதற்காக அக்னாலெட்ஜ் பண்ணி மனுக்கள் அனுப்புவதும் உண்டு. இவ்விதம் ஒரு அப்ளிகேஷன் அக்னாலெட்ஜ் பண்ணின ரசீதை நான் கூட்டத்திற்கு ஜோபியில் வைத்துக் கொண்டு போயிருந்தேன். அந்த அப்ளிகேஷனைப்பற்றி கேட்பதற்கு வரவில்லை என்று சொன்னபோது அக்னாலெட்ஜ் பண்ணி இருக்கக்கூடிய ரசீதைக்காட்டிலும் கூட இப்போது கையில் இல்லை. பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறார்கள். இவ்விதம் நடைமுறையில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆகவே நடைமுறையில் நிர்வாகத்தில் அன்றாடம் இருக்கின்ற பிரச்சினையை தெரிந்து கொள்வதற்கு நான்-அபிஷியலாக இருக்கின்ற எரியாக்கமிட்டித் தலைவருக்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்படுமா அல்லது மீட்டிங்கில் மினிஸ் எழுதக் கூடிய வாய்ப்பு மட்டும்தான் கொடுக்கப்படுமா என்று தெரியவில்லை. உதாரணமாக நான்கு வருடம் குத்தகை பாக்கியிருக்கிறது என்று வைத்துக்கொண்டால் அதற்கு வரிவசூல் செய்து தரவேண்டும் என்று கோரிக்கை வரும்போது உண்டியாக தலையிட்டு ஏன் அந்த குத்தகையை வாங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை என்று அறிந்து கொள்வதற்கு தலைவருக்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இதைப்பற்றி கேட்டால் அங்கு செக்ரட்டரியாக இருக்கக்கூடியவர் இதெல்லாம் பழைய கதை இப்போது அதன் பேரில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இவ்விதம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்குள் ஆபுட் ரிப்போர்ட்டே இரண்டு வருடத்திற்கு பின்னால்தான் வந்து சேருகிறது. ஆகவே இதில் நடைபெறுகின்ற நிர்வாகத்தையப்பார்த்தால் தலைவருக்கு எந்தவிதமான நிர்வாக அதிகாரமும் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இல்லை என்பதைத்தான் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இவ்விதமான நிர்வாக அதிகாரத்திற்கு வாய்ப்பு இல்லாவிட்டால் இதில் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பதை நான் ஆணித்தரமாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதன் காரண

5th September 1959] [Sri R. Krishnaswamy Reddiar]

மாக பல தகராறுகள் ஏற்படக்கூடும். நானும் ஒருசில தகராறுகளின் காரணமாகத்தான் வெளியே வந்தேன். அதன் பிறகு ரெஸ்டோர் பண்ணுவதாக தெரிவித்தார்கள். இம்மாதிரியான விஷயங்களில் நமக்கும் உங்களுக்கும் ஒத்துவராத என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் வெளியில் வந்தேன். பல விஷயங்களிலும் நிர்வாகத்தைப்பற்றி தெரிந்து கொள்வதற்கு நான் அபிஷியல் மெம்பராக இருந்தாலும் தலைவர் என்ற முறையில் வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். உதாரணமாக 1956-57-ம் பசலிக்கு குத்தகை சரியாக வரவில்லை என்றால் அது ஏன் வரவில்லை என்கிற விபரம் (நாஸ்டேஜ்) செயர்மென்னுக்கு தெரிந்திருக்கவேண்டும். இந்த முறையில் செயர்மென்னை இருக்கக்கூடியவருக்கு வாய்ப்பு இருந்தால்தான் நல்ல முறையில் இந்தச் சட்டத்தைக்கொண்டு அற நிலையங்களை பாதுகாக்க முடியும் என்பதை ஆணித்தரமாக தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, சரியாக கமிட்டியைப் பற்றி இன்னொன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். நிர்வாகத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஸெக்ரடரி அவர்கள் டென்ட் கமிஷனராக இருந்து, நான்-அபிஷியல் சேர்மன் இருந்து “ப்ரொஸிட்” பண்ணுவதில் பிரயோஜனமில்லை. அந்த மினிட்ஸ் புத்தகத்தில் என்ன இருக்கிறது? அதை யார் எழுதினால் என்ன? அனேகமாக நான்-அபிஷியல்ஸ் தர்மகர்த்தாக்களாக இருக்கும் கோயில்களிலிருந்து ரெமிஷன் கேட்கும் கடிதம் வருவதில்லை. எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீஸர்கள் இருக்கும் கோயில்களிலிருந்துதான் நானு கலம் ஐந்து கலம் நெல் ரெமிஷன் வேண்டும் என்று கடிதம் வருகிறது. தர்மகர்த்தா என்றால் கிராமக் கோயிலை ஒழுங்காக நடத்தவேண்டும் என்ற பொறுப்பு அவருக்கு இருக்கிறது. சரியாக நடத்தவில்லை என்றால் ஊர்க்காரர்கள் அவரிடம் காரணம் கேட்பார்கள். எக்ஸ்சியூட்டிவ் ஆபீஸரைப் போட்டவுடன் டிரஸ்டி என்ன செய்கிறார்? அவர் தன் பொறுப்பைத் தட்டிக்கழிக்கப்பார்க்கிறார். சபையில் இதை இன்னும் நன்றாகச் சொல்ல வேண்டுமானால், கோயில் நிலம் நூறு கலம் குத்தகைக்கு விட்டிருந்தால் விவசாயி கோயிலுக்கு 60 கலத்தைக் கொடுத்துவிட்டு பாக்கி 40 கலத்தைக் கொடுப்பதில்லை என்று கூறுவேன். ஏனென்றால் விவசாயி அதை கண்ட்ரோல் விலையை விட அதிக விலைக்கு விற்று 20-25 ரூபாய் வீதம் விற்று லாபமடைகிறான். நான்கு வருடங்களுக்குப் பிறகுதான் ரெமிஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கடிதம் வரும். அப்போது நாங்கள் ரெமிஷன் அனுமதிக்கத்தான் வேண்டும். ஏனென்றால் பேப்பரைப் பார்த்தால் வேறொன்றும் செய்ய முடியாது. எங்களைப் போல் அக்கறையாக இருப்பவர்கள் “ஏன் ரெமிஷன் வேண்டும்? என்று கேட்போம். மழை இல்லை என்று கூறினால், “சற்றுப்பிற ஊர்களில் ரெமிஷன் கேட்கவில்லையே! இங்கே மட்டும் எப்படி மழை பெய்யாமல் போனது?” என்று கேட்போம், அவ்வாறெல்லாம் கேட்டால் சர்க்கார் ரேட் படி பணத்தைக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அவர்களுக்கு லாபம் ஏற்படுகிறது. அன்றாட விஷயங்கள் சரிவர கவனிக்கப்பட வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் தலைவர்போல் அங்கே சேர்மானாக இருக்க வேண்டும். டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் செக்ரடரி போல் அங்கே செக்ரடரியாக இருக்கவேண்டும். இதுதான் நான் முக்கியமாகத் தெரிவிக்கும் விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, டிரஸ்டிகளை மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை மாற்ற வேண்டும். இப்போது பல இடங்களில் டிரஸ்டிகள் 5-6 வருடங்களாக மாறாமல் இருக்கிறார்கள். பழைய டிரஸ்டியே சாமர்த்தியமாக ‘புல் ஆன்’ பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மேலும் திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் 600 கோயில்கள் இருக்கின்றன. அவைகளில், மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு தடவை டிரஸ்டியை நியமிக்க வேண்டும் என்றால், வருடத்திற்கு 200 கோயில்களையாவது எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு 2-3 கோயில்களில் டிரஸ்டிகளை நியமிக்க முடியும். ஆனால், கமிட்டி அடிக்கடி கூடுவதில்லை. வருடத்திற்கு 10-12 லிட்டிங்குகள்தான் வரும். ஆகவே எல்லாக் கோயில்களிலும் மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை டிரஸ்டியை மாற்ற முடியாததில்லை. இன்ஸ்பெக்ட் செய்தால், ஒருவருக்கு 5,000 ரூபாய்க்கு

[Sri R. Krishnaswamy Reddiar] [5th September 1959]

சொத்து இருக்கிறது என்றால், அவருக்கு 1 லட்சம் ரூபாய்க்கு சொத்து இருப்பதாக எழுதியிருக்கிறார்கள். நேரில் பார்க்கும்போது இதெல்லாம் தெரிகிறது. அன்றாம் பேப்பர் சேர்மனுக்கு போகும்போது இப்படி எழுதியிருக்கிறது என்று சொன்னால், சேர்மன் நடவடிக்கை எடுக்க முடியும். 'மீட்டிங்ஸ் வரட்டும்' என்று நாங்கள், ஏரியாக் கமிட்டியினர், சொல்வோம். எனவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் தலைவர்போல் அங்கே சேர்மேனாக இருக்கவேண்டும், டிஸ்ட்ரிக்ட் போர்ட் ஸெக்ரடரிபோல் அங்கே செக்ரடரியாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால், எல்லாம் ஒழுங்காக நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையே வேண்டாம் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். இந்த முக்கியமான விஷயங்களை கனம் அமைச்சர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அலிஸ்டென்ட் கமிஷனருக்கு அதிகாரங்கள் அதிகமாகவோ, குறைவாகவோ கொடுக்கப்படலாம். அதெல்லாம் பிரயோஜனமில்லை.

அற நிலைய ஸ்தாபனங்கள் நல்ல நிலைமையில் இருக்கின்றன என்றால், அது நிர்வாகத்தால் மட்டும் இல்லை. மக்களுக்கு சட்டத்தில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். இப்போது சில கோவில்களுக்கு 10 ஏக்கர் நிலம் இருக்கிறதென்றால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்து 10 ஆண்டுகள் ஆன பிறகு அவைகளுக்கு 20 ஏக்கர் நிலம் இருக்கும்படி செய்யக்கூடிய முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட வேண்டும். நல்ல முறையில் சட்டம் இயற்றப்பட்டால் மக்கள் மேலும் சட்டத்தில் நம்பிக்கை வைத்து இந்த ஸ்தாபனங்களுக்கு சொத்து எழுதி வைப்பார்கள். இருக்கும் சொத்துக்களைப் பராமரிப்பதற்கு யார் இருந்தால் என்ன? இருக்கும் சொத்தை ஏ, பராமரித்தால் என்ன, பி பராமரித்தால் என்ன, சி பராமரித்தால் என்ன? அன்றாட நிர்வாக விஷயங்களை நான்-அபிஷிஷல்ல்தான் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. கோயில்களின் சொத்துக்கள் பெருவதற்கு என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ அதையெல்லாம் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்லுகிறேன். எனக்கு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, ஹிந்து மத அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவின் பேரில் பொறுத்தக் கமிட்டி கொடுத்துள்ள ரிப்போர்டை இப்போது நாம் எல்லோரும் பரிசீலித்து வருகிறோம். பொறுத்தக் கமிட்டியில் நானும் ஒரு அங்கத்தினனை இருந்து பணியாற்றினேன். இந்தச் சட்டம் 1927-ம் ஆண்டு முதன் முதலாக காலம் சென்ற பனகல் ராஜா அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது இதற்கு பெரிய எதிர்ப்புகள் இருந்தன. கடைசியில் அந்த எதிர்ப்புகள் சமாளிக்கப்பட்டன. அப்போது இந்தச் சட்டத்தை யார் நல்ல முறையில் அமுல் நடத்துவார்கள் என்று பார்த்தார்கள். அவ்வாறு ஆலோசனை செய்து, இதற்கு ப்ரெஸிடென்டாக காலஞ் சென்ற ஜஸ்டிஸ் சதாசிவ ஐயரைப் போட்டார்கள். இந்தச் சட்டம் அமுல் நடத்தப் பட்டபோது அற நிலையங்களின் பாதுகாப்புக்கான வசதிகள் பல செய்யப்பட்டன. ஹைக்கோர்ட்டாலும் சப்ரீம் கோர்ட்டாலும் கொடுக்கப்பட்ட சில தீர்ப்புகள், இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சில விதிகள் அமுல் நடத்தப்படக் கூடாது என்று கூறுகின்றன. அதன் காரணமாக இச்சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அந்தத் தீர்ப்புகளைப் பிரதானமாகக் கருத்திற் கொண்டு அதே சமயத்தில் வேறு சில கஷ்டங்களை நீக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்பதையும் கருத்திற் கொண்டு, முக்கியமான அம்சங்கள் அடங்கிய விரிவான (காம்பிரிஹன்ஸிவ்) மசோதாவாக இது இங்கே சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

2 30 முக்கியமாக இந்த அற நிலையங்களில்—ஆலயங்களில்—இருக்கக்கூடிய ப.ம. உபரிப் பணத்தை வேறு வழிகளில் செலவழிக்கலாமா என்பது ஒரு பிரச்சனை. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஒரு “டோனர்” ஒரு தேவாலயத்தில்

5th September 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

என்ன வேலை செய்யவேண்டுமென்றே அல்லது பின்னிட்டு திருப்பணி அல்லது பூஜைக்கென்று “ஸ்பெலிபிக் பர்பார்மன்ஸ்” ஆகக் கொண்டு வந்து அதற்காகத் தொகையை ஒதுக்கியிருந்தால் அதை வேறு எந்த வேலைகளுக்கும் செலவழிக்கக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். உதாரணமாக ஒருவர் கோயில் பூஜை செய்ய கட்டளை ஒன்று ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக்கொள்வோம். அந்தக் கட்டளைக்குப் போக உபரித் தொகை இருந்தால் வேறு விதமாக அந்த கோவில்களை ரிப்பேர் செய்வதற்கோ, அல்லது இன்னும் சமயப் பிரசாரமெல்லாம் செய்வதற்கோ உபயோகப்படுத்தவேண்டுமே தவிர வேறு வேலைகளுக்கு உபயோகப்படுத்தக் கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இன்றைய தினம் பார்த்தால் ஒரு சில கோயில்களுக்கு அதிக வருமானம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அநேக முக்கிய தேவஸ்தானங்கள் பாடல்பெற்ற ஷ்தலங்கள் என்று சொல்வார்கள், அத்தகைய கோயில்கள் இருக்கின்றன. இன்னும் சிறு சிறு தேவஸ்தானங்கள் எல்லாம் வருமானம் இல்லாமல், நித்தியப்படி பூஜை நைவேத்தியம் வைப்பதற்கு வேண்டிய அளவுக்குக் கூட வருமானம் இல்லாமல், ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் பெரிய தேவஸ்தானங்களில் இருக்கும் உபரித் தொகைகளை சிறு சிறு தேவஸ்தானங்களை மராமத்து செய்யவும், பூஜை செய்வதற்குக் கூட பணமில்லாத கோயில்களுக்கு பூஜை முதலியவைகள் செய்வதற்கு வேண்டிய பணத்தைக் கொடுக்கவும் உபயோகப்படுத்தவேண்டுமென்பதுதான். பல ஸூற்றான்களுக்கு முன்பு கட்டப்பட்டு, இத்தகைய நிலையில் இருந்தாலும்கூட மக்கள் அவைகளிலே பூர்ண நம்பிக்கை வைத்து இன்னும் பூஜை செய்து வருகிறார்கள். அங்கே இருப்பவர்கள் வெளி ஊர்களில் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து பொருள் சேகரித்து பூஜை நடக்க நல்ல முறையில் வழி வகைகள் செய்து வருகிறார்கள். அந்தக் காலத்தில் ஸார்ட் கர்ஸான் வைஸ்ராயாக இருந்தபோது என்ஷியண்டு மானு மென்ட்ஸ் பிரிஸர்வேஷன் ஆக்ட் (Ancient Monuments Preservation Act) என்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அதன் காரணமாக பண்டை காலத்தில் கட்டப்பட்ட பெருமை வாய்ந்த பல கோயில்கள் இன்றைய தினம் ஹிஸ்டாரிகல் மானுமென்ட்ஸ் (Monuments) ஆக இருந்து வருகின்றன. நமது முன்னோர்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துள்ள கோயில்களைப் காப்பாற்றிவரவேண்டியது நமது முக்கிய கடமை என்று அதிகமாகச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. உபரித் தொகைகளைக் கொண்டு இத்தகைய கோயில்களை பிரிசர்வ் செய்ய அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுத்து காப்பாற்றவேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதைத் தவிர சமயப் பிரசாரம் செய்ய பண உதவி செய்து தென்னகத்தில் பூராவிலும் பரவ வழி செய்யவேண்டுமென்பதும் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இதிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் முக்கியமாக சர்க்காருக்கு அதிக பொறுப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதிலே உத்தியோகஸ்தர்களுக்கெல்லாம் ஏராளமான “பவர்ஸ்” அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முக்கியமாக ஏதோ ஒரு சில தேவஸ்தானங்களில் ஊழல்கள் இருக்கலாம்—பரிபாலனம் சரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் காரணத்தைக் கொண்டு முக்கியமாக உத்தியோகப்பற்றற்றவர்கள் எந்த வேலைக்கும் லாயக்கில்லை என்று எண்ணிக்கொண்டு உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகப் பொறுப்பைக் கொடுப்பது எவ்வளவு உசிதமானது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஆனால் பணம் நல்ல முறையில் விநியோகிக்கப்படவேண்டும்—வேலைகள் நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டும்—கோயில்கள் நல்ல முறையில் பரிபாலிக்கவேண்டும்—என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. உத்தியோகப்பற்றற்றவர்களுக்கும் இதிலே கொஞ்சம் பொறுப்பு உண்டு, அவர்களும் அநேக இடங்களில் நன்றாகப் பணியாற்றி வருகிறார்கள் என்பதை மனதில் வைத்து அவர்களையும் சேர்த்து எவ்வளவு நல்ல முறையில் பரிபாலிக்க முடியுமோ அவ்வளவு நல்ல முறையில் செய்ய அவர்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் கோர வேண்டிய விதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

[5th September 1959]

மேலும் முக்கியமாக அட்வைஸரி கமிட்டி என்று போட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே சுமார் 15 பேர்கள் நான்-அபிஷியல்ஸ் என்று சேர்த்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அட்வைஸரி கமிட்டியைப் போட்டு விட்டு, அவர்கள் சொல்லும் முக்கிய யோசனைகளை சர்க்கார் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று இல்லை. அவர்கள் சொல்லக்கூடிய யோசனைகள் நல்ல முறையில் இருக்கும்போது அவைகளை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அம்மாதிரி முறையில் விதிகளை ஏற்படுத்தும்போது, அதற்குத் தக்க முறையில் வழி வகைகள் அமைக்கவேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எரியா கமிட்டி. என்னைப் பொறுத்த மட்டில் இதைப் பற்றி நான் பொறுக்குக் கமிட்டியில் சொல்லியிருக்கிறேன். என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால் ஜனநாயகத்தின் கீழ் இம்மாதிரி கமிட்டிகள் நிறுவவேண்டுமென்று நாம் எல்லோரும் அபிப்பிராயப்படுகிறோம். அதை உத்தேசித்துத்தான் இந்த கமிட்டியை போட்டோம். 5 அல்லது 6 வருஷங்களுக்கு முன்பு நானும் ஒரு அங்கத்தினராக இந்த கமிட்டியில் பணியாற்றியிருக்கிறேன். இப்போது அவுஸ்டென்ட் கமிஷனருக்குப் பதில் நான்-அபிஷியல் தலைவர் இருக்கலாம் என்று இப்போது போட்டிருக்கிறோம். ஆனால் எரியா கமிட்டி போடுவதிலே பல ஊழல்கள் கோளாறுகள் இருக்கின்றன என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்க முடியாது. அநேக மெம்பர்களை கட்சி சார்பாக அமைச்சர் அவர்கள் போடக் கூடும் என்ற ஒரு பெரிய பிரச்சனை வருகிறது. தவிர இந்த எரியா கமிட்டிக்கு என்ன “பவர்ஸ்” இருக்கின்றன என்று பார்த்தால் ஒன்றுமில்லை. அவர்கள் பட்ஜெட்டை பாஸ் செய்தால் அதை ரத்து செய்ய டெபுடி கமிஷனருக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அவர்கள் ஏதாவது தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினால் அதை ரத்து செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதிகாரம் “பவர்” ஒன்றுமில்லாமல் ஏன் எரியா கமிட்டியை அமைக்க வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பாக இருந்த சட்டத்தில் எரியா கமிட்டி இல்லை. ஆக, இந்தக் கமிட்டி அவசியமா என்பதைப்பற்றி மறுபடியும் சர்க்கார் தீர்க்காலோசனை செய்யவேண்டும். ஆனால் இந்தக் கமிட்டி போடுவதில் யாதொரு பிரயோசனமும் இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

மற்றொன்று, கமிஷனர், டெபுடி கமிஷனர் இவர்களையெல்லாம் போடும் தருணத்தில் நீதிபதிகளாக இருப்பவர்களைப் போடுவது தான் உசிதமாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இப்போது நீதிபதியாக இருந்த ஒருவரை, ஸ்பீ-ஜட்ஜாக இருந்த ஒருவரை, டெபுடி கமிஷனராகப் போட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். இனிமேலும் போடப்படக்கூடியவர்களை நீதிபதிகளாகப் பார்த்துப் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த இலாகாவை, எக்ஸிக்யூட்டிவ், ஜூடிஷியரி என்று இரண்டாகப் பிரித்து வைத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஜூடிஷியல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஜட்ஜாக இருந்தவர்கள் கேஸ்களைப் பார்த்து நல்ல முறையில் தீர்ப்புக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தால் அநேக விதத்தில் நல்லதாக இருக்கும். எக்ஸிக்யூட்டிவ், ஜூடிஷியரி இரண்டையும் பிரிக்காமல் இருப்பதால் அநேக சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பது எனது தாழ்மையான அபிப்பிராயம். ஆகையால் இரண்டையும் பிரித்து வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது “கான்ஸ்டிப்யூஷன்” கொடுப்பது 7 பர்சென்ட் என்று போட்டிருக்கிறது. ஆனால் “கிரெடெட்” ஆகவும் போடப்பட்டிருக்கிறது. வருமானம் குறைவாக இருக்கும் கோயில்களுக்குக் குறைவாகவும், அதற்கு மேல் இருக்கும் கோயில்களுக்கு இதற்குத் தகுந்தாற்போலும் “கன்ஸலிடேட்டெட் ஸ்கேலில்” போடப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய அபிப்பிராயம் என்னவென்றால், முக்கியமாக வரவு செலவுத் திட்டத்தைப் பார்த்து, சிறிய கோயில்களுக்கு, வருமானம் இல்லாத பட்சத்தில் கண்டிப்பாக “கான்ஸ்டிப்யூஷனை” வாங்கக்கூடாது என்பதுதான். அந்த மாதிரிக் கோயில்களுக்கு விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

5th September 1959] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

எக்சிசுட்டிவ் ஆபீசர்களின் “ப்ரொவினீஷியலிசேஷனுக்கு” அரசாங்க ஊழியர்களாக்க வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது முக்கியமாக கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் மிகக் குறைவு. அநேக கீழ்த் தரப்பட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் ஊதியம் போதாமல் ரொம்பவும் கஷ்டப்பட்டு கிறார்கள். அதையும் கண்டிப்பாக சர்க்கார் கவனிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய செர்வீசையும் “ப்ரொவினீஷியலிசேஷன்” செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே மாதிரி அர்ச்சகர்கள். அவர்களுக்கும் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்களுக்கு மாமூலாக இருந்து வந்த தட்சிணையில் பங்கிட்டு வந்ததை இப்பொழுது டிக்கட் மூலமாக வசூல் செய்வதால் அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் கிடைக்கவில்லை, என்ற கூக்குரல் எழுகிறது. அவர்கள் கோயில்களை நல்ல முறையில் வைத்துக் கொள்ள, அவர்களுக்குத் தேவையான அளவு ஊதியத்தைக் கொடுக்கவும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் பற்றிப் பரிசீலனை செய்து இந்தச் சட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI M. R. KANDASWAMI MUDALIYAR : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபையின் முன் வந்திருக்கக்கூடிய அறநிலையப் பாதுகாப்புத் திருத்த மசோதாவை நான் வரவேற்று நான் சிற்சில வார்த்தைகள் சொல்ல நினைக்கிறேன்.

இந்த நிலையங்கள் எல்லாம் நாட்டிலே ஓரளவு நல்ல ஒழுக்கத்தையும், பண்பாட்டையும், நீதி நேர்மையையும் வளர்த்து நாட்டு மக்கள் ஒழுக்க சிலர்களாக வாழவேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய முன்னோர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், என்பது இந்து மதத்திலே நம்பிக்கையுடைய அனைவருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அதை ஒத்துக்கொள்ளுவார்கள். அது விஷயத்திலே, சமீப காலத்திலும் சரி, அதற்கு முன்னாலும் சரி, அதில் அபிப்பிராய பேதம் அன்றைக்கும் இருந்தது. இன்றும் இருக்கிறது. ஒரு சில சமயங்களில் நம்முடைய நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய இந்து மத ஸ்தாபனங்கள் நல்ல முறையிலே, ஒழுங்கான முறையிலே செய்வதில்லை. ஒழுங்காகக் காப்பாற்றப்படவில்லை. அதற்காக “இவைகள் எல்லாம் ஆபாசங்கள் நிறைந்தது, தெய்வங்களுக்கெல்லாம் பற்பல நுபங்களும், பெயர்களும் இருக்கின்றன. இவைகளெல்லாம் அறிவுக்குட்பட்டது அல்ல. அந்த விக்ஷிதங்கள் எல்லாம் எடுத்து உடைத்து ரோடுகளுக்குச் ஜல்லியாகப் போடலாம்” என்று சமீப காலத்தில் சிற்சில கட்சிகள் பெரிய கிளர்ச்சிகளை உண்டு பண்ணி மக்கள் தெய்வ நம்பிக்கையில் அவநம்பிக்கை கொள்ளும்படி பிரசாரம் செய்து கொண்டு வந்தனர். மற்ற மதங்கள் எல்லாம் ஏதோ புனிதத் தன்மையோடு இருப்பதாகவும் இந்த மதத்திலே மட்டும்தான் மிக மிகத் தவறுதல்கள் நடப்பதாகவும், ஊழல்கள் இருப்பதாகவும் பிரசாரம் செய்து வந்ததன் காரணமாக இந்து மதத்திலே நம்பிக்கையுடையவர்கள் நம்பிக்கை இழந்து மக்கள் அதிக ஒழுக்கக் கோடான நிலைமைக்குப் போகக் கூடிய நிலைமையை இந்த நாட்டில் ஒரு சில கட்சிகள் செய்துகொண்டு வந்தன. அதை மக்கள் உணர் ஆரம்பித்ததன் காரணமாக, அவர்கள் எல்லாம் பாடம் பெறக்கூடிய முறையிலும், திருந்தக் கூடிய முறையிலும் அவர்கள் கடவுள் நம்பிக்கை பெற்று, “கடவுள் ஒருவர் உண்டு” என்று அவர்களும் சொல்லும் அளவுக்கு வந்து விட்டார்கள். அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே நம்பிக்கை இருக்கிறதோ, இல்லையோ, அரசியலில் ஏற்பட்ட வீழ்ச்சியின் காரணமாக இந்தப் பாடம் பெற்றார்களோ, என்னமோ, எப்படியிருந்தாலும் அவர்களுடைய மாற்றத்தை நான் வரவேற்கிறேன்.

இந்த மடாலயங்கள், கோவில்கள் எல்லாம் அவர்கள் சொல்வதுபோல் “பணக்காரர்கள் வாழ்வதற்கு உரிய வழிகளாகவோ, அல்லது தெய்வத்தின் பெயரைச் சொல்லி வாழும் வழியாகவோ” ஏற்பட்டது அல்ல. சாஸ்திரம், புராணம் ஆதிகளைப் பார்க்கக் கூடிய காலத்தில், கோயில்கள் அமைத்து, மனிதன் புனிதத் தன்மையடைந்து பிறருடைய சொத்தைக் களவாடாமலும், பிறருடைய மனைவியின் மீது இச்சைப்படாமலும்,

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

[5th September 1959]

மற்றத் தவறுகளைச் செய்யாமலும், மற்ற ஒழுக்கக் கேடான வழிகளிலே ஈடுபடாமலும் தடுக்கக்கூடிய நீதி முறையிலே அவைகள் எல்லாம் எழுத தப்பட்டது என்பதை நம்மால் உணரமுடிகிறது. இதை எழுதிய ஆசிரியர்கள் சிறசில தவறுகளைச் செய்திருக்கலாமே தவிர, அவைகள் எல்லாமே தவறு என்று சொல்லிவிட முடியாது. ஒரு சில விஷயத்திலே சில தவறுகள் இருந்தாலும், அதன் கருத்துக்கள் மக்களுக்கு மிகவும் பயன்படக் கூடிய கருத்துக்கள், அதே மாதிரி அற நிலையங்களிலும் சில விதிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். மனிதன் ஒழுக்கத்திற்கும், பண்பாட்டுக்கும் மாறுபாடான முறையிலே போகாமல் இருக்கவேண்டுமென்ற முறையிலே ஆலயங்களையும் மற்றவற்றையும் நம்முடைய பெரியவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். முஸ்லிம் மதத்திலே உள்ள நல்ல கருத்துக்களும், கிறிஸ்தவ மதத்திலே உள்ள நல்ல கருத்துக்களும், புத்த மதத்திலே உள்ள நல்ல கருத்துக்களும், இந்து மதத்திலே இருக்கின்றன. நாட்டின் நல்வாழ்வுக்கு அடிக்கோலியாக இருக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில்தான் அந்த நூல்களையெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. அதை இந்த நாட்டிலே பரப்பி, இந்த நாட்டிலே ஒழுக்கத்தை வளர்த்து, இந்த நாட்டு மக்கள் சுயநலமின்றி நாட்டு நலனில் அக்கரைகொள்ள, வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மடாலயங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இவைகளையெல்லாம், சமீபத்தில் குறை கூறிப் பேசியவர்கள் சிந்தித்து பாரக்கவேண்டும். குறைகள் களையப்படவேண்டியதுதான். ஆனால் சென்ற காலத்தில் பெரியவர்கள் இவைகளையெல்லாம் ஏற்படுத்திய நோக்கம் மிகவும் நல்ல நோக்கத்துடன்தான். அதைப் பாதுகாக்க வந்த இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். பல அன்பர்கள் அதைப்பற்றிக்கூட சிறசில குறைகள் சொன்னார்கள். குறைகள் இருந்தன. எப்போது? சென்ற காலங்களிலே பல மடங்களில் தவறுகள் நடந்திருக்கலாம். சொத்துக்களை தர்மத்தின் பேரிலும் கோயில்களின் பேரிலும் எழுதிவைத்திருந்தாலுங்கூட, அந்தச் சொத்தை எந்த நோக்கத்துக்காக எழுதி வைத்திருக்கிறார்களோ, அந்த நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முறையிலே திறம்பட பரிபாலனம் செய்யவேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோனிலே திருத்தம் கொண்டுவந்திருக்கிறதே தவிர, அதைக் கெடுப்பதற்காக அல்ல. ஆகையால் அதை வரவேற்கிறேன்.

முன்னே சில அங்கத்தினர்கள் சொல்லியது மாதிரி, இந்த நாட்டு மக்கள் அனைவரும் ஒழுக்க சீலர்களாக இருக்கவேண்டும். அரசாங்கம் போடக் கூடிய சட்ட திட்டங்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் தொந்தரவு இம்சை இல்லாமல் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கே இந்த நாட்டு மக்கள் பண்பாடோடு இருக்கவேண்டும். அந்தப் பண்பாட்டை வளர்க்க வேண்டுமென்றால், மற்ற எல்லா மதஸ்தர்களுக்கும் எல்லா மதங்களுக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து அங்கங்கே இருக்கும் ஊழல்களையெல்லாம் களைந்து, அவையனைத்தும் சிறப்பாக நடைபெறக்கூடிய முறையிலே கொண்டுவரவேண்டும் என்று தான் நானும் கருதுகிறேன். இந்து மதத்தில் தான் ஊழல், மற்ற மதங்களில் ஊழல் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அதே மாதிரி எந்த மதத்தில் ஊழல் இருந்தாலும், எந்த மதத்திலேயுள்ள சொத்துக்கள் துர்விநியோகம் செய்யப்பட்டாலும் அவைகளையெல்லாம் பாதுகாக்கவேண்டிய பொறுப்பை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு இந்த மதத்திலே தலைமிட்டு இருப்பதால் மற்ற மதஸ்தர்களிடத்திலேயுள்ள பொருள்களையும் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. எந்த ரூபத்திலும் இந்து மதத்திலே இருக்கும் சொத்துக்களை துர்விநியோகம் ஆகாமல் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. அந்தச் சொத்தை நல்ல முறையில் பரிபாலனம் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்குப் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை அரசாங்கம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து செலவு செய்யக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டாலும் இந்த நாட்டிலே அற நிலையங்கள் நல்ல முறையிலே பாதுகாக்கப்படவேண்டும். அதற்காக இன்னும் பல லட்ச ரூபாய்களைச் செலவு செய்தாலும் தவறு இல்லை. ஏற்கனவே உள்ள பெரியோர்கள் என்ன நோக்கத்திற்காக ஆலயங்களை ஏற்படுத்தினார்களோ அவைகளில் பல

5th September 1959]

[Sri M. R. Kandaswami Mudaliyar]

ஆலயங்கள் இன்றைக்குச் செப்பனிப்பாடாத நிலையில், வெளவால் அடைந்து, துர்நாற்றம் எடுத்து, முட்செடிகள் முளைத்து, பரிசுத்தப்படுத்தவேண்டிய நிலைமைக்கு வழி இல்லாமல் சீர்கேடான முறையில் இருக்கின்றன. அவற்றையெல்லாம் அரசாங்கம் சீர்படுத்த வழிவகை காணவேண்டும். சிறு சிறு கோயில்களெல்லாம் சீர்படுத்தப்படவேண்டும். “கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்று ஓளவைப் பிராட்டியார் கூறியபடி, சிறு சிறு ஊராக இருந்தாலும்கூட, அந்த ஊரிலே தெய்வத்திற்கு என்று ஒரு கோயில் இருந்தால் தான் மனிதன் ஒழுக்கத்தோடு, பய பக்தியோடு இருந்து நல்ல வழியில் வாழமுடியும். ஆகையால், சிறு கிராமமாக இருந்தாலும், அங்கேயும் ஒரு கோயில் இருக்கவேண்டும். அப்பொழுது தான் அங்குள்ளவர்கள் ஒழுக்கம் தவறாதவர்களாகவும், நெறி தவறாதவர்களாகவும், யோக்கியமாகவும் வாழ்வதற்கு வழி ஏற்படும் என்ற கருத்தோடுதான் ஓளவைப் பிராட்டி அப்படிப் பாடினார். சிறு சிறு கிராமங்களிலே இருக்கும் கோயில்கள் எல்லாம் பராமரிக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கும் மான்யம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதையாரோ அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதில் வரும் வருமானத்தைக் கொண்டு கோயிலுக்குச் செலவு செய்யாமல், தீபம் வைப்பதற்குக் கூட வழி இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராமங்கள் மாத்திரம் அல்ல; பெரிய ஆலயங்கள்கூட அந்த அளவுக்கு வந்திருக்கின்றன. அந்த முறையிலே இருக்கும் ஆலயங்களைப் பழுது பார்த்து, சீர் செய்யக்கூடிய முறையிலே இன்னும் கொஞ்சம் செலவு ஆனாலும், அதை அரசாங்கமே ஏற்றுக் கொண்டு செலவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருமானம் உள்ள கோயில்களிலிருந்து சிற்சில வசதிகள் செய்ய முன் வரவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்தும் கூட. ஏனென்றால், இப்பொழுது மடத்திலே வருவாய் வந்தாலும் பல மடாதிபதிகள் அந்தப் பணத்தை துர்விநியோகம் செய்கிறார்கள். அதை மறுக்க முடியாது. பல துறைகளிலே அனாவசியமாக செலவு செய்கிறார்கள். அந்தப் பணம் மக்களுக்கு நல்ல முறையிலே பயன்பட, சைவ சமய நூல்களை அச்சிட்டு விநியோகிக்கலாம். அவைகளிலிருந்து வரக்கூடிய பணத்தைக்கொண்டு கல்லூரிகளைக் கட்டி, மாணவர்களுக்குக் கல்வி போதிக்கலாம். இலவச உணவு விநிதி கட்டலாம். ஆஸ்பத்திரி வைக்கலாம். இம்மாதிரி வசதியைச் செய்யவேண்டும். அப்படிச் செய்யும்போது மடத்தின் காரியங்களேதும் பாதிக்கப்படாத முறையிலே மீதமுள்ள தொகையைக்கொண்டு அவைகளையெல்லாம் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஆகையால், இந்த இந்து மத சீர்திருத்தச் மசோதாவை வரவேற்பதோடு மற்ற மதங்களின் சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தச் மசோதாவை அவர்களுக்கும் ஓரளவு விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன்.

*SRI K. R. VISWANATHAN: உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த இந்து மத அறநிலையப் பாதுகாப்பு மசோதாவை முழு மனதோடு வரவேற்கின்ற போது திருவாளர் பி. எஸ். சின்னதாரை அவர்கள் இந்த மசோதாவானது இந்தச் சமயத்திலே அவசியமில்லாதது என்று கூறியது குறித்து மிகவும் வருந்துகிறேன். இந்த மசோதா இந்தச் சமயத்திலேதான் மிகவும் அவசியம் என்று அவர்களுக்கு நான் எடுத்துக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே நாம் இன்றைக்கு பொருளாதாரத்தின் அடிப்படையில் மட்டும் வாழவில்லை. நம் இந்திய நாட்டின் வாழ்க்கையே சமய வாழ்க்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட வாழ்க்கையாகும். அத்தகைய நிலைமையில், அன்றைக்கு முடியாட்சி நாட்டில் நிலவியபோது, அன்றைக்கு இருந்த அரசர்கள் அனைவரும் இந்த நாட்டில் சமயப் பற்று ஒங்குதல் வேண்டும், சமயக்கல்வி பரவுதல் வேண்டும், சமய வாழ்க்கை நிலவுதல் வேண்டும் என்பதற்காக அன்றைக்கு வானளாவிய கோபுரங்கள் அமைந்த கோயில்களைக் கட்டி, மடங்களை நிறுவி, கல்விச்சாலைகளை ஏற்படுத்தி, அவைகளுக்கொல்லாம் ஆதரவு கொடுத்து வந்தார்கள்.

[Sri K. R. Viswanathan]

[5th September 1959]

அத்தகைய ஆதரவு கொடுத்து வந்த அந்த நேரத்திலே எங்குபார்த்தாலும் சமய வாழ்க்கை நிலவிய காரணத்தால் எங்கு பார்த்தாலும் ஒரு நல்ல ஒழுக்கம் நிலவிக்கொண்டு இருந்தது. அத்தகைய சமய வாழ்க்கை குறை ஆரம்பித்த காலத்திலிருந்து கோயில்களையும் மடாலயங்களையும் மற்றவர்கள் பறித்துப் பேசுவதற்கும் இடித்துக் கூறுவதற்கும் இடம் கொடுக்க நேர்ந்தது. அந்தச் சமயத்திலேதான் சமயத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்பதற்காக சமார் 30, 35 ஆண்டுகளுக்கு முன், 1926-ம் ஆண்டிலே, இந்த அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா முதன் முதலாகக் கொண்டுவரப்பட்டது என்று நாம் அறிவோம். இன்றைக்கு நம் தமிழ் நாட்டிலே கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டு வருகிறது என்ற தன்மையையும் நாம் அறிவோம். அத்தகைய கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டு வருவது, 1926-லிருந்து தொடங்கி தான் என்றால் அது இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. கடவுள் பற்றின்மை பரவிக்கொண்டுவருகிற அந்தக் காலம் தொடங்கி அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா விரிந்து கொண்டு வருகிறது. இந்து மதத்தை நம்பாதவர்களும் இந்து மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் என்று இன்றையதினம் கனம் அங்கத்தினர் திரு. அன்புமகன் அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கியிருக்கிறோம் என்றால், அதற்குக் காரணம் அற நிலையப் பாதுகாப்பு மசோதா நாட்டிலிருக்கும் கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் ஆதரவு தந்து நம்முடைய சமய வளர்ச்சிக்குச் செய்த ஏற்பாடுகள் தான் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சில ஆண்டுகளுக்கு முன், 5, 10 ஆண்டுகளுக்கு முன், எவ்வளவு தீவிரமான நாஸ்திகர்களாக இருந்தார்களோ அவர்கள் இன்றைக்கு ஓரளவு திருந்தி, நாமும் கடவுள் பற்றுடையவராக இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் இளைஞர்களிடத்தில் உதித்து இருக்கிறதென்றால், அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டம் தமிழ் நாட்டுக்கு செய்த ஒரு பெரும் உதவியாகும் என்பதை நான் வெளிப்படையாக எடுத்துக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். அத்தகைய நிலையிலேயே என்றைக்கும் இல்லாத அவசியம் இன்றைக்குத்தான் இந்த மசோதாவுக்கு இருக்கிறது என்று நான் சபையினர் முன் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

முதலாவது பொறுக்குக் கமிட்டி இந்த மசோதாவை ஆராய்ந்த போது பல நல்ல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கின்றன. முதலாவதாக அரசாங்கத்திற்கு அறிவுரை கூறுவதற்காக ஒரு ஆலோசனைக்குழு ஒன்று அமைக்கவேண்டும், 15 உறுப்பினர்களைக் கொண்டு அத்தகைய ஆலோசனைக் குழு அமையவேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறியிருக்கிறார்கள். சட்ட பூர்வமாகக் கொண்டுவரப்படுகிற அத்தகைய ஆலோசனை குழுவில் நல்ல முறையிலே சுதந்திரமான முறையிலே, அரசியல் கட்சிகளுடைய குழப்பங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல், நல்ல சமயப்பற்று உடையவர்களாக, சமய வாழ்க்கையிலே தீவிர ஆர்வம் உடையவர்களாக இருக்கின்றவர்கள், இந்து மத அறநிலையங்களெல்லாம் எப்படி நல்ல முறையில் நடக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஆலோசனை கூறக்கூடியவர்கள் இடம் பெறுதல் வேண்டும் என்று அரசாங்கத்திற்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

எரியா கமிட்டி என்ற ஸ்தாபனத்தைப்பற்றி பல பேர்கள் பேசியிட்டார்கள். இருந்தாலும் கூட, அதிலே முக்கியமான திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதென்பதை நான் உங்கன் முன்னிலையில் கூற ஆசைப்படுகிறேன். எரியா கமிட்டியிலே உறுப்பினர்களாகுவதற்கு தகுதியில்லாதவர்களின் தகுதியின்மை. சில எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னலால்வந்த கொடுத்தவர்கள், தங்கள் கீழிருக்கும் கோயில் வேலைக்கு “காண்டிராக்ட்” எடுத்திருக்கிறவர்கள், “கிரிமினல்” குற்றங்கள் இழைத்துத் தண்டனை அடைந்தவர்கள், இவர்களெல்லாம் எரியா கமிட்டியிலே அங்கத்தினர்களாக வரத் தகுதியற்றவர்கள் என்று கூறி, ஒரு வேளை சர்க்கார் விரும்பினால் அப்படித் தகுதியற்றவர்களையும் எரியா கமிட்டியில் உறுப்பினர்களாக்கலாம் என்று விதிவிலக்குக் கொடுத்திருந்தார்கள். ஆனால், பொறுக்கு கமிட்டியில் சென்றபோது எரியாக் கமிட்டியில் இருக்கிறவர்கள்

5th September 1959]

[Sri K. R. Viswanathan]

தகுதியற்றவர்களாக இருந்தால் உண்மையிலேயே அவர்களை நீக்கவிட வேண்டும், அவர்கள் எரியா கமிட்டியில் இடம் பெறக்கூடாது என்ற ஒரு நல்ல திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதே முறையில்தான் தர்மகர்த்தாக்கள் நியமிப்பதிலும், உண்மையிலேயே தகுதி இல்லாதவர்கள் நீக்கப்படுதல் வேண்டும், அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்ற முறையிலே பொறுக்குக் கமிட்டியில் ஏற்படுத்தியிருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எரியா கமிட்டியை எடுத்துக் கொண்டால் அதில் உறுப்பினர்களாக அமைக்கப்படுபவர்கள் அந்த அந்த மாவட்டங்களிலுள்ளவர்களாக நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கப்படும்போது ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் நியமிக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக திருச்சியை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு திருச்சி நகரத்திலுள்ளவர்களைத்தான் நியமித்திருக்கிறார்கள். அப்படி ஐந்து பேர்களை நியமித்திருக்கிறார்கள். மற்ற பகுதியிலுள்ளவர்கள் அந்த கமிட்டியில் இடம் பெறவில்லை. ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் உறுப்பினர்களை எடுத்துக்கொண்டால் தான் நிர்வாகம் சரிவர நடைபெறுவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஆகவே ஒவ்வொரு டிவிஷன் அதாவது தாலுக்கா பகுதியிலிருந்தும் உறுப்பினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையில்தான் விதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும் எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள், பெரும் பாலும் எரியா கமிட்டியில் முற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் இடம் பெறுகிறார்கள் என்றும், பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்களும் கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு வழி இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே எத்தகைய பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தினருக்கும் எரியா கமிட்டியில் இடம் பெறுவதற்கு தக்கபடி விதிகளை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இதற்குமுன் வேலை செய்தவரைக்கும் எரியா கமிட்டி உதவி கமிஷனர் சொன்னபடி கேட்டுக்கொண்டுதான் வேலை செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. தாமாக்கவே எதுவும் செய்ய முடியாமல் இருந்தது. இன்றைக்கு இந்த மசோதாவின் மூலமாக அவர்களுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண்போம். எரியா கமிட்டி எல்லையில் வேலையில் இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் இவையென்று வறையறுக்கப்படுகிறது. அவற்றில் பாம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கக்கூடிய ரூ. 20,000-க்கு குறைந்த வருமானமுள்ள கோவில் எரியா கமிட்டியில் நிர்வாகத்தின் கீழ் வருகின்றன. அந்தக் கோவில்களின் நிர்வாகப்பொறுப்பு பூராவையும் உதவி கமிஷனர் கீழ் கொடுக்கப்பட்டு அவைகளால் உதவி கமிஷனர் தலைபாதுபடியாக விதியாவது அமைக்கப்பட்டால் உண்மையிலேயே ஒரு விதமாக அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டதாக ஒப்புக்கொள்வதற்கு இடம் இருக்கும். இப்பொழுது உதவி கமிஷனர் காரியதரிசியாக நியமிக்கப்படுகிறார். மேற்கண்ட கோவில்களை நிர்வகிக்கும் பொறுப்பு கமிட்டியினுடையதாகிலும் இத்தகைய அலுவல்களில் கூட கமிட்டியின் தலைவருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் இருக்கும்படியாக விதிகளை மாற்றி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக தர்மகர்த்தாக்களை நியமிக்கிறார்கள். அப்படி நியமிக்கும்போது தகுதியுள்ளவர்களை மட்டுமே நியமிக்க வேண்டுமேயொழிய மற்றவர்களை நியமித்தால் அர்த்தம் சிடையாது. இதற்கு சில உதாரணங்களைச் சொல்லலாம். சில கோவில்களில் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் சில தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதற்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் இப்படி தகுதியில்லாதவர்களை நியமிக்கும்படி ஏற்பட்ட ஒரு நிகழ்ச்சியை எடுத்துக்காட்டி விரும்புகிறேன். அங்கே இருக்கிற இன்ஸ்பெக்டர் என்ன செய்தார் என்றால் வழக்கமாக கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சும் பழக்கமுடைய ஒருவரை, அதே சமயத்தில் ஒரு கெரீல வழக்கில் ஈடுபட்டு அதன் பிறகு தப்பித்துக்கொண்ட ஒருவரை ஒரு கோவில்

[Sri K. R. Viswanathan]

[5th September 1959]

லுக்கு தர்மகர்த்தாவாக இருப்பதற்கு சிபாரிசு செய்து அவருக்கு உத்தியோகம் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை வந்தபோது நாங்கள் அந்த விஷயத்தை அறிந்து அதில் தலையிடவேண்டியதாக இருந்தது. அப்படி தலையிட்டு அந்த நியமனத்திற்கு இடம் கொடுக்காமல் தடுத்தோம். இந்த மாதிரி சில இன்ஸ்பெக்டர்கள் தர்மகர்த்தாக்களை நியமனம் செய்வதற்கு சிபாரிசு செய்கிறார்கள். இப்படி இருந்தால் கோவில் நிர்வாகம் எப்படி நல்ல முறையில் நடைபெறும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தர்மகர்த்தாக்கள் சமய பற்றுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். தெய்வ நம்பிக்கை மட்டும் இருந்தால் போதாது. நல்ல ஒழுக்கமுடையவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். இப்படி அதிகாரிகள் தகுதியுள்ளவர்களை தர்மகர்த்தாக்களாக நியமிக்கும் வகையில் வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்றும் அந்த முறையில் விதிகளையும் திருத்தி அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக பரம்பரை தர்மகர்த்தாக்கள் இருக்கக்கூடிய கோவில்களில் அவர்கள் ஏதாவது ஊழல்கள் புரிந்தால் மற்ற தர்மகர்த்தாக்களை நியமிப்பதற்கு இந்த மசோதாவில் இடம் இருக்கிறது. அப்படி நியமிக்கும் போது பரம்பரை தர்மகர்த்தா தலைவராகவும் மற்றவர்கள் அவருக்குக் கீழும் இருக்கும்படியாகவும் இருக்கிறது. இந்த நிலைமை என் இப்படி இருக்க வேண்டும். தர்மகர்த்தா என்கிற நிலையில் அவர் இருந்தாலும் அவர் ஊழல் புரிந்தவர்தான். அவரே ஏன் தலைவராக இருக்க வேண்டும். தலைவராக இருந்தால் மட்டும் ஊழல் இல்லாமல் இருக்குமா. ஆகவே பரம்பரை தர்மகர்த்தாவை வேண்டுமானால் தர்மகர்த்தாவாக வைத்துக்கொள்ளலாமே தவிர அவர் தலைவராக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆகவே அப்படிப்பட்டவருக்கு கோவில்களில் செயல்புரியக்கூடிய அதிகாரம் கொடுக்கக்கூடாது. பரம்பரை பாத்தியதையை வைத்துக்கொண்டு தலைவராக இருக்கலாம் என்று இடம் இருந்தால் அதை ஒப்புக்கொள்வதில் அர்த்தம் இல்லை. ஊழல்கள் புரிந்து வந்ததால் அவர் தலைவராக இருப்பதற்கு தகுதி இல்லை. இந்த நிலைமையையும் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இந்த மசோதாவின் மையக் கருத்து இந்த மசோதாவின் 66-வது பிரிவில் காணப்படுகிறது. கோவில் நிர்வாகத்தில் எங்கே ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்றால் கிராமங்களிலுள்ள சிறிய கோவில்களில் அல்ல, பெரிய கோவில்களிலும் அதாவது அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களிலும் மடாலயங்களிலும்தான் அதிகப்படியான ஊழல்கள் இருக்கின்றன. அதுவும் மலிந்து கிடக்கின்றன. அதனால் அப்படிப்பட்ட அதிகப்படியான வருமானம் வரக்கூடிய கோவில்களில் அந்த கோவில்களுடைய செலவிற்கு மிகுதி இருக்கக்கூடிய வருமானத்தை என்ன செய்வது என்று இந்த 66-வது பிரிவில் வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவு ஒரு நல்ல பிரிவாக காணப்படுகிறது. இது நல்ல முறையில் அமைந்து இருக்கிறது. செலவு செய்வதை மூன்று இனங்களாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. முதலாவதாக ஒரு கோவிலின் எஞ்சிய வருமானத்தை எடுத்து அது விஷ்ணு கோவிலாக இருந்தால் மற்ற சிறிய விஷ்ணு கோவில்களுக்கும், சிவன் கோவிலாக இருந்தால் மற்ற சிறிய சிவன் கோவில்களுக்கும் எடுத்து பழுது பார்ப்பது, மற்றும் பல சீர்திருத்தங்கள் செய்வது போன்று செலவு செய்யப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பெரிய கோவிலுக்கு பயன்படுத்தியது போக எஞ்சி இருக்கக்கூடிய வருவாயை எடுத்துத்தான் இப்படி செலவு செய்யப்படும். என்று சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு அடுத்தபடியாக “கோவில் இல்லாத ஊரில் குடியிருக்க வேண்டாம்” என்ற சொல்லிற்கு இணங்க இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் ஏராளமான கோவில்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவற்றில் வழிபடுவதற்குத்தான் முன்பு இருந்ததுபோல் இப்பொழுது மனிதர்கள் கிடையாது. இதை நாம் பார்த்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறோம். இந்த நிலைமையைப் பார்த்து உண்மையிலேயே அதற்கு ஒரு வழிவகையும் இந்தப் பிரிவில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மக்களிடையே கல்வி நிலைமை ரொம்பவும் குறைவாக இருக்கிறது என்பதை

5th September 1959]

[Sri K. R. Viswanathan]

உணர்ந்து அதற்கு வேண்டியதை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திவ்யப் பிரபந்தம், தேவாரம், திருவாசகம் முதலிய சமய நூல்களைக் கற்றுக்கொடுக்க வழிவகை செய்திருப்பதோடு அவற்றை சொல்லிக்கொடுக்கக்கூடிய கல்லூரிகளையும் அமைக்க வேண்டும். இன்றைக்குப் பார்த்தால் எங்கு பார்த்தாலும் மக்கள் ஏழைகளாகத்தான் இருக்கிறார்கள். உண்ண உணவும், உருக்க உண்டையும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். தாய் தகப்பன் அற்ற குழந்தைகளும் அநேகமாக வீதிகளில் திரிந்து வருகின்றனர். எந்த விதமான ஆதரவும் இல்லாமல் சில குழந்தைகள் இந்நாட்டில் இருக்கின்றனர். அப்படி ஒரு நிலைமையை விட்டுக்கொண்டிருந்தால் நாட்டிற்கே ஆபத்து. சமூகம் கெட்டுப்போய் விடுவதற்கு வழி ஏற்பட்டுவிடும். அவர்கள்தான் பிற்காலத்தில் நாட்டின் செல்வம். அப்படி குழந்தைகளை நடமாட விட்டு விட்டால் கெட்ட பழக்கத்தில் ஈடுபட்டுவிடுவார்கள். அதைத் தடுக்கவேண்டும். எவ்வளவோ பேர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு யாதொரு உதவியும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவ்விதமாகவுள்ளவர்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே எஞ்சிய வருமானத்தை இந்த வகையிலும் செலவு செய்வதற்கு வழி ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது இந்த 66-வது பிரிவுப்படி. இத்தகைய நல்ல நோக்கத்துடன் சட்டத்தை நிறைவேற்றுவது மிகவும் முக்கியமாக இருக்கிறது. இந்த சட்டத்தை சரியானபடி அமுல் நடத்துவதற்கு சிப்பந்திகளுடைய சேவை அவசியமாக ஏற்படுகிறது. இது நல்லபடி அமுல் நடத்தப்படுவது அதிலுள்ள சிப்பந்திகளைப் பொறுத்து இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஒரு மாறுதலை இந்த மசோதாவில் நாம் பார்த்தோம். அங்கங்கே கோவில்களில் இதுவரைக்கும் கமிஷனர் முதல் இன்ஸ்பெக்டர் வரை இவர்கள் எல்லோரும் சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். மற்றும் “எக்சிசுட்டிவ் ஆபீசர்கள்” இருக்கிறார்கள். இவர்களையும் ஊதியம் அந்தந்த கோவில்களுடைய வருமானத்தை ஒட்டி அவர்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. பெரிய கோவிலாக இருந்தால் அதிக ஊதியமும், குறைவான வருவாய் உள்ள கோவிலாக இருந்தால் குறைவான ஊதியமும் என்று நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. சில இடங்களில் ஊதியம் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் அந்தக் கோவில்களுக்கு நிர்ணயிக்கப்படுகிற அதிகாரிகள் கோவில் வருமானத்தை சரியானபடி செலவு செய்வது இல்லை. பல ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. நிர்வாக அதிகாரிகள் உண்மையிலேயே சர்க்காரின் எஜ்ஜெண்டுகளாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தம் கடமையைச் சரிவர செய்யாமல் இருந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் தர்மசுரத்தாக்களுடைய ஏவல்களாகவும் ஆகிவிடுகிறார்கள். அத்தகையோர்கள் இன்றைக்கு சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக்கப்படுகிறார்கள். இதில் இருக்கிற ஒரு பெரும் குறையைச் சொல்கிறேன். எந்தத் தேதியில் இருந்து அவர்கள் அப்படி ஆக்கப்படுகிறார்கள் என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. மசோதாவில் 12, 42, 119-வது பிரிவுகளிலே அவர்களைப் பற்றிச் சொல்லியிருந்தாலும்கூட அவர்களை எந்தத் தேதியில் இருந்து சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களாக ஆக்கப்போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி பேச்சு இல்லை. அதன் காரணமாக அவர்களையும் நிலைமை இரண்டுந் கெட்டானாக இருக்கிறது. அவர்களுக்குரிய பென்ஷன், மற்ற நன்மைகள் கிடைப்பதற்கு வசதி இல்லாமல் இருக்கிறது. ஆகையால் அதற்குத் தக்க திருத்தங்களைச் செய்து இன்றைக்கு அற நிலைய பாதுகாப்பு மசோதாவின் படி நிர்வாக உத்தியோகஸ்தர்களையும், அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களாக இன்ன தேதியில் இருந்து ஆக்கப்படுவார்கள் என்று செய்தால்தான், அவர்களும் உற்சாகமாக தங்கள் கடமைகளை நல்லபடியாக ஆற்ற முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகளை நானும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் டேனியல் அவர்களும், அது போலவே கனம் அங்கத்தினர் நேசமணி அவர்களும் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி, செங்கோட்டை ஆகிய எங்கள் பகுதிகளை எடுத்துக்கொண்டால் நான்கு விதமான தேவாலயங்கள் இருக்கின்றன. கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ் என்று ஒரு வகை. நான்-கார்ப்பரேடெட் டெம்பிள்ஸ் என்று ஒரு வகை.

[Sri T. S. Ramaswamy] [5th September 1959]

மன்னர் ஆட்சியில் மன்னர்களுடைய தனி நிர்வாகத்தில் இருந்த தேவாலயங்கள், அதன் பின்னால் மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்ட பிறகு மக்களுடைய பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களையும், ராஜா பிரதிநிதியையும் கொண்டு ஒரு கமிட்டியினால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிற கோவில்கள் கார்ப்பரேட்டெட் டெம்பிள்ஸ். தனியார்களிடம் இருந்த கோவில்கள், அவர்களால் நடத்த முடியவில்லையென்று பின்னால் இந்த போர்டுன் கையிஸ் ஒப்படைக்கப்பட்டு கோவில்களுக்கு நான்-கார்ப்பரேட்டெட் டெம்பிள்ஸ் என்று பெயர். மூன்றாவது பிரிவு கோவில்கள் வில்லேஜ் டிரஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் அதைத்தவிர பாமிலி டிரஸ்ட் டெம்பிள்ஸ் என்று தனியார் நிர்வாகத்திலேயே இருப்பதும் மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டதற்குப் பின்னால் இன்றைய தினம் நல்ல முறையில் இந்து மெம்பர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, அதுவும் ஜனப் பிரதிநிதிகளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மெம்பர்களைக் கொண்ட கமிட்டி ஒன்றை ஏற்படுத்தி, கார்ப்பரேட்டெட் டெம்பிள்ஸ், நான்-கார்ப்பரேட்டெட் டெம்பிள்ஸ் என்ற இரண்டினுடைய நிர்வாகமும் நல்லமுறையில் நடந்துவருகிறது. இப்போது ராஜ்ய புனர் அமைப்புக்குப் பின்னால் ஏறக்குறைய மூன்று வருஷங்கள் ஆகின்றன. இந்த மூன்று வருஷங்களில் முறைப்படி, ராஜ்ய புனர் அமைப்பு திட்டத்தின் ஒப்பந்தப்படி அந்த தேவாலயங்களுக்கு அமைக்கப்படவேண்டிய போர்டை அமைப்பதற்கு இந்தச் சர்க்கார் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. அந்த உரிமை இன்னும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஆனால் இன்றும் அன்றும் சரி அதனுடைய நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடந்து வருகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் அதே உரிமை அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதற்குப் பதிலாக இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்.

குறிப்பாக இங்கே இருக்கும்படியான தேவாலயங்களில் ஊழல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன, அவற்றைச் சரிபடுத்துவதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது, முன்பு கொண்டு வந்த சட்டத்தில் சில ஷரத்துகளையும் கூட கோர்ட்டார் அவர்கள் செல்லத் தக்கது அல்ல என்று தீர்ப்பளித்துவிட்டார்கள், ஆகவே அவர்களுடைய தீர்ப்பையும் ஒட்டி இந்தச் சட்டத்தில் இப்போது திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு, இதைக் கொண்டு வந்திருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த முயற்சியிலும் கூட எவ்வளவு தவறுகள் இருக்கின்றன, நமக்குப் பாதகமாக எவ்வளவு தீர்ப்புகள் வரும் என்று இப்போது சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் கன்னியாகுமரி ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் நிர்வாகம் திறம்பட நடப்பதற்கு ஏற்கனவேயே ஒரு சட்டம் இருக்கிறது, அந்தச் சட்டப்படி போர்ட் அமைக்கப்படுகிறது, மூன்று வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை அந்த போர்ட் அங்கத்தினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள், இடையில் யாராவது தவறுக நடந்துகொண்டார்கள் என்றால் கோர்ட்டுக்கு மனுக் கொடுத்து பராமபலி கேஸ் என்று விசாரணை நடத்தி அவர்களைப் பதவியில் இருந்து அகற்றவும் இடம் இருக்கிறது. அதைத்தான் ஸ்ரீ டி. டி. டேனியல் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சீரிய முறையில் அங்கே நிர்வாகம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த இடத்திற்கும்கூட இப்போது இந்த மசோதாவை விஸ்தரிக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன இருக்கிறது. ஜனநாயக முறைப்படிதான் அங்கே நிர்வாகம் நடக்கின்றது. இந்து மக்களுடைய அன்பைப் பெற்ற, மரியாதையைப் பெற்ற இந்துக்கள்தான் அந்தக் கோவில் நிர்வாகத்திற்கு வரமுடியும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களடைய, இந்து அங்கத்தினர்களுடைய வோட்டுக்களைப் பெற்றே அங்கு போர்ட் மெம்பர்கள் வரவேண்டியதாக இருந்தது. ஆகவே எல்லோரும் எங்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று எங்களைத் தேடி வருவார்கள். ஆனால் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கும்படியான சட்டப்படி இனி கமிஷனர் அவர்களுடைய தயவைப் பெற்றால்தான் தர்மகர்த்தர்களாக ஆகலாம் என்கிற நிலைமை இருக்கிறது. இதைவிட பரிதாபகரமான விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும். இங்கே அநேகம் கோயில்களுடைய தர்ம கர்த்தர்களாக இருக்கக்கூடியவர்கள் கூடப் பேசினார்கள்.....

SRI V. SANKARAN rose. . . .

5th September 1959]

DEPUTY SPEAKER : Does the hon. Member want to raise a point of order or point of information?

SRI V. SANKARAN : Point of order, Sir.

DEPUTY SPEAKER : All right. What is it that the hon. Member wants to say?

SRI V. SANKARAN : Sir, the hon. Member is actually making a personal insinuation against the trustees. இங்கே தர்மகர்த்தர்களாக இருக்கக்கூடிய 6 அங்கத்தினர்கள்கூட இனி கமிஷனர் அவர்களுடைய தயவை பெற்றால்தான் தர்மகர்த்தர்களாகலாம் என்பது தப்பு. They do not get any benefits. It is clearly a personal insinuation against them.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member has not made any insinuation against any Member of this House. The hon. Member Sri Ramaswamy may continue his speech. He has got only two more minutes.

SRI T. S. RAMASWAMY : அது மட்டிலும் அல்ல. இங்கு எல்லா விஷயங்களிலும் சரி; நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கு ஒரு குணம் இருக்கிறது. என்ன குணம் என்றால் மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்று அமைச்சர்கள் பதவிக்கு வருகிறார்கள். மக்களுடைய நம்பிக்கையைப் பெற்ற அங்கத்தினர்களின் அன்பைப் பெற்று பதவிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் பிறகு அதிகார வர்க்கம் செல்வதற்கு மதிப்பு அளிக்கிறார்களே தவிர, மக்களுடைய அபிப்பிராயம், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுடைய அபிப்பிராயம், இது எல்லாம் காதில் ஏறுவது இல்லை. அதிக அதிகாரம் கொடுப்பது என்றால் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கே கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இங்குள்ள நிலையில் விவரத்தைச் சொல்லுகிறேன். நம்முடைய அரசாங்கத்தில் ஒரு குணம் இருக்கிறது. அது என்ன குணம்? எலக்ட் பாடி மக்களுடைய பிரதிநிதியாக அவர்களுடைய நம்பிக்கையைப் பற்றித்தான் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் சொல்வதை விட்டுவிட்டு அதிகாரிகள் சொல்வதற்குத்தான் அதிகமாக வெயிட் கொடுக்கிறார்கள். அதிகாரிகளிடம்தான் அதிக அதிகாரம் குவிந்து கிடக்கிறது. அதிகாரிகள் சொல்வதுதான் அவர்கள் காதில் ஏறும், மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுப்பதற்கு பயப்படுகிறார்கள், தயங்குகிறார்கள். இந்த நிலைமை இருக்கக்கூடாது. எல்லா விஷயங்களையும் அடி முதல் நுனிவரையிலும் இம்மாதிரிதான் அமைந்து இருக்கிறது. அதிகாரிகளுக்குத்தான் அதிகமான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு இருப்பது என்னவென்றால் மக்களுடைய நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமான எலக்ட் பாடி நிர்வாகத்தை நடத்த முடியும். அங்குள்ள தேவாலயங்கள் எல்லாம் அங்குள்ள திட்டப்படி மிகவும் சீரிய முறையில் நடைபெருகின்றனவா? இங்கேவுள்ள அபிஷியலிடம், பியூரியாக்ரசி அங்கே புகுத்த வேண்டாமென்று இங்குள்ள மக்கள் சார்பாக நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரண அதிகாரிகளிடத்தில் இங்குள்ள அதிகாரங்களெல்லாம் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. படைக்கலம், காக்கலம், அழிக்கலம் எல்லா அதிகாரங்களையும் அவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. முன்பு கும்பெனி இருந்த காலத்தில் கூட—கும்பெனி என்று ஏன் சொல்லுகிறேன் என்றால் வெள்ளையன் ஆட்சி இருந்த காலத்தில் கும்பெனி என்றுதான் சொல்வார்கள்—இந்த அதிகாரங்கள் கொடுக்கப்படவில்லை. இப்பொழுது இருக்கும் கமிஷனரைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் மிகவும் யோக்கியமானவராக இருக்கலாம். நல்லவராகவும் இருக்கலாம், ரொம்ப தெய்வ பக்தி உள்ளவராகவும் இருக்கலாம். நிர்வாகத் திறமை உடையவராகவும் இருக்கலாம்.

[Sri T. S. Ramaswamy] [5th September 1959]

ஆனால் அவர்கள் தத்துவ ரீதியிலே ஜனநாயக ரீதியிலே எப்படி இருக்க வேண்டுமென்றால், மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் பிரதிநிதியாகத் தான் இந்த அதிகாரி இருக்கவேண்டும். அப்படியிருந்தால்தான் இது சம்பந்தமான விஷயங்களை இம்மாதிரி மக்கள் பிரதிநிதி அடங்கிய போர்டில் விவாதிக்க போட்டால்தான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடைபெறும். கோயில்களில் டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதும் அதிகாரிகள்தான். அவர்களுக்கு இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுப்பதும் அதிகாரிகள்தான். மதுரை கோயிலில் இதற்கு முன்னால் ஒரு எலெக்ட் பாடி, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகுதான் நிர்வாகத்தை நடத்தியதாக நான் அறிகிறேன். நிச்சயமாக தெரியும். ஆனால் இப்பொழுது அதிகாரிதான் தன் இஷ்டப்படி டிரஸ்டிகளை நியமிப்பதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு மதத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீ நேசமணி அவர்களும், ஸ்ரீ டி. டி. பானியும் அவர்களும் இங்குள்ள நிர்வாகம் என்ன சீரிய முறையில் நடைபெறுகிறது என்று பாராட்டி இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மிகவும் நல்ல முறையில் நடக்கிறது. ராஜ்ய புனரமைப்பு சமயத்தில் குறிப்பாக 13½ லட்சம் ரூபாய் கார்ப்பொரேட் தேவஸ்தலங்களுக்கு எடுத்துக்கொடுக்க வேண்டுமென்று ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த இலாக்காவின் கையில் வந்திருக்கிறது. ஏரியா கமிட்டியில்கூட எலெக்ட் பாடி இருந்தால் சிறந்த முறையில் இருக்கும். அப்பாயின்டெமென்ட்கூட ஏன் சர்வீஸ் கமிஷனிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது? அரசியல் சட்டத்திலேயும்கூட இது குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல முறையில் ஜனநாயக முறையில் ஜனநாயகத்திற்கு உத்தரவாதம் இருக்கவேண்டுமென்றால் அரசாங்கத்தின் தலையீடு இல்லாது பப்ளிக் சர்வீஸ் போன்ற ஒரு எலெக்ட் பாடி இருக்கவேண்டும். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய கமிஷனார் மிகவும் யோக்கியராக இருக்கலாம். அனுபவமிக்கவராக இருக்கலாம். ஆனால் வருகிற கமிஷனர்களை அப்பாயின்ட் செய்வதற்கு பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் கையில் அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். வேலைக்கு வைக்கும் அதிகாரம் அதிகாரிகள் கையில் கொடுக்கக்கூடாது.

இன்னும் அட்வைசரி கமிட்டியை எடுத்துக்கொண்டால் அமைச்சர் அவர்கள் சேர்மன் ஆக இருக்கிறார்கள், டிபார்ட்மென்ட் செக்ரடரி எக்ஸ் அபிஷியோ மெம்பர்கள் இருக்கிறார். பன்னிரண்டு அங்கத்தினர்கள் நான்-அபிஷியல் மெம்பர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சர்க்காரால் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் ஜூரிஸ்டிக்ஷன் பற்றி அரசாங்கம்தான் நிர்ணயம் செய்யும். அரசாங்கம் குறிப்பிடக்கூடிய விஷயங்களைப்பற்றித்தான் அவர்கள் தங்கள் கருத்தை சொல்லிக்கொள்ளலாம். இந்த கமிட்டியின் ஆயுட்காலம் "shall be three years or such shorter period as the Government may fix." இந்த அளவிலே அட்வைசரி கமிட்டி இருந்தால் என்ன? இல்லாமல் இருந்தால் என்ன? ஹிந்து அங்கத்தினர்கள்தான் இந்தக் கமிட்டியில் இருக்கலாம் என்று சொல்லப்படுகிறது.

DEPUTY SPEAKER : Let the hon. Member finish his speech soon. I want to give a chance to another hon. Member. I shall extend the time for that Member. Anyway, please finish your speech.

SRI T. S. RAMASWAMY : நான் இன்னும் ஐந்து நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்கிறேன். ஏரியா கமிட்டியில் ஹிந்து அங்கத்தினர்கள்தான் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இம்மாதிரி விதி ஏற்படுத்துவது சரி அல்ல. அரசியல் அமைப்பு சட்டத்தில் 26-வது பிரிவின்படி இது சரியானது அல்ல. இது சர்ச்சைக்குரிய விஷயம். இதுபற்றி மைசூர் கோர்ட்டில் ஒரு தீர்ப்பு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த நிலையிலே அரசாங்கம் இம்மாதிரி நியமனங்களில் தலையிடக் கூடாது. ஜனநாயகத்தில் யார்வேண்டுமானாலும் வரலாம். மதமாற்றங்கள் நடந்துக்கொண்டிருக்கின்ற இந்த காலத்திலே யார் வேண்டுமானாலும்

5th September 1959] [Sri T. S. Ramaswamy]

வரலாம். நால்திசுக்களும் வரலாம். அவர்களும் சேர்ந்து பரிபாலனம் செய்வலாம். இதுபற்றி ஆர்ட்டிகல் 26-ல் உத்தரவாதம் அளிக்கிறதா? ஆகவே அதன்படி அதிகாரம் அளிக்கவேண்டுமென்றால், அவர்கள் மக்கள் பிரதிநிதியாக உள்ள யார் வேண்டுமானாலும் வரலாம், நடத்தலாம். அப்பொழுதுதான் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Srimathi Kolandai Ammal may speak now.

* **SRIMATHI KOLANDAI AMMAL :** இப்பொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற இந்து மத அறநிலைய பாதுகாப்பு மசோதா வினியீது ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய இந்து மதம் நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு பயன்பட வேண்டுமென்று நமது முன்னோர்கள் கோவில் நிர்வாகத்திலும், மடாலய நிர்வாகத்திலும் ஆஸ்திகக் கொள்கையை மக்களுக்கு பரப்புவதற்கு ஒரு பெரும் துணையாக இருக்குமென்று பல சொத்துக்களை வைத்திருக்கிறார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால் இந்த காலத்திலே பெரும்பாலும் நல்ல கற்றறிந்தவர்கள் கூடப் பகுத்தறிவு என்று சொல்லி நாட்டிலே தெய்வ நம்பிக்கை அற்றவர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஆதீக உணர்ச்சியோடு இந்துமதக் கோட்பாட்டை வளர்ப்பதற்காக இத்தகைய நிலையங்களை எல்லாம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். பழங்காலத்திலே இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவுகளை வளர்ப்பதற்கு கோவில் நிர்வாகங்களை பயன்படுத்தினார்கள். பல தான், தர்மங்கள் செய்வதற்கும் இந்த சொத்துக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இலக்கியங்களை நல்ல முறையிலே வளர்ப்பதற்கும் பாதுகாப்பதற்கும் இசை, நாடகம் போன்ற கலைகளை வளர்ப்பதற்கும் இந்த ஆய்வங்களை பயன்படுத்தி வந்தனர். அதோடு கூட அன்னதானம் மூலம் கோவில் நிர்வாகம் பொதுமக்களுக்கு சேவை செய்து வந்திருக்கிறது. இந்த அடிப்படையில் கோவில்களில் மார்கழி மாதம் பூஜை முடிந்த பிறகு பிரசாதம் என்ற முறையிலே மக்களுக்கு ஓரளவு சிறு சிறுசிறு என்ற உணவு கொடுத்து வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த மாதிரி வழக்கங்கள் இப்பொழுது சிறிது சிறிதாக குறைந்துக்கொண்டு வருகின்றன. இந்த ஸ்தாபனங்களை யெல்லாம் நல்ல முறையில் பாதுகாக்க இந்தச் சட்டம் உதவும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது.

அந்த நம்பிக்கையின் பேரில்தான் மடங்கள், மடாலயங்கள் எல்லாம் பணியாற்றுகின்றன. அவைகளுக்கு, எதற்காக எவ்வாறு பணத்தை செலவழிக்க வேண்டும் என்று இம்மாதிரி சட்டத்தின் மூலம் வகுத்துக் கொடுத்தால்தான், எந்த விதமான துஷ்பிரயோசனமும் இல்லாதபடி பாதுகாக்க முடியும் என்று சிலர் கருதுகின்றனர்.

மடங்களும், மடாலயங்களும் காமக்கூடங்கள் என்று பொருள் பட எனக்கு முன் பேசிய எதிர் கட்சி உப தலைவராக இருக்கக்கூடியவர், நன்றாக படித்து அறிந்தவர் அறிவித்தார். அறம் இங்கு அடியோடு இல்லை, பொருள் சிறிது உண்டு, காமம் மிகுதி உண்டு என்பதைப் பற்றிச் சொன்னார். இப்படித் தப்பர்த்தம் செய்து கொள்வதால் அவர் படித்த படிப்பில்தான் எதோ குறை இருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். ஒரு மடத்தினால் விரிவுரை செய்த திருக்குறள் பிரதிகள் தீர்த்துபோய் விட்டன, பிரதிகள் எங்களிடம் தற்போது இல்லை என்பதைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள். பலர் பலவிதமாக அர்த்தம் செய்கிறார்கள். இதை நாம் நல்ல முறையில் பொருள் கொள்ளலாம். “படித்தவன் பாட்டைக் கெடுத்தான், கேட்டவன் ஏட்டைக் கெடுத்தான்” என்று ஒரு கவிழ் அறிவுரை உண்டு.

[Srimathi Kolandai Ammal] [5th September 1959]

படித்தவர்களே இப்படி தப்பர்த்தம் செய்தால், இவர்களைப் பின்பற்றும் பொதுமக்களின் கதி என்னவாகும் என்பதைக் குறித்து நான் வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : Sir, the hon. Member is casting aspersions against another Member.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not cast any aspersions against another Member of this House.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I think we may adjourn now, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Yes, the hon. Member may continue her speech on Monday. The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 7th September 1959.

The House then adjourned.

